

Ulv i fåreklæder

en belysning af humanismen

som den udtrykkes i

Humanist Manifesto II

af

Carl Sukkot

Danmark 1996

Ulv i fåreklæder
af
Carl Sukkot

Diverse oplysninger

©Scribe

Carl Sukkot
Vesterbrogade 87
1620 København V
Phone (45) 3325 0058
GSM Carl (45) 2172 5121
cs@scribe.dk

Hvad er Humanisme?

I en ordbog, kan vi læse følgende definition:

Humanisme - En lære, holdning eller livsførelse, som er centreret om menneskelige interesser og værdier; specielt: en filosofi, som fastslår menneskets værdighed og værdi og dets evne til at realisere sig selv gennem fornuften og som regel forkaster det overnaturlige.

Humanismens væsen

Siden midten af 1800-tallet har hovedparten af humanisterne frabet sig at humanisme betegnes som en religion. Tidligere var det ikke noget problem; men når man talte om humanismen som en religion, blev det lidt for tydeligt, at den stod i et konkurrence- og modsætningsforhold til andre religioner og kristendommen. Ved at betegne den som en filosofi fik den et mere tilforladeligt skær. Filosofi betragtes nemlig som en form for *videnskabelig* tankevirksomhed, der søger at fastslå logikken i vor tankeverden. Med betegnelsen filosofi som dæknavn virker den mere *neutral* og mere *overbevisende*.

Neutral, fordi humanismen dermed ikke spiller med åbne kort og bekender sig som det, den er - nemlig en antikristelig religion, der dybest set står i diametral modsætning til kristendommen. Dette gør det vanskeligt for godtroende kristne at se faren.

Overbevisende, fordi humanismen derved får et skær af "objektivitet" og "videnskabelighed". Det giver den en force ved tilsyneladende at beskæftige sig med konkrete og håndgribelige fænomener i stedet for med usynlige og "uvirkelige" ting som de "religiøse" gør.

Den lumske lighed

Da humanismen ideologisk set har "lånt" de fleste af sine positive tanker og idealer fra jødedommen og kristendommen, virker den for ved en overfladisk betragtning ganske kærlig og i værste fald harmløs. Dens idealer kan alle flinke og oprigtige mennesker sige ja og amen til. Umiddelbart ville man forvente, at to så ensartet udseende livsholdninger

som humanisme og kristendom kunne leve i fredelig sameksistens med hinanden - ja måske endda hjælpe og supplere hinanden.

Men som vi skal se, er intet kompromis muligt. Enten vil den ene eller den anden sejre. Det er umuligt at blive stående med et ben i hver af disse lejre.

Videnskabelighed ?

Humanismen stræber normalt at gøre klart, at den bygger på videnskabelig objektivitet i modsætning til de stakkels religiøse menneskers tro. Men, som vi skal se i det følgende, er det videnskabelige grundlag for humanismen langt fra så solidt som humanisterne selv tror.

Vi vil afsløre, at hele den humanistiske læres påståede videnskabelighed hviler på sandgrund - ja endog kviksand - og at det imponerende hus, som er bygget på dette grundlag aldrig vil kunne bestå, når stormen og floden kommer.

Vi behøver dog ikke at afvente dette store fald. Vi kan ved anvendelse af almindelig sund fornuft, logik og ægte videnskabelig metode konstatere, at den "videnskabelige" grundvold, som humanismen bygger på, er særdeles usikker. Den viser sig i langt højere grad at være en illusion end den tro, som den så nedladende spotter.

Det humanistiske manifest II fra 1973 er humanisternes foreløbig sidste forsøg på en samlet "tros-bekendelse". Det vil de naturligvis ikke selv kalde det, eftersom *tro* ikke har nogen værdi i deres øjne. Men det er nu alligevel interessant at konstatere, hvor mange gange ordet "tro" optræder i manifestets tekst.

Det er oversat til dansk af undertegnede, da jeg ikke var i stand til at finde frem til nogen anden oversættelse. Jeg har bestræbt mig på at oversætte det i humanismens "ånd", således at oversættelsen ikke er bevidst tendentiøs, hvilket man ellers kunne frygte, når oversætteren ikke er tilhænger af den.

Teksten kan læses i sin helhed i Appendix A; men gennem bogens kapitler gennemgås de fleste dele af manifestet i lyset af den Guddommelig åbenbaring, som genfødte kristne har adgang til fra Bibelen gennem Helligåndens undervisning og fortolkning.

Manifestet er opdelt følgende dele og punkter (De fremhævede typer og tal er de originale overskrifter). Den korte indholdsfortegnelse, som her er gengivet *kursiveret* har undertegnede føjet til for oversigtens skyld:

Forord

Med første udfald mod Gud og Religion

Indledning

Fremtiden som kun kan reddes af humanismen

Religion

1. Forkastelse af åbenbaring, Gud, ritual, trosbekendelse
2. Forkastelse af frelse og evigt liv...

Etik

3. Situationsetik
4. Fornuft og Intelligens er bedre end tro og følelser

Individet

5. Det enkelt individs frie valg over al moral og religion
6. Alle former for seksualitet er tilladt

Demokratisk Samfund

7. Menneske-rettighederne er et krav
8. Deltager-demokrati på alle niveauer
9. Adskillelse af kirke og stat og ideologier og stat
10. Økonomisk velfærd er målet
11. Lige rettigheder for alle

Verdenssamfundet

12. Afskaffelse af nationale grænser
13. Afskaffelse af krig og vold
14. Samarbejde om økologien
15. Samarbejde om økonomi og udvikling
16. Teknologien som vigtig nøgle
17. Øget kommunikation og samfærdsel

Menneskeheden som helhed

Som så ofte gælder her ordsproget: frænde er frænde værst. Den humanistiske religion ser splinten i sin broders øje, men er ikke opmærksom på bjælken i sit eget øje. Den opererer med noget, som den opfatter som objektive videnskabelige sandheder, uden at gøre sig klart at objektivitet i høj grad afhænger af udgangspunktet.

Vi vil ud fra humanismens eget seneste manifest^a betragte, hvad denne egentlig står for samt stille den op i modsætning til den sunde lære på nogle grundlæggende områder. Ganske vist omtaler humanisterne ordet tro ganske nedladende en halv snes gange, men sytten gange udtales ordet som udtryk for, hvad humanisterne og videnskaben tror. I alt otte gange forekommer udtrykket "Vi tror.." ordret i humanisternes mund. Så selv om de frabeder sig at kalde det en trosbekendelse, kan det vanskeligt betragtes som andet end humanismens seneste Credo.

I dette forløb, vil vi nøje gennemgå og ransage de humanistiske påstande kritisk; men dog samtidig søge at forstå baggrunden for de tanker, som huserer i humanisternes hoveder. Vi kommer således til at veksle mellem en vis forståelse og undskyldende forklaringer på de humanistiske vildfarelser og nogle undertiden lidt sarkastiske bemærkninger i relation til humanisternes selvglade og naivistiske opfattelse af sig selv som "videnskabelige" i modsætning til de mennesker, som de opfatter som håbløst gammeldags og "stakkels religiøse". Så må læserne tilgive mig, at jeg har svært ved at tage en sådan overdreven selvhøjtidelighed særligt alvorligt.

Bogen er skrevet med et optimistisk håb om, at den må blive læst af mennesker, som har en praktisk erfaring af sand kristendom. Hvis den for andre læsere derved virker en anelse for indforstået eller dunkel, er disse meget velkomne til at kontakte undertegnede eller andre kristne for at få lys over disse spørgsmål. Den ret kontante konfrontation mellem den radikale kristendoms lære og humanismens lære kan endog give udenforstående en fornemmelse af, hvor radikalt omvendt det kristne verdensbillede er i forhold til det humanistiske.

Kærlig hilsen

Carl Sukkot

---

^a latin: *mani-festus* håndgribelig, åbenbar, proklamation, programerklæring hånd-fæstning - tilkendegivelse

Kapitel 1

Tro eller videnskab

Humanismens "Videnskabelige" Grundlag.

Humanismen gør et stort nummer ud af sin urokkelige og blinde tro på videnskabernes uundgåelige fremskridt. Man lover flot, at humanismen foruden at forsyne mennesket med et sikkert eksistensgrundlag også vil kunne gøre os lykkelige i al fremtid.

Dette er verdens ældste vildfarelse. Adam og Eva hoppede lige fra starten på den samme limpind: At træet til kundskab om godt og ondt ville gøre dem til guder og dermed lykkelige og almægtige i en håndevending. Videnskaber og kundskaber alene kan imidlertid ikke gøre noget menneske lykkeligt: *Kundskab opblæser, men kærlighed opbygger.*^a

Da både *videnskab* og *evolution* er meget højt værdsat af humanisterne, er det nødvendigt til at definere og undersøge, hvad disse to begreber egentlig indebærer. Vi vil måske noget overraskende for mange opdage, at de har en forbløffende spinkel berøringsflade.

Hvad er videnskab?

En ægte videnskabelig iagttagelse består i opdagelse og beskrivelse af lovmæssigheder og egenskaber ved naturen, som lader sig eksperimentelt eftervise.

Der er naturligvis forskellige definitioner på, hvad man forstår ved videnskab, men en af de tydeligste er den, som gælder for de eksakte videnskaber og naturvidenskaberne - fysik, kemi og matematik, hvor man eksempelvis kan opstille følgende love:

Fysik: *Vand som opvarmes koger ved en bestemt temperatur, afhængigt af trykket i omgivelserne (1 atmosfæres tryk svarer til 100 °C)*

Kemi: *Syre + Base <-> Salt + Vand*

Matematik: *For en retvinklet trekant gælder det i den euklidiske geometri, at hypotenusens kvadrat er lig med summen af kateternes kvadrater ($a^2 + b^2 = c^2$)*

Samtlige disse love starter deres "karriere" som teorier eller teoremer. Først når talrige eksperimenter og målinger udført af mange forskellige forskere har bevist rigtigheden af dem, kan de godkendes som "videnskab". Ofte opkaldes disse love efter den videnskabsmand, som har fremsat dem og ført bevis for dem for eksempel Pythagoras læresætning nævnt ovenfor eller Avogadros Lov etc.

Hvis andre forskere på andre steder ikke får nøjagtigt de samme resultater gentagne gange, vil man normalt kassere en sådan teori og kalde den en uvidenskabelig påstand. Det er altså *ikke* tilstrækkeligt, at en begivenhed er sket en eller flere gange i troværdige vidners påsyn. I så fald ville forskellige mirakler jo kunne klassificeres som videnskabelige iagttagelser. Det kræves ydermere, at det skal være muligt under kontrollerede forhold at

---

^a 1 Kor.8¹

gennemføre en række eksperimenter, som alle påviser, at den påståede videnskabelige iagttagelse stadig er gyldig.

Kold Fusion - et moderne eksempel på en teori som dumpede

Et nutidigt eksempel på dette er "opdagelsen" af *kold fusion*, som blev vidt og bredt sensationelt annonceret i begyndelsen af 1990'erne.

To slags atom-kraft

Forskerne har i adskillige år været klar over, at der er to slags kræfter i atomet - den ene stærkere end den anden. Den første type er den, som kommer til udfoldelse i Atom-bomben, nemlig fissions-energi ^a, mens den anden er den, der udnyttes i brint-bomben, hvor en primær atombombe ved hjælp af spaltning-energi skaber så megen varme, at brintatomerne kan fusionere ^b, hvorved en endnu større energi udvikles. Desværre er disse kræfter jo ret utæmmede og destruktive. Den atomkraft, som man hidtil kun har kunnet benytte sig af til fredelige formål i atomkraftværker er den energi som opstår når atomspaltning ^c optræder som en kontrolleret kædereaktion. Der frigøres en hel del energi, men samtidigt udvikles der en mængde farligt radioaktivt affald.

De energimængder, som frigøres ved fusion er både meget renere og større. Det har hidtil kun ^d kunnet lade sig gøre i meget lille målestok i store atom-acceleratorer, hvor man tilføjer uhyrlige energimængder, men det har ikke været rentabelt at udnytte denne energi.

Revolutionerende forsøgs-resultater

Nogle oprigtige forskere på et amerikansk universitet lavede en forsøgsopstilling, hvor de søgte at gennemføre "kold fusion" i et vandigt miljø. Deres måleinstrumenter viste nogle graders temperaturstigning, hvoraf de sluttede, at der måtte være sket en sådan kold fusion.

De fremsatte derfor en teori om, at det nu var muligt at udnytte energien fra fusion under de forhold, som de havde opstillet. Deres teori hvilede på og blev "bevist" af, at de kunne måle en temperaturstigning i væsken. Derved blev de med ét slag verdensberømte.

Desværre måtte man konstatere, at når andre forskere verden over eftergjorde deres eksperiment, fik de ikke den forventede temperaturstigning. Da eksperimentet ikke kunne gentages af andre, var resultaterne dermed ikke længere at regne som videnskab. At de oprindelige forskere var i god tro og at der faktisk skete en varmeforøgelse i suppen under deres forsøg, gjorde ikke sagen til videnskab.

Det viste sig senere da andre forskere foretog en mere nøje gennemgang af forsøgsopstillingen, at varmestigningen hidrørte fra nogle forhold, som "opfinderne" havde overset. Dermed var de stakkels videnskabsmænd ikke længere verdensberømte, men til grin for hele verden.

---

^a spaltning-energi

^b smelte sammen

^c fission

^d bortset fra brint-bomben, som vanskeligt kan anvendes til konstruktive formål

Videnskab = Eksperimentelle beviser

Vi ser altså, at betingelsen for, at en betragtning kan kaldes videnskabelig, er, at den lader sig eftervise af andre på andre tider og steder. Det er ikke tilstrækkeligt, at det er lykkedes et antal gange på en bestemt tider og steder. Lovmæssigheden skal kunne eftervises når som helst og hvor som helst af hvem som helst - ellers holder den ikke prøve som en videnskabelig iagttagelse.

Alle former for videnskab, som holder sig indenfor disse krav til efterviselighed, virker bekræftende på teorien om en intelligent skaber-gud.

Termodynamikkens 2. hovedlov

Lad os tage et enkelt veletableret eksempel på en videnskabelig grundlov: Termodynamikkens 2. hovedlov, som siger at et fysisk system, som ikke tilføres information eller energi udefra, stræber mod størst mulig entropi^a.

For at tage et enkelt eksempel, så lad os udføre et lille eksperiment, som enhver kan lave i sit køkken:

Enkelt eksperiment til udførelse på køkkenbordet

Vi hælder kogende vand i et ildfast glas eller krus. Dernæst slipper vi et stykke sukker, en isterning og en blækdråbe ned i det. I et kort øjeblik har vi fire adskilte faser i glasset: Vand, Isterning og blækdråbe i toppen og Sukkerstykket i bunden. Men inden længe, vil sukkeret gå i opløsning, isterningen smelte og blækdråben fordele sig i hele glasset. Vi får altså ret hurtigt et homogent^b system bestående af lyseblåt lunkent sukkervand. Der er nu kun en fase, idet der automatisk sker en total sammenblanding af de fire faser, der var til stede fra starten.

Dette er et enkelt eksperiment, som beviser eller i hvert fald underbygger entropi-loven, idet det sidste system har den størst mulige entropi.

Hvornår falder entropien af sig selv?

Nu kan vi jo stille spørgsmålet: Hvor længe skal man vente, inden man kan iagttage fremkomsten af to eller flere forskellige faser igen? Man behøver næppe at være universitets-uddannet for at få en klar opfattelse af, at uden særlige indgreb udefra vil dette aldrig ske. Entropi-loven forhindrer, at vi efter nogle dage eller år igen ser en isterning, et stykke sukker og en blækdråbe i noget kogende vand. Det kan lade sig gøre ved hjælp af en masse apparater og målbevidst arbejde gennem længere tid, men det vil blive en dyr affære.

Sandheden er ofte ganske enkel

Vi ser her, at naturlovene som regel er så enkle og indlysende, at de fleste mennesker intuitivt vil have indset dem og benyttet sig af dem. De færreste mennesker behøver at kende denne nøjagtige naturlov fra en lærebog for at kunne regne ud, hvad den vil resultere i. Sand videnskab må være upartisk og må ikke forudsætte noget - man må altså ikke have særlige ønsker eller formål.

---

^a mest mulig kaos eller sammenblanding

^b ensartet

Hvornår er det tilladt at forudsætte noget?

Det giver god mening at tale om konkret viden eller videnskab, idet vi dog må gøre os klart, at al viden har visse forudsætninger. De forhold, som menes forudsat, kalder man med et latinsk udtryk for a priori^a

Det er specielt på dette område, at vi må være forsigtige med, hvad vi tager for at være på forhånd givet. Da de fleste a priori forudsætninger er så helt indlysende, undlader man ofte at nævne dem. Det ville også blive trættende, hvis man skulle høre de samme enkle og indlysende forudsætninger, hver gang vi ville fremsætte et udsagn.

Visse a priori forudsætninger er dog ikke så logiske, som vi kunne ønske os, og de kan meget vel komme til at stride imod den videnskabelige retfærdighed.

Uventet udfald af enkelt forsøg

En rimelig a priori antagelse, som må anvendes ved de fleste eksperimenter kunne være: "under forudsætning af, at hverken Gud eller andre overnaturlige kræfter griber ind i sagen", så vil vand + sten blive til 'vand med en forsvindende mængde kaliumaluminium-silikat + sten'.

Nødvendigheden af denne forudsætning ser vi ved brylluppet i Kanaan, hvor flere hundrede liter vand imod al videnskabelig forventning blev forvandlet til den fineste årgangsvin ved at blive hældt op i nogle stenkar. Forskellen var den, at det skete på Jesu befaling, og derfor blev resultatet helt uvidenskabeligt og endda imod almindelig bordskik.

Loven om legemer "nedsænkede" i en væske

Et andet eksempel er et, som inkluderer nogle ganske almindelige fysiske grundlove, nemlig tyngdekraften og væskers overfladespænding samt loven om, at et legeme nedsænket i en væske mister lige så meget i vægt som vægten af den fortrængte væskemængde. Disse love medfører, at et legeme med større massefylde end vand, hvis de anbringes på en vandoverflade vil gennembryde overfladespændingen og gå til bunds i vandet. Men, hvis vi ikke har taget højde for det overnaturlige, kan vi ikke være sikre på resultatet. Jesus kommer jo let og elegant vandrende overfladen af Galilæa sø.

Rimelige a priori forudsætninger

Når vi har med almindelige videnskabelige og kontrollerbare forsøg er der altså ikke urimelig at have en a priori sætning, der siger: Under forudsætning af at det kun er de kendte naturlove, der medvirker ved forsøget, kan vi forudsige, at

syre + base -> salt + vand.

Hvis vi anvender samme a priori betingelser overfor påstande, som ikke lader sig eftervise eksperimentelt, kommer vi derimod ud på et alvorligt sidespor, som ender blindt.

Humanismens Betændte Logik

Humanismen gør sig gerne til af at være strengt videnskabeligt baseret - i påstået modsætning til alle, hvis verdensopfattelse indebærer eksistensen af en Gud.

^a d.v.s. 'fra det tidligere' = på forhånd givet, uafhængigt af erfaringen, rent logisk begrundet i modsætning til *a posteriori* = "fra det senere", ud fra erfaringen.

Derfor er dens stående a priori antagelse: "Der er ingen Gud!" Alt, hvad der sker i verden skal nødvendigvis have en forklaring, som ikke kræver guds eksistens.

Men denne holdning er i sig selv totalt uvidenskabelig. Hvis man ønsker at være videnskabeligt retfærdig må man jo ikke forudsætte noget eller på forhånd udelukke noget som helst. Det er altså nøjagtigt lige så uvidenskabeligt på forhånd at antage at Gud *ikke* findes, som at antage eksistensen af en sådan.

Allerede ved at starte med en så totalt uvidenskabeligt a priori antagelse, har humanismen savet den "videnskabelige" gren over, som den selv sidder på.

En sådan forudindtagetethed giver hele den efterfølgende logik en vældig slagside. På overfladen synes man at kunne bekræfte, at der ingen Gud er; men dette er kun en naturlig følge af, at denne antagelse ligger skjult til grund for hele systemet.

Et eksempel fra matematikken:

Selv en så neutral videnskab som matematikken ligger under for de samme principper. I matematikken kan man i højere grad selv vælge, hvilke grund-antagelser, man ønsker at antage. Da man gerne skulle kunne anvende matematikken til noget praktisk, er det dog praktisk nødvendigt at vælge et udgangspunkt, som har forbindelse med den virkelige verden.

Hvis vi opbygger en meget enkel heltalslogik med kun addition som regneart og fra starten vedtager, at $1+1=2$, kan vi bygge et stort matematisk system, som bliver vanskeligt at gennemskue. Hvis vi nu på et tidspunkt et sted længere ude i det logiske system gør prøve konstaterer vi, at $1+1$ pudsigt nok giver 2. Det beviser da blot at den logik, som er anvendt til at udvikle den matematiske tankegang, er holdbar rent logisk. Det beviser ikke noget som helst om, hvorvidt $1+1$ rent faktisk objektivt er 2 - det var jo blot det, vi selv havde vedtaget fra starten.

Den "usynlige" a priori antagelse

På samme måde med den humanistiske logik. Man antager først som grundsætning, at der ikke er nogen Gud. Men en så "indlysende" grundsætning behøver man jo nok slet ikke at bemærke.

Dernæst udtænker og beregner man på dette skjulte grundlag sammen med andre antagelser et stort filosofisk og logisk korrekt system. Hvis man "gør prøve" på et senere tidspunkt, vil man naturligvis få resultatet: "Der er ingen Gud" som en helt logisk konsekvens af det valgte udgangspunkt. Javist! Men dette beviser udelukkende, at logikkens regler er overholdt undervejs. Det gør hverken fra eller til i spørgsmålet om, hvorvidt Gud faktisk eksisterer eller ej!

Men den ukyndige kan blive meget imponeret over, at man faktisk dermed "har bevist", at Gud ikke findes.

I det følgende skal vi se, hvorledes denne fremgangsmåde fører til et misvisende og pseudovidenskabeligt resultat.

Liv af uorganisk materiale - umuligt.

I gamle dage havde man en idé om, at hvis der var en bunke af skrald og affald med mere, så "opstod" der rotter og andre skadedyr. Ligesådan opstod mug og gær tilsyneladende af sig selv på gammel mad og lignende. Det var ikke en fremmed tanke, at "liv" kunne opstå spontant. Louis Pasteur påviste imidlertid, at liv umuligt kan opstå spontant på basis af livløse stoffer. Han anbragte næringsstoffer i hermetisk lukkede kolber og opvarmede dem, så de blev "pasteuriserede" - altså så alle mikrober og kim af liv blev ødelagt. I den slags kolber "opstod" der ingen mug eller bakterier. Hermed havde han bevist, at levende organismer kun kan udvikle sig fra levende organismer.

Vi skal se, at man utroligt nok ved lidt behændigheds-kunster kan få nutidige mennesker til at hoppe på den middelalderlige limpind, at liv kan opstå spontant af døde materialer. Det er denne middelalderlige og antikke opfattelse, som er en af humanismens allervigtigste hovedhjørnestene.

Humanismens Hovedhjørnesten - Evolutionens "faste" grundvold.

Humanismen roser sig gerne af at være totalt frigjort fra enhver form for "tro". Den baserer hele sin indsigt på "viden" og videnskab. Den udviser en blind tro på, at et eller andet uhåndgribeligt princip fører os fremad og opad. Nogle virkelig vanskelige problemer at komme uden om er spørgsmålene om livets og universets oprindelse.

For en person, som personligt kender den almægtige Gud, er dette ikke noget stort problem. Men, hvis man skal følge humanismens krampagtige a priori antagelse om, at der for enhver pris ikke må være en skaber eller Gud, som er hævet over den synlige verden, så kommer man uvægerligt på glatis.

Universet

Ved iagttagelse af de fænomener, som udspiller sig på jorden og de elektromagnetiske bølgekilder, vi kan iagttage på himmelhvælvingen (hvoraf en del er synlige for det blotte øje i form af stjerner), kan man danne sig visse ideer eller teorier om, hvad der kan have forårsaget dem eller forårsager dem.

Loven om årsag og virkning

Hvorfor skal de nødvendigvis have en årsag spørger man måske? Jo, en af de elementære naturlove siger:

Til enhver aktion hører en lige så stor og modsat rettet reaktion.

Det er loven om årsag og virkning. Når man udelukker Guds indgriben, må man også udelukke enhver senere indgriben i tingenes tilstand og udfoldelse ifølge naturlovene. Det er et almindeligt humanistisk princip, at alting har en årsag. Det er også et universelt guddommeligt princip, men humanisten føjer hertil, at denne årsag med vold og magt skal findes i den synlige og fysiske verden.

Uniformitets-dogmet

Da humanisten forkaster mirakler og anden indgriben fra den usynlige verden, søger han snævert at forklare alt, hvad der er sket, sker og vil ske ud fra de naturlove, han har indsigt i nu.

Sagt på en anden måde forlanges det, at alt, hvad findes af fortidslevninger skal kunne forklares ud fra processer, som finder sted i nutiden. Denne stædige klyngen sig til uniformitets-dogmet giver undertiden nogle ret komiske resultater.

Det ekspanderende univers

Når vi måler på de forskellige lys- og strålings-fænomener, som himmelhvælvingen myldrer med, kan vi gøre os tanker om, hvad der har betinget disse lys-fænomener. Når man absolut skal forklare det ukendte ud fra det velkendte, så kommer man tit på en vanskelige opgave.

Solen som forbillede

Den nærmeste strålingskilde for vort vedkommende er solen. Den er tilsyneladende en enorm kugle af ild, som udsender en stråling, der formodes at opstå som følge af radioaktive fusions-processer i solens indre. Den er med andre ord en enorm fusions-reaktor. Den udsender stråler af mange forskellige frekvenser og lys af samtlige farver. Alle farverne tilsammen danner det hvide klare sollys, som vi kender. Hvis vi betragter den som en kugle roterer den om sin egen akse på godt 28 dage - dog således at de midterste partier har en anden hastighed, end partierne ved polerne, så det må altså være en noget løst opbygget kugle.

De andre "sole"

I mangel af bedre viden gætter astronomerne nu på, at de andre strålingskilder, som kan observeres på himmelhvælvingen er af samme art som solen. Hvis de er det, må de være gevaldigt langt væk. Desuden varierer de i grundfrekvens og styrke. I det samlede billede, ser det ud som om, der er millioner af sole, hvoraf en væsentlig del er på vej bort fra os og fra hinanden. Denne tanke opstår, hvis man forklarer nogle frekvens-forskelle ved hjælp af Doppler effekten, som opstår, når en bølgekilde bevæger sig i forhold til iagttageren. Ved kombination af de kendte naturlove, kommer man frem til et verdensbillede, som virker temmelig kaotisk og meningsløst. I virkeligheden ligger himmelhvælvingen umiddelbart alt for langt borte til, at man kan måle på den. Det vil sige, at al viden om de målelige lysfænomener er og bliver de rene gisninger. Hvis himmelhvælvingen var af glas og de forskellige lysfænomener på den blev frembragt af en hær af små engle og nisser med hver sin lygte, ville resultatet blive det samme set fra jorden, idet mennesket i sit hovmod påberåber sig kundskab om alt.

Universets tænkte start

Men hvis vi godkender tanken om, at universet virkeligt er så stort - noget nær uendeligt; samt at alle disse sole er hastigt på vej bort fra hinanden, så kan man jo slutte sig til, at de engang må være kommet fra det samme sted. Går vi baglæns i historien, komme vi til et tidspunkt, hvor hele universet var samlet i et punkt på størrelse med et lille punktum. Dette

punkt eksploderede efter sigende så, hvorved vort nuværende ekspanderende univers opstod. Hvor punktummet kom fra og, hvad der fik det til at eksplodere melder historien ikke noget om. Det vrimler med mere eller mindre intelligent gisninger om, hvordan og hvornår dette ekspanderende univers "startede", men det har mere med religion og filosofi at gøre end med eksakt videnskab.

Solsystemets opdukken

Man forestiller sig så, vort solsystem er blevet til af en sammenklumpet sky af radioaktivt stjernestøv ved hjælp af en hel masse tilfældige rotationer m.m. Det er igen tale om gisninger og disse processer ville kræve millioner og atter millioner af år. Ingen af disse random-mekanistiske teorier forklarer dog nogle helt enkle forhold i vort solsystem. Som for eksempel:

1. Hvorfor er solens og månens vinkeldiameter ^a "tilfældigvis" næsten identisk - så månen temmelig nøjagtigt dækker solen ved en solformørkelse?
2. Hvorfor vender månen altid omhyggeligt ansigtet ned mod jorden?
3. Hvorfor er månens faser og solens omdrejningstid så ens (28-29 døgn)?
4. Hvis månen er så gammel, hvorfor er der så kun et ganske tyndt støvlag på den?
5. Hvorfor er planeterne så forskellige?

Mangler ved gængse modeller

Disse og mange andre spørgsmål savner en forklaring ud fra de gængse humanistiske modeller. Når vi ved, at Gud har skabt universet, er det ikke så sært, at der er orden og sammenhæng i tingene. Det kan være svært for os at udgrunde den dybere mening i forholdene, men uden tvivl er de således med velberåd hu. En dag vil vi kunne få svarene på alle disse gåder - men det kræver nok at vi kommer i en situation, hvor vi kan spørge Skaberen selv.

Modeller er kun modeller

Vi må også gøre os klart, at de modeller, vi opstiller for at fatte om virkeligheden, til stadighed forbliver just, hvad de er: nemlig modeller. Mange mennesker tager fejl og tror at en god model er identisk med virkeligheden. De store videnskabsmænd ved, at det, de beskriver ganske vist er virkeligheden; men uanset, hvor udførlig og korrekt en model, de opstiller, vil den aldrig blive identisk med virkeligheden.

Det udtalte for eksempel Johannes Kepler om sin model af solsystemet. Han sagde: Jeg gør mig ingen forestilling om, at virkeligheden er som den model, jeg har opstillet. Men modellen har værdi, fordi den på en enkel måde sætter os i stand til at forudsige planeternes udviklede baner på himmelen langt ud i fremtiden. Modellen viste sin værdi ved, at astronomerne i de næste århundreder fandt planeterne nøjagtigt, hvor man kunne beregne sig til det ved hjælp af modellen. Hvis virkeligheden ikke kunne eftervise, hvad den videnskabelige model påstod, måtte man kassere modellen. Newton tilføjede senere Kepler's model en lille forbedring i form af elliptiske baner m.m., som gjorde modellen

---

^a tilsyneladende størrelse

endnu mere nøjagtig og forklarede de små unøjagtigheder, som man målte ud fra Kepler's model.

Med evolutionstankerne skal vi se, at det er helt modsat. Hvis de faktiske forhold ikke svarer til evolutionsteoriens forudsigelser, så kasserer man virkeligheden i stedet for at kassere modellen.

Men dette var kun "evolutionen" af det "døde" univers. De ting, som sker der, kunne forklares ved forholdsvis enkle fysiske love, hvis og hvis og hvis og hvis og hvis og hvis.....

Springet fra død til liv

Det næste spring er langt større end afstanden mellem universets yderste grænser. Springet fra dødt stof til liv. Vi ved, at livet udfolder sig på basis af de samme grundstoffer, som findes i livløse former i verden. Men den informationsmængde, der ligger i den allersimpleste levende organisme i forhold til det mest udviklede døde molekyle, er så svimlende, at vi næppe kan forestille os det.

Intimiderede^a kristne

På trods af disse fakta er det lykkedes de gudløse at dupere verden med blatante påstande om, at videnskaben har bevist, at en udvikling fra dødt kaos til levende orden har fundet sted. Dette har desværre fået mange kristne til at tie og alt for mange er af mangel på konkret viden hoppet på galejen. Der er en lang række kompromiser, som mildner modsætningen mellem humanistisk evolution og bibelsk skabelse. Men alle disse kompromiser er ganske unødvendige og en skændsel for kristenheden.

Der er intet videnskabeligt belæg for, at evolution nogen sinde har fundet sted! Vi behøver derfor slet ikke disse ydmyge kompromiser. Den bibelske skabelses-beretning er fuldt ud lige så (lidt) videnskabelig som de gudløse oprindelses-dogmer.

Unødvendige og skadelige kompromiser

Vi skal blot nævne nogle enkelte af disse, som kan inddeles i 2 hovedkategorier:

1. Hul-i-skriften-teorien

For at lefle for "videnskaben"s løgnagtige påstande om, at evolutionen er bevist, forsøger man ved at føje noget til skriften (eller påstå, at noget mangler) at bevise, at Gud har fusket med andre skabelser før. Tanken er den, at det skulle kunne forklare de fossiler, som påstås at danne basis for evolutionisternes bevis. Den hviler på en søgt udlægning af 1.Mos. 1.2 i stedet for *Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet, og Guds ånd svævede over vandene* påstår man, der burde stå **blev** øde og tom. I dette hul kan man så efter behag anbringe lige så mange verdener med tilhørende ragnarok, som man har lyst til.

Mit problem med denne teori er: Hvis der kan være sket så meget mellem vers 1 og 2, hvad kan der så ikke være udeladt mellem vers 2 og 3, 3 og 4 og så videre. Det

---

^a at føle sig intimideret vil sige, at modparten har fremkaldt en (begrundet eller ubegrundet) følelse af underlegenhed.

giver os en ret upålidelig Bibel. Teorien kaldes "Gap"-teorien på engelsk. Jeg kalder den Hul-i-hovedet-teorien.

2. Teistisk evolution

En anden forklaring strikker nogle vers sammen om at en dag er for Herren som tusinde år. Dermed giver man Herren tusind år for hver skabelsesdag. Han er sikkert rørt over tanken, men Han har ikke brug for det. Det er nemlig nøjagtigt lige så umuligt at skabe verden på 7000 år, som det er på 7 dage; så for Ham gør det ingen forskel.

De to teorier optræder i forskellige variationer og kombinationer, som gør vrængbilledet mere nuanceret. Der er bare slet ikke brug for en eneste af disse søgte forklaringer; de tjener kun til forvirring.

Guds Evner

Begge hovedgrupper har den alvorlige fejl, at de tegner et billede af en Gud, der enten har svært ved at udtrykke sig utvetydigt skriftligt, eller også er noget af en fuser, der har siddet med et hav af mislykkede eksperimenter før det nuværende (Man gør i så fald logisk set klogt i at forvente, at også det nuværende eksperiment kan gå i vasken når som helst). Selve grundtanken i evolutionens påståede "mekanismer" er så ubarmhjertig mod de svage, at det er helt i modstrid med Guds øvrige principper. Man har svært ved at se, hvad en almægtig og kærlig Gud skal bruge den slags til.

Vi må huske at den skønne verden vi lever i, ikke er identisk med den som Gud skabte. Vi ser på en falden verden, som er hærget og ødelagt af syndens eftervirkninger. Når dette hærgede billede er så fantastisk smukt, hvor vidunderligt må så ikke det ufordærvede være?

Nej, den sande og levende Gud, Israels Gud, er almægtig, alvis, evig og barmhjertig. Jeg glæder mig personligt over, at Gud ved sin Hellige Ånd har åbenbaret for mig, at Skriften er fuldt ud pålidelig - og, hvis ikke du har den åbenbaring, skulle du bede om at få den. Den er nemlig ganske central for livet med Gud.

Men hvis du altså er en genfødt kristen, så lad dig aldrig mere intimidere af fupmagerne til at bøje knæ for Ba'al. Det er der intet videnskabeligt belæg for at gøre!

Der er en eneste enkel grund til, at det videnskabelige makværk, som markedsføres under betegnelsen "evolutions-teorien" har vundet en sådan udbredelse. Nemlig, at det er den eneste, der tilsyneladende kan "undvære" en skabende Gud. Dette er også hovedårsagen til, at humanisterne tilbeder den og klynger sig til den.

Nedenfor to citater fra manifestet, som viser, at humanisterne betragter den uvidenskabelige evolutions-teori som et videnskabeligt faktum og et uimodsigeligt dogme.

*Ved viselig anvendelse af teknologien kan vi styre vore omgivelser, besejre fattigdommen, markant reducere sygdommene, forlænge vor levetid, markant ændre vor adfærd, **ændre***

forløbet af den menneskelige evolution og den kulturelle udvikling, udløse vældige ny kræfter og udstyre menneskeheden med en hidtil uset mulighed for at opnå et overstrømmende og meningsfuldt liv.^a

Videnskaben bekræfter tvært imod, at menneske-arten er opstået ud af naturlige evolutionære kræfter.^b

Specielt den sidste påstand må siges at være en udtalelse, som helt og holdent udspringer af tro. Vi kan så håbe, at humanisterne har været i god tro. Men det gør jo ikke påstanden mere sand.

Darwins "epokegørende" afhandling

Specielt den sidste påstand er voldsomt overdrevet. Da Charles Darwin i 1859 lancerede den urgamle påstand om evolutionen, var det ud fra et særdeles mangelfuldt materiale. Hans ideer var i øvrigt hverken specielt nye eller epokegørende. Den græske filosof Thales fra Milet^c havde allerede i sin tid fremlagt ideen om en fremadskridende udvikling fra enkle til mere udviklede former på en ganske klar måde. Evolutionstanker blev videreført af Platon og hans elev Aristoteles. De gik i arv lige til Charles' bedstefar Erasmus Darwin^d. Han var en kendt læge i England. Charles Darwin stjal med arme og ben fra både sin bedstefars og adskillige andre videnskabsmænds værker og tanker. Han gav ikke andre end sig selv nogen særlig ære for disse tanker, men lod som om, han var kommet frem til disse tanker helt ved egen hjælp.

Han fik anledning til at deltage på ekspeditionsskibet "Beagle"s videnskabelige ekspedition, og selv om han helt ubetvivleligt havde læst teorierne i sin bedstefars og andre videnskabsmænds bøger, lod han som om tanken var kommet til ham direkte.

The survival of the fittest

Darwin lancerede specielt tanken om udvikling gennem naturlig udvælgelse - også kendt som "The survival of the fittest" - de bedst egnede overlever. Han indrømmede selv, at hans "bevis"-materiale var meget mangelfuldt, idet man "endnu" ikke havde fundet de mange mellemformer mellem de forskellige dyrearter, som nødvendigvis måtte findes, hvis arternes gradvise udvikling over tusinder og atter tusinder af nu uddøde mellemformer virkelig havde fundet sted. Men det ville senere udgravninger uden tvivl bringe for dagen.

Beviserne, som udeblev

Nu efter mere end 140 år af de mest vidtrækkende og omhyggelige geologiske udforskninger af hver eneste verdensdel og havbund er billedet noget mere detaljeret og

---

^a HM Indl a

^b HM 2a

^c 640-546 f.Kr.

^d 1731-1802

komplet, end det var i 1859. Man har opdage dannelser, som indeholder hundredvis af milliarder af forsteneringer og vore museer er nu fyldt med over 100 millioner fossiler af 250.000 forskellige arter. Med en så enorm mængde af hårde videnskabelige facts burde det ikke være vanskeligt at påvise om Darwin var på rette spor.

Hvilket billede har så disse mange fossiler givet os? Afslører de en stadig fremadskridende udvikling, som forbinder alle nulevende organismer med en fælles forfader? For hver eneste geologisk dannelse, der er blevet udforsket og for hvert eneste fossil, der er blevet klassificeret, er det blevet mere og mere indlysende, at disse, de eneste direkte videnskabelige vidnesbyrd om livets historie, stadig ikke giver det mindste vidnesbyrd om det, som Darwin så brændende længtes efter. Kløfterne mellem organismernes hovedgrupper er vokset større og mere uimodsigelige. Man kan ikke længere ignorere dem eller bortforklare dem med henvisninger til at vi ikke har tilstrækkeligt mange fossiler.^a

Når humanisterne derfor erklærer, at videnskaben har bevist evolutions-dogmet, er de meget langt fra en objektiv videnskabelig sandhed. De kunne med lige så stor ret erklære, at videnskaben har bevist, at månen er en grønskimmelost.

Tilblivelses-hypotesernes overdrev

Vi må dog gøre os klart, at i alle disse gisninger er der ikke et gran af videnskabeligt bevis. Af gode grunde er der ingen iagttagelser, som kan berette, om det virkeligt gik sådan til. Og selv om der var, ville det ikke blive videnskabeligt korrekt af den grund. Betingelsen er jo ikke blot at nogle få har set ting ske en gang, men at man kan gentage forsøg, som påviser, at det stadig forholder sig sådan. Men ingen har set det ske, og ingen kan gentage eksperimenter, som beviser, at det lader sig gøre på den måde.

Men selv om vi skulle godtage den noget hullede forklaring på det døde fysiske univers' opståen af intet eller noget, står vi tilbage med en endnu større hurdle, nemlig: Hvordan kan liv opstå af døde stoffer?

Livets oprindelse

Louis Pasteur beviste for sin samtid, at liv ikke opstår spontant i et livløst miljø - uanset hvor mange lækkerier, der er til stede. Hans forseglede krukker udviklede ikke mug eller andet levende så længe de var tilsmeltede. Jamen, hvordan skal vi dog så forklare livets mysterium? - når vi vel at mærke har forbud mod at operere med en skaber-Gud!

Som allerede tidligere påvist er selve dette forbud i strid med det sunde videnskabelige princip om ikke at være forudindtaget. Derved mister alle efterfølgende argumenter deres videnskabelige karakter; men lad os alligevel gå med på legen og se, om det så kan lade sig gøre.

Vi glemmer den uvidenskabelige a priori antagelse, at Gud ikke findes og ikke må bruges som forklaring på noget.

---

^a citat fra s. 9 i "Darwin's Enigma" se litteraturliste Appendix B.

De allersimpleste levende organismer er milliarder af gange mere komplicerede end de mest udviklede "døde" stoffer. Livets "byggesten" er kombinationer af de ganske samme almindelige grundstoffer, som udgør vort mineralske, livløse univers.

Men i de biologiske sammenhænge er der en ufattelig kompliceret opbygning i så sindrige kombinationer, at det er rent ufatteligt. Nu ville humanisterne gerne have os til at tro, at evolutionsdogmet er et videnskabeligt faktum. Tanken er indført så bastant på alle niveauer af vort uddannelses-system, at de allerfleste, selv genfødte kristne, er hjernevaskede til at tro, at vi har med et videnskabeligt faktum at gøre. Intet kunne være mere forkert.

Evolutions-tanken er en gammel løgn og myte

Tanken om evolution er ikke noget moderne videnskabeligt fænomen, som specielt hører den humanistiske religion til. Den går som en rød tråd igennem de fleste andre religioner enten i skikkelse af reinkarnation (som er evolutions-lære på sjæle-plan) eller i for af tilblivelseslæren, som ingen religioner rigtigt kan komme uden om.

Den klassiske græske teologi om den fysiske verdens tilblivelse er så at sige identisk med den Darwinistiske evolutions-tankegang. Her taler man om at der oprindelige var en Gud, som hed Chaos (Χαος = ur-suppe-guden) og en anden gud, der hed Kronos (Κρονος tids-guden). Verdens tilblivelse tilskrives så, at tidsguden Chronos rørte rundt i ursuppen. Det er den samme ammestue-historie, som humanismen ønsker, at vi skal tro på.

Chaos og Kronos

I begyndelsen var Chaos og frem af dette stod med tiden visse molekyl-kombinationer, der var så udviklede, at de kunne reproducere sig selv. Denne religion tillader man sig så at kalde videnskab! Som vi tidligere har set, er det ikke tilstrækkeligt, at et mindre antal mennesker har eller mener at have iagttaget et bestemt fænomen. Selv flere troværdige vidner til en eller flere begivenheder kan ikke ændre den fra at være en hændelse og til at være en videnskabelig iagttagelse. Med mindre andre kan reproducere hændelsen med nogen sikkerhed, kan den ikke betegnes som andet end en interessant hændelse.

Ikke et eneste bevidnet tilfælde

Det helt ironiske ved evolutions-teorien er, at intet nulevende eller afdødt menneske nogen sinde har set ét eneste konkret eksempel på, at liv opstod af livløst materiale! På alle andre områder kræver man ellers uniformitets-teorien overholdt - nemlig at det fortidige skal kunne forklares på basis af det nuværende. Men den lille detalje, at spontan opståelse af liv aldrig er iagttaget noget sted, giver pludselig evolutionisterne en rundhåndet dispensation fra deres ellers ufravigelige krav om overholdelse af uniformitets-princippet. For at "sandsynliggøre" det umulige påstår man sig nu at have en nærmest overnaturlig "viden" om havets og atmosfærens tilstand i jordens tidligste tid. Selv om enkelte personer skulle have iagttaget et eksempel på at liv opstod af uorganiske stoffer, ville det stadig ikke være videnskab. Vi må igen forlange, at enhver, som har lyst skal kunne gentage eksperimentet.

Jordens påståede heftige fortid

Man mener at "vide", at jorden i en tidligere fase var dækket af et hav, der bestod af en suppe, som var en blanding af svovl og vand m.m. Desuden påstår man, at det lynede voldsomt dag og nat i adskillige årtusinder. Det skulle være under disse forhold, at de første primitive aminosyrer skulle være dukket op.

Hele ønsket om det angivne miljø udspringer af det eksperiment, som man har udført, og som betragtes som "bevis" for, at "organiske" forbindelser kan opstå af uorganiske.

Ursuppe-eksperimentet

Hvis man anbringer en bestemt svovlsyresuppe i en kolbe med indsmeltede elektroder, kan man efter længere tids bombardement af denne suppe isolere nogle kemiske forbindelser, som har en vis lighed med stumperne af de DNA-molekyler, som er karakteristiske for levende væseners genetiske struktur. "Hurra!" råber vore håbefulde humanistiske evolutionister: "Der kan i se beviset!"

Desværre glemmer de et par ganske væsentlige ting omkring dette eksperiment:

Betingelsen for, at man kan opsamle disse forbindelser er, at man sørger for bevidst at lirke dem ud af suppen. De selv samme lyn, som lynede de ønskede forbindelser sammen, vil nemlig i næste omgang lyne dem fra hinanden igen - med mindre en venlig sjæl sørger for at fiske dem ud af linsuppen. Men efter evolutionsteoriens egne præmisser, var der ikke én venlig sjæl på jorden i dette uhyggelige inferno, som mere end noget andet ligner selveste Helvede.

Hvis jorden nogen sinde har haft et så forfærdelig miljø (hvilket der ikke er andet, der tyder på, end ønsket om at kunne lyne nogle aminosyrer sammen) og skulle nogen sinde nogle enkelte af disse molekyle-stumper have fået lykke til at gemme sig i en krog udenfor lynenes rækkevidde, så er springet op til den allerenkleste levende celle stadig alt, alt for stort.

Det svarer til, at der ganske vist er kortere til månen, hvis vi står på en telefonbog, end hvis vi står direkte på jorden; men det er ikke væsentligt lettere at springe til månen med samlede ben fra telefonbogen end fra jorden.

Der er flere andre fantasifulde forklaringer, som påstås at "bevise", at evolutionen er et videnskabeligt faktum. Men bortset fra de mange direkte forfalskninger, er der i de håbefulde søforklaringer altid nogle væsentlige logiske fejl, som man har overset - måske ikke af ond vilje - men dog. De videnskabsmænd, der blev grundigt til grin med deres kolde fusion, var ikke ude på at bedrage. De var i god tro - men det gjorde ikke deres eksperiment til videnskab. Uden tvivl er de fleste evolutionister også i god tro, men der er store huller i deres logik.

Tanke-eksperimenter

Der er fremført en del forskellige filosofiske forsøg på at sandsynliggøre spontan opståelse af liv. Alle kræver enorme tidsrum (som vi slet ikke kan have nogen viden om). Der er heller ingen af teorierne, som ikke har alvorlige logiske fejl. Vi vil her nævne et par enkelte af de bedst kendte - samt påvise deres logiske fejl.

Huxleys Skrivestue

En nidkær forkæmper for evolutions-dogmet, Julian Huxley, har lanceret følgende overbevisende påstand, som har holdt mange mennesker for nar i mange år:

Hvis vi lader en abe tampe "tilfældigt" på et skrive-maskine-tastatur gennem nogen tid, vil det meste af papiret blive fyldt med en uorganiseret mængde af bogstaver - men en sjældnen gang imellem vil der dog statistisk set opstå et enkelt kendt ord. Vi giver et frisk eksempel:

e æiogj øæøpiog ææaojug øærjkg ø rasjkg øwerljiga øftowe gjrø ø eje - lg j
øæøeru4røarj ø pø awujgt øujgø oj øowruj øpotg iu øøuj ræ oiu læ gø o øg gøporj
wrøpo giu wrøpori....

De kursiverede ord udgør ganske vist ingen sætninger, men hvis vi nu satte millioner af aber til at skrive på millioner af skrivemaskiner i en millioner af år, så måtte der nødvendigvis optræde hele sætninger for ikke at sige hele bøger. Bortset fra, at Shakespears samlede værker stadig er ufatteligt meget mindre komplicerede end den enkleste levende celle, så kunne det teoretisk jo lade sig gøre, hvis blot man gav tid nok.

Men Huxley har overset en ganske væsentlig detalje i dette berømte eksempel. Denne model har som samtlige andre "beviser", en ganske alvorlig logisk fejl, idet den overser at *Alle biokemiske processer er reversible*. Det viser sig i en reaktionsformel ved, at der går pile i begge retninger:

Maskinskrivning derimod er en irreversibel proces. Når typen rammer farvebåndet afsættes et "irreversibelt" mærke på papiret. Hvis man skal gennemføre eksperimentet på samme præmisser som virkeligheden, må man anvende en skrivemaskine uden farvebånd og papir. Når et bogstav lander på valsen bliver det kun stående der så længe typearmen stadig rører valsen. Så snart den går retur, følger bogstavet med. Prøv så at regne ud, hvor længe det varer inden vi får skrevet blot et enkelt meningsfyldt ord!

Fosterets udviklings-stadier

På et tidligt tidspunkt af Darwinismens korte levetid, faldt det nogen ind, at man i fosteret kunne se en "gentagelse" af evolutions-processen. Fosteret starter jo livet som en encellet organisme og udfolder sig derefter til mere og mere komplicerede flercellede former. Med lidt "god" vilje, går det tilsyneladende gennem amøbe-, fiske- og padde-stadiet undervejs i sin vækst. Ja, man kan endda på et vist tidspunkt se aftegningen af gæller hos et menneskebarn.

Disse "gæller" har intet med gæller at gøre, men er anlæg til helt andre organer. Det er et af de "beviser", som man har spist den uvidende hob af med. Forudsætningen for, at man skal hoppe på den, må som minimum være, at man ikke har den ringeste konkrete viden om embryologi ^a. Tanken om at evolutionen "gentager sig" i fosterets udvikling er helt

---

^a fosterets vækst-stadier

absurd og har intet med virkeligheden at gøre. Der er ikke én eneste fornuftig biolog eller anatom, som vil være bekendt at fremkomme med den slags nonsens. Men ikke des mindre doceres amnestuehistorier af denne type af både folkeskole- og gymnasie-lærere, som ved for lidt om deres fag. Men når uddannede læger kan fremkomme med sådanne påstande, kan det jo ikke skyldes uvidenhed. Der kan kun være tale om bevidst løgn eller dæmonisk forblindelse.

Lamarckisme

En anden for længst forladt tankegang er den, at behov i miljøet kan med føre organiske ændringer. Således skulle girafferne have fået deres lange halse ved at gå og strække sig efter de blade, de lever af. Selv om allerede Darwin selv delvis forkastede denne uvidenskabelig hypotese, kan man stadig møde mange mennesker, som heri ser et bevis for evolution. Pladsen tillader ikke at komme ind på de mange forskellige vildfarelser, der hersker på dette område, men der findes en del litteratur om disse emner, som kan styrke vor viden om skabelsen. Hvis vi virkelig sætter os ind i, hvad der rent videnskabeligt ligger til grund for evolutions-læren, bliver vi forbløffede over, at man kan narre så mange voksne mennesker til at tro på en så løs skrøne.

Skabelse / evolution er et særdeles spændende emne, som jeg håber at få lov til at skrive lidt mere detaljeret om i fremtiden. Men humanisternes faste grundvold, som er citeret nedenfor har brug for følgende ændring for at leve op til virkeligheden:

Videnskaben bekræfter tvært imod, at menneske-arten er opstået ud af naturlige evolutionære kræfter.^a

Her må vi retfærdigvis sige det citerede "tvært imod" tvært imod:

Videnskaben bekræfter i stadig stigende grad, at de tidligere hypoteser om, at biosfæren på jorden har gennemgået en kontinuert evolution må kasseres totalt. 130 års intensiv forskning har ikke frembragt én eneste af de utallige nødvendige mellemformer mellem arterne. Og uanset, hvilken teori, man ellers måtte antage, kan det klart konstateres, at de forskellige fylæ^b må være fremstået gennem andre processer end ved evolution.

For humanister og ligesindede er det værste ved evolutions-dogmets videnskabelige nederlag dog, at der kun er et eneste andet alternativ til livets fremkomst på jorden; nemlig en bevidst skaberhandling fra en højere intelligens. Det er den teori, som stemmer bedst med de faktiske fund af fossiler med mere; men teorien forkastes ubeset fordi det anses for umoderne at tro på en Gud. Det er for mange mennesker, som ikke ønsker at stå til ansvar for deres handlinger, en meget skræmmende tanke, at der skulle være en højere retfærdighed.

---

^a HM 2b

^b arter

Der hersker også den misforståelse, at det er mere videnskabeligt at udelukke tanken om en Gud fra sine forudsætninger. Som tidligere vist er det dog netop uvidenskabeligt at udelukke en mulighed på forhånd.

En af humanisternes grundlæggende fejltagelser er deres manglende evne til at se forskel på religion ^a og videnskab. Derfor nødvendigheden af denne definition af videnskab i forhold til evolution.

En anden væsentlig blind plet hos humanisterne (og mange andre med dem) er den manglende evne til at skelne mellem religion og kristendom. Det følgende kapitel indeholder derfor nogle nyttige vink, som skal hjælpe til at klargøre denne meget væsentlige forskel.

---

^a evolution

Kapitel 2

Kristendom kontra Religion

Forskellen på Kristendom og religion

For at give humanisterne en fair behandling, må vi medgive dem, at deres voldsomme aggressivitet imod religion ikke er opstået uden gyldig grund. En af hovedårsagerne til, at de så voldsomt angriber alt, hvad der har med en Gud at gøre, er at de ganske korrekt har konstateret, at der gennem de religiøse systemer er øvet en masse ondt gennem hele historien. De sidestiller dem med politiske undertrykkende systemer, som heller ikke toleres.

I denne holdning afviger de jo ikke fra sunde kristne; vi kan heller ikke godtage den slags systemer. Da de af gode grunde ikke formår at skelne mellem kristendom og religion, forkaster de begge dele under ét. De er jo hverken udstyrede med øren der kan høre eller øjne, der kan se ind den åndelige verden. Paulus udtrykker det ganske enkelt i sit første brev til Korinterne:

Et sjæleligt menneske tager ikke imod det, der kommer fra Guds ånd; det er en dårskab for sådan et menneske, og det kan ikke fatte det, for det bedømmes kun efter Åndens målestok.^a

En mindre gruppe af humanister erkender sig stadig som "Religiøse Humanister". Disse anerkender religiøse riter og normer som en form for nyttig menneskelig aktivitet; men de færreste vil vedkende sig en personlig skabergud. De religiøse humanister praktiserer en "harmløs" moralsk religion, som har en overfladisk lighed med kristendommen. Det er en "vær mod din næste, som du ønsker, han skal være mod dig" moralsk oprustnings-religion, men de fleste af idealerne er lånegods fra kristne værdier.

Videnskab eller religion

Hvad angår den verdslige og videnskabelige humanisme, så mener den sig højt hævet over alt, hvad der hedder religion. Men ved en nærmere granskning af det videnskabelige grundlag ser man klart, at humanismen hviler på en række af tros-sætninger, der er væsentligt længere end mange andre religioner. Humanismen er ganske enkelt ikke en videnskab, men en lykkereligion. - en illusion. Den lover os paradisiske tilstande på jorden, hvis blot vi vil tilegne os tilstrækkeligt megen kundskab - måske os i frugter fra kundskabens træ. Når vi ikke allerede lever i et paradys, må man jo hurtigst muligt finde en god (bort)forklaring. Humanisten forklarer menneskehedens elendighed ved at skyde skylden på andre faktorer, som indtil videre har været udenfor hans herredømme. En iøjnefaldende årsag til stilstand og apati er jo ganske klart de undertrykkende og fordummende religiøse magtsystemer, som binder mennesker i tradition og rutine. Da mange af disse systemer opererer med en praktisk usynlig faktor, som de kalder en gud, vendes humanisternes vrede og harme mod en sådan, som jo åbenbart er medskyldig i sagen.

---

^a 1.Kor.2,¹⁴

Når vi ikke allerede lever i fuldstændig lykke og harmoni, skyldes det, at 'de andre' har ødelagt verden for os. Med 'de andre' mener humanisterne alle, som ikke er godtroende humanister - først og fremmest alle de religiøse - specielt teister. Teister er mennesker, som tror på eksistensen af en "overnaturlig" Gud - altså en Gud, som er hævet over selve naturen. De fleste humanister kan til nød acceptere begrebet gud, når blot dette refererer til en kraft, som er identisk med naturens evolutionskræfter eller til stede overalt i "naturen". Da "kristne" per definition er teister, bliver de behandlet på linie med andre sådanne, hvilket de da desværre også alt for ofte har fortjent.

For at yde humanisterne deres ret, må vi her lige gøre opmærksom på nogle af de væsentligste forskelle mellem kristendom og religion:

Hvad er religion?

Ordet *Religion*^a er latin og består af elementerne 'Re' = 'igen' og 'ligere' = 'binde'. Tanken er altså, at man skal binde et brudt bånd igen. Dette brudte bånd kan være både til en personlig Gud og til nogle principper eller idealer.

I næsten alle kulturer verden over, kan myterne fortælle en beretning, hvis hovedtræk er:

1. I de gode gamle dage, ved tidernes begyndelse, var alle mennesker i kontakt med skaberen - den store ånd.
2. Der var så nogle mennesker eller ånder, der ødelagde denne kontakt og vakte guds vrede
3. Lige siden har vi foretaget os en masse ritualer og ofre for at prøve at komme i kontakt med den øverste gud; men vi får altid kun fat i underordnede ånder, som vi søger at bestikke til at skaffe os i kontakt med den øverste - det lykkes bare ikke.
4. Måske kommer der en dag en formidler, som kan genoprette kontakten.

Over dette tema findes der et utal af forskellige variationer verden over. Det har forledt mytologerne og dåragtige ugenfødte "kristne" teologer til at tro, at de bibelske beretninger også er myter.

Skønt punkt 1. og 2. som regel drejer sig om skaberguden, kan det mange gange være den store upersonlige ånd eller et kompleks af principper, man har mistet kontakten med. I begrebet religion ligger altså ikke nødvendigvis tanken om en Gud i traditionel forstand. I adskillige af verdens store religioner er der faktisk ingen personlig "Hoved"-Gud. Det gælder adskillige ismer: Buddhisme, Hinduisme, Animisme, Jainisme og mange flere - heriblandt altså også *Humanisme*.

---

^aReligio - der er forskellige teorier om ordets etymologi (oprindelse men Servius, Augustin og Lactantius er sammen med de fleste moderne sprogforskere enige om, at det er r·derne re og lig at binde hvoraf også lictor, lex og ligare kommer. Det er i denne forstand, vi her anvender ordet, nemlig: Menneskets fors· på at binde sig til Gud efter syndefaldet. Bibelen fortæller os dog klart, at dette er halsl· gerning, eftersom den gamle Adam for evigt er forkastet af Gud og er ude af stand til at opnå retfærdighed gennem lovgerninger og egne anstrengelser.

Politik & Kristendom

Det er muligt at være en personlig troende kristen samtidig med at man er konservativ, liberal eller venstreorienteret i sin politiske holdning. Det kan måske være vanskeligt for en kristen at støtte et parti, som er bekendende gudløst, men så længe man blot skelner tilstrækkeligt mellem politik og religion, kan det godt lade sig gøre.

Videnskab & Kristendom

Der er heller ingen konflikt mellem at være videnskabeligt orienteret og endda en berømt og epokegørende videnskabsmand og være en personlig bibeltro kristen. Vi kan nævne nogle enkelte af de bedst kendte eksempler blandt mange andre: Leonardo da Vinci, Francis Bacon, Johann Kepler, Blaise Pascal, Robert Boyle, Nikolaus Steno, Isaac Newton, Karl Linné, John Dalton, Michael Faraday, Charles Babbage, Samuel Morse, James Joule, Louis Pasteur, Gregor Mendel, Lord Kelvin, Joseph Lister for at nævne nogle stykker af de mere kendte fra nyere tid. Disse mænd var alle verdensberømte videnskabsmænd uden at det på nogen måde kolliderede med deres kristentro.

Humanisme & Kristendom

Som tidligere nævnt ligner de humanistiske idealer på så mange områder de kristne, at man skulle tro, at de let kunne forenes.

Men det farlige ved humanismen er, at den uberettiget poserer som "videnskab" i stedet for at erkende og bekende at det reelt er en religion. På grund af sin kamæleon-agtige lighed med kristendommen, erkendes den blot ikke som den fremmede og bibelfjendske religion, den i virkeligheden er. Der opstår herved en usund synkretisme^a, som i virkeligheden på langt sigt giver den sande kristendom et banesår, som langsomt får den til at forbløde.

Men hvad er da forskellen?

Måske må vi lige gøre klart, hvad vi her forstår ved sand kristendom. Der hersker nemlig nogen uklarhed om, hvori denne består, idet den mange gange forveksles med en temmelig vattet religion eller en tolerant filosofi.

Under alle omstændigheder har kristendommen optrådt i så mange fordrejede former, at vi dårligt kan bebrejde, at både hedninger og kristne kan have svært ved at blive klare over, hvad det egentligt drejer sig om.

Men den bibelsk definerede kristendom er aldrig noget som helst mindre end et Guddommeligt mirakel. Vi kan bedst iagttage det på baggrund af den modsætning religionen. Vi skal her ved at stille de to side om side søge at klargøre ligheder og forskelle: Vi kan bedst iagttage det på baggrund af dens diametrale modsætning: religionen. Vi skal i nedenstående skema stille de to side om side søge at klargøre ligheder og forskelle:

---

^a religionsblanding

Emne	Religioner	Kristendom
Problem	Adskillelse fra livets "mening" (lykken)	Adskillelse fra Livets Gud
Årsag	Forsyndelser mod naturens eller menneskers principper	Forsyndelser mod Guds Bud
Kur	Ændret adfærd, afbetaling af gæld og anvendelse af nye principper	Nyt liv fra Gud, Anger, syndsbeholdelse, tilgivelse, omvendelse
Udgangspunkt	Mennesket	Gud

Problemet

Både humanisme, religion i bredere forstand og kristendom er rimeligt enige om, at vi er faret vild fra noget grundlæggende, men løsningerne afviger primært fra hinanden ved udgangspunktet:

Årsagen - uvidenhed eller viden?

Humanisterne mener, at verdens elendighed først og fremmest skyldes uvidenhed og religion. Al dårlighed skyldes menneskets manglende viden om sand moral og etik. Med andre ord skulle det være uvidenhed, som er skyld i verdens elendighed. Guds bud på sagen er tvært imod at verdens elendighed ikke først og fremmest skyldes uvidenhed - men tvært imod: viden. Dog er det ikke denne viden i sig selv, der forårsager syndefaldet. Det er først, når man undlader at handle på grundlag af sin viden, at synden træder ind i billedet: *Den, der altså ved, hvad der er det rette, men ikke gør det, er en synder.*^a Faren består altså ikke i at vide for lidt - men i at vide "for meget" i forhold til det, man gør.

Løsningen

Religionens løsningsmodel i almindelighed og Humanismens i særdeleshed tager udgangspunkt i mennesket og dets bestræbelser, mens den sande kristne tro og erfaring udspringer af Gud fuldbrogede værk.

---

^a Jak.4¹⁷

Selvretfærdighed

Humanismen og andre religioner søger nidkært og optimistisk at opstille nogle anvendelige metoder, kriterier eller love, som kan føre os til et lykkeligt og harmonisk liv, til retfærdighed og fuldkommenhed.

Forsøget på at retfærdiggøre sig selv er dybest set selve arvesynden, som startede allerede i Edens have. Efter at have spist af kundskabens træ i det falske håb, at skulle blive lykkelig ved at blive som Gud til at skelne mellem godt ondt, søgte Adam at retfærdiggøre sig ved at sende sorteper videre. Både til Eva og skaberen selv! "*Kvinden, som du gav mig, gav mig af træet, og så spiste jeg.*" Eva var hurtig til at lære tricket og forsøgte at sende skylden videre til slangen. De mente sig derved retfærdiggjort. Derfor kunne de ikke tage imod retfærdigheden fra Gud.

Ofre på alteret

I humanismen tror man, at man ved at bringe ofre på altruismens alter kan finde tilbage til Paradis. Andre religioner foreslår andre ofre. Vi vil ikke betvivle den gode vilje i disse ting, men må alligevel beskrive dem som nytteløse. Gud har nemlig ganske klart opstillet sine adgangskriterier, som der ikke gives dispensation for.

Vi må altså erkende, at det er alt for optimistisk at antage, at der findes en eller flere metoder, der kan bringe os ind i lykkens Paradis igen - selv om dette er netop, hvad humanismen og de fleste andre lykke-religioner foregøgler os.

Et andet offer, hvormed man forsøger at formilde Gaia ^a, er den romantiske "tilbage til naturen" løsning. Man fremkommer med påstande som: "Vor teknologiske industrialisering (som de "kristne" er skyld i) har voldtageret jorden, og vi er alt for mange mennesker på den. Hvis vi reducerer antallet af mennesker og holder op med at udbytte jorden, vil moder jord nok velsigne os til gengæld."

Guds løsning: Hans retfærdighed

Hvad er Kristendom

Bibelen siger, at hverken nogen menneskelig lov eller metode, ja, ikke en gang Guds egen lov er i sig selv i stand til at retfærdiggøre noget menneske. Hermed er alt håb ude for den, som søger gerninger der kan medføre retfærdighed. Men det gamle håb må vige for et endnu større og herligere håb. Gud lover at han vil langt mere end blot genoprette det tabte Paradis. I form af Guds Rige, vil han gøre det tilgængeligt for enhver, som tror på Jesus; men samtidigt gør han klart, at det kræver en forvandling af de helt store, idet et almindeligt fortabt og sjæleligt menneske ikke uden videre kan komme ind i Guds rige: *Men det siger jeg jer, brødre: Kød og blod kan ikke arve Guds rige, og det forgængelige arver ikke det uforgængelige* ^b.

---

^a Gæa eller Gaia - Den klassiske græske gudinde Moder Jord her i landet beslægtet med Freja

^b 1.Kor.15 ⁵⁰

Som prædikerer siger: Forfængelighed, Alt er forfængelighed. Dette gælder i sandhed menneskets ambitiøse planer om ved egne kraft at storme og indtage paradiset. Men alle disse anstrengelser er ikke alen nytteløse, men også helt nødvendige. Gud har nemlig i sin nåde givet fri adgang til Paradiset for enhver, som tror.

Det er nok også nødvendigt at gøre klart, hvad vi her forstår ved sand kristendom. Der hersker nemlig - både i den fortabte verden og blandt bekendende kristne - en hel del uklarhed om, hvori denne helt konkret består. Det skyldes i nogen grad, at den sunde lære har været udsat for et utal af forskellige snigløb gennem århundrederne. Disse har udvisket og forvirret begreberne vældigt for mange mennesker. De forskellige former for synkretisme^a har gjort grænserne vage og udflydende og gør det vanskeligt for mange - selv oprigtige kristne - at vide, hvad der hører til hvad. Kun Bibelen kan anvise os vejen - og selv den kan undertiden virke noget tåget og vanskelig at forstå.

Valenhed og duksedrenge

Mange har fejlagtigt forvekslet kristendommen med en urimeligt tolerant tøsedrengefilosofi. Den inkarnerede Gud tog tilsyneladende imod knubs fra sine fjender i stedet for at vise sin magt ved at banke sine fjender til plukfisk. Men der er dog næppe nogen af religionerne, som kræver så meget mod og mandshjerte som kristendommen - på trods af den sagtomdighed, som også er en væsentlig del af det, at tilhøre den levende Gud.

Virkelighedsflugt og engledyrkelse

Andre gange har gnostikere indført elementer af virkelighedsflugt en usund stræben efter at slippe ud af sit "syndige" legeme og blive til en "ånd" eller en "engel". De, som søger at fremme den trafik glemmer åbenbart, at vi er skabt i den Levende Treenige Guds Billede - med ånd, sjæl og legeme - af hvilke ingen er at forkaste.

I det følgende kapitel vil vi citere udvalgte og karakteristiske stykker fra manifestet, som omhandler humanismens holdning til religion.

Kapitel 3

Religion set med Humanismens øjne

I dette kapitel vil vi citere nogle af manifestets mest markante udtryk for humanismens had til Gud. Efter disse kan der ikke lades meget tvivl tilbage om, at hvis humanismen til nød kan acceptere andre religioner end sig selv, må det i hvert fald ikke være sådanne, som opererer med en personlig skabergud.

Hvis man skulle være i tvivl om humanismens forhold til Gud og alt, hvad der vedrører Gudsdyrkelse, behøver man ikke at gå længere end til indledningen, hvor intentionerne stikker ganske klart igennem. Mange ting er modificeret og ændret siden det første

---

^a sammenblanding af forskellige religioner

manifest fra 1933, men på dette punkt er der ikke sket nogen ændring: Her skriver forfatterne:

Personlig og godartet Gud findes ikke bevist!

*Ligesom i 1933 tror humanisterne stadig at traditionelle former for teisme, specielt **troen på en Gud, som hører bønner og som formodes at elske mennesker og have omsorg for dem, lytte til og forstå deres bønner og være i stand til at gøre noget ved dem, er en forældet tro, der mangler bevis.***^a

Vi ser her, at de desillusionerede humanister er ude af stand til at tro på en kærlig og medfølelse, bønneførende og almægtig Gud. Hvad er nu årsagen til, at de har så svært ved at få øje på denne sande skabergud. Det fremgår jo af selve skaberværket, at der står en vis og al-kærlig skaber bag fremkomsten af det!

For hans usynlige væsen, både hans evige kraft og hans guddommelighed, har kunnet ses siden verdens skabelse og kendes på hans geminger. De har altså ingen undskyldning^b

Læg mærke til udtrykket forældet, som er karakteristisk for den optimistiske tillid til og tro på evolutionens allestedsnærværende og mystiske kraft, som præger denne religion.

Der er en mere eller mindre bevidst overbevisning om, at der et eller andet sted i naturen er en mystisk kraft, som driver udviklingen i den rigtige retning. I modsætning til den Levende Gud, som ved talrige lejligheder har åbenbaret sig for mennesker, så har ingen nogen sinde mødt, set eller hørt denne almægtige kraft. Ikke des mindre tror mange mennesker på denne upersonlige styrke. Det er den som giver sjælevandringen i diverse reinkarnations-religioner en drejning opad, så man kan gøre sig håb om at undslippe reinkarnationernes forbandelse. Det er den, som tænkes at være primus motor i evolutionens terningspil. Det er den, som indgyder humanisten en naivistisk idé om, at vi bliver lykkelige, hvis vi blot tilegner os tilstrækkelig viden. *Kundskaben gør indbildsk, men kærligheden bygger op.*^c

Videre i indledningen kan man læse følgende, som søger at slå en pæl gennem ethvert håb om en frelse af nåde:

Frelse og himmelhåb

Troen på en frelse, der alene er baseret på en højtidelig erklæring, forekommer stadig at være skadelig, idet den afleder folk med falske forhåbninger om en kommende himmel.^d

---

^a HM Forord.a (Hmfa)

^b Rom 1¹⁹

^c 1.Kor.8^{1b}

^d HMF.b

Religion som opium

Karl Marx fremkom med en berømt udtalelse, som desværre rummer alt for megen sandhed: *"Religion er opium for folket!"*

De forskellige religioner markedsfører en vare, som bedst kan betegnes som "Pie in the Sky" eller "Guld og grønne skove". Hvis du er en artig-Verner og lader dig trampe på og manipulerer med af de gejstlige og verdslige magthavere, så får du en eller anden præmie i himlene. Den form for tomme løfter kan desværre virke voldsomt demotiverende og efterlader folket i en bevidstløshed og følelsesløshed, som ikke afviger meget fra den tilstand, man kommer i ved indtagelse af opium eller andre bedøvende stoffer.

En person - ikke en religion

Hvad de færreste mennesker er klare over, er, at kristendommen, ikke er en religion, som blot lover himmelsenge og gyldne harper til de tålmodige efter deres død. Kristendommen er en person. Den består i en personlig åbenbaring af Jeshua den Salvede. Denne åbenbaring inkluderer en åndelig hjertetransplantation, som giver evigt liv til modtagerne. Ikke blot som en ukontrollerbar fremtidig belønning for god og dydig opførsel - heller ikke som belønning for et hidtil upåklageligt liv - men alene i kraft af Guds ufortjente nåde. Den sunde og virkelig genfødte kristne henslæber altså ikke blot et elendigt liv et falsk eller virkelig håb om kommende himle. Derimod lever vi i en klar viden om, at vi **har** evigt liv: *Dette har jeg skrevet til jer, der tror på Guds søns navn, for at I skal **vide**, at I har evigt liv.*^a

Genfødte kristne bliver altså ikke holdt hen med religiøse løfter om et kommende paradis, men vi får et kontant à konto udlæg som garanti på de løfter, som Gud har afgivet, og som han urokkeligt vil holde, eftersom han har aflagt en ed ved det højeste som findes, nemlig sig selv, at det vil han gøre.

Og den, som knytter både os og jer fast til Kristus, og som salvede os, er Gud, der også besejlede os og gav os Ånden som pant i vore hjerter^b

Den genfødte og åndsfulde kristne er altså ikke henvist til at leve i et tomrum indtil der sker noget mere verdensomvæltende; men har allerede fået rig adgang til den kommende verden i form af Guds Rige. *For så vil døren til vor Herres og frelsers, Jesu den Salvedes, evige rige stå på vid gab for jer*^c

Vi ser her, at Guds rige ikke blot er noget, som vi oplever efter døden eller den nuværende verdensordens afslutning. Allerede her i dette liv, er der for de genfødte fri adgang til at leve i Guds Rige.

---

^a 1.Joh.5¹³

^b 2.Kor.1²¹

^c 2.Pet.1¹¹

Overlevelse - men hvor længe?

***Fornuftige sind sætter sin lid til andre hjælpemidler for at overleve.*^a**

Sætningen her må vel i første omgang betegnes som temmelig manipulerende. Det påstås at "fornuftige" mennesker har samme holdning som humanisterne. Ergo er man altså "ufornuftig", hvis man ikke er af samme mening - og hvem har lyst til at falde i den kategori. Men den overlevelse, som humanisterne her taler om er jo kun det korte forgængelige liv, som en menneskealder tilbyder. Vort håb gælder ikke blot det nuværende, men også det kommende liv.

Dommedags-feber og virkelighedsflugt

Ansigt til ansigt med apokalyptiske profetier og dommedags-udsigter er der mange, der i desperation smider fornuften over bord og kaster sig i favnen på irrationelle kulter og teologier, som medfører virkelighedsflugt og manglende engagement.^b

Det skal siges til humanisternes ros, at mange af indvendingerne mod kultisk religiøs praksis og adfærd er ganske fornuftige. Vi må konstatere, at vi lever i en tid, der er præget af usikkerhed og omvæltninger. Dette medfører et særligt stærkt behov hos mennesker efter at knytte sig til noget eller nogen, som kan give tryghed. Mange mennesker er nået til den ganske korrekte erkendelse, at den hidtidige rationalisme - den ensidige dyrkning af forstanden og fornuften som de guder, der skal frelse verden, er forgæves. Selv om verden nu i århundreder har mæsket sig i frugterne fra kundskabens træ har det ikke skaffet os adgang til Paradis - tvært imod.

Ud med forstanden!

Når kundskabs-grøften ikke var bekvem at opholde sig i, var der mange, som fandt på at prøve den anden grøft. De smed forstanden over bord og kastede sig ned i følelsernes grøft. Desværre er vor lykke heller ikke gjort ved at smide forstanden over bord og blæse på den kundskab, vi har tilegnet os. Vi hænger nemlig på den, vi er bygget således, at vi ikke i sandhed kan fornægte den viden, vi har tilegnet os. For øvrigt er denne metode heller ikke nogen nyhed. Den er ligesom alle andre metoder afprøvet for meget længe siden uden held.

At lade som ingenting

Da Adam og Eva havde spist af træet til kundskab om godt og ondt, forsøgte de at lade som ingenting. De gemte sig i buskene, "glemte" alt om deres nyerhvervede kundskab og håbede, at Gud ikke ville opdage det. Men desværre kan vi ikke slippe for ansvaret ved at kaste vor viden over bord. Synd består nemlig i at vide, hvad der er rigtigt - og undlade at gøre det.

---

^a HM Forord c (HMFc)

^b HMIndl.a (HMIndA)

Den sunde balance

I en sund bibelsk kristendom går forstand og følelser hånd i hånd med troen. Det er rigtigt, at vor fortabte, syndige og besmittede forstand ofte vildleder os, når vi ønsker at lære Gud at kende;

men løsningen er ikke at kassere forstanden. Vi skal i stedet lade os forvandle, gennem en **fornyelse** af vort sind.

*Og tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at **sindet fornyes**, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, det som behager ham, det fuldkomne.*^a

Humanisterne går videre i en erkendelse, som er ganske sand - men igen generalisere de lige en anelse for meget:

Morallove og kulter.

Hverken de traditionelle moral-love eller de nye irrationelle kulter kan leve op til nutidens og morgendagens behov.^b

Retfærdighed gennem gerninger

Mange mennesker mener, at de kan retfærdiggøres ved at efterleve visse moral-love. Men Gud har talt tydeligt ved at sige, at der ikke findes nogen lov, som fører til retfærdighed. *For af lovgerninger bliver intet menneske retfærdigt over for ham; det, der kommer ved loven, er jo syndserkendelse*^c - en hvilken som helst lov eller moral-codex kan altså højst hjælpe os til at erkende vor synd; men ingen kan blive retfærdig ved at følge den. Desværre er der mange kristne i vore dage, som føler sig en smule mere retfærdige i kraft af deres pæne adfærd og liv, kirke-besøg, tiende og gaver m.m. Vi må imidlertid være meget varsomme med nogen sinde at tro, at det er vores pænhed eller dyd, som frelser os. Den eneste vej til frelse er gennem Guds Nåde - og det er på trods af vore gerninger - ikke på grund af dem!

Identitetsløsheden

Det moderne menneske lider af en fremmedgørelse, en rodløshed og en manglende identitet. Det skyldes i høj grad familiens sammenbrud. Før i tiden fik man sin identitet via sin familie og sit hjemsted. Spurgte man en mand, hvem, han var, ville han svare noget i stil med "Jeg er Niels, søn af Svend Smed i Arnøje og jeg bor selv i ... ". Spørger man et moderne bymenneske, hvem han er, vil han sikkert svare: "Jeg er ekspedient i den og den forretning," eller "Jeg er sagfører!" o.s.v.

Da vi er skabt til at leve i fællesskab med Gud og med hinanden, giver den "normale" isolation en stærk længsel efter at høre til og vide, hvem "vi" er. Vor identitet bliver styrket ved at vi oplever et tilhørsforhold til en gruppe. Det kan være en gade-bande, en

---

^a Rom.12²

^b HM.Indl.c - HMindC

^c Rom.3²⁰

fagforening, et fodboldhold eller en religiøs gruppe. Uanset hvilken gruppe, vi knytter os til, vil den i det mindste give os en identitet i form af, at vi er medlem i den.

Faderskikkelsen

De fleste af de religiøse kulturer giver oven i købet en håndgribelig faderskikkelse til erstatning for den fader de fleste moderne mennesker har savnet. Det kan være i form af en Guru eller en falsk messias eller andre ledere med tilstrækkelig frækhed til at påstå, at de er det eneste pålidelige kontaktled mellem Gud og mennesker. Et sådant tilbud om ansvars-fritagelse er næsten ikke til at modstå. I vort daglige liv, som er plaget af en masse vanskelige valg og beslutninger, virker det som en voldsom befrielse at kunne lægge ansvaret for sit liv i hænderne på en anden.

Forfængelige håb og dogmer

Falske teologier om håb og messianske ideologier, som blot erstatter gamle dogmer med nye kan ikke leve op til de faktiske forhold i verden. De adskiller snarere end forener folk.^a

Falske messias-håb.

Verden har en oplevelse af, at der er en vis kraft forbundet med at håbe. Og drømmen om prinsen på den hvide hest lever i bedste velgående i de fleste pigehjerter. Drømmen er for så vidt sand nok, med mindre den fokuserer på noget, som denne verden kan give. Men, hvad bygger disse håb på? Er det blot noget, som andre fortæller, eller findes der et mere sikker håb end disse forfængelige? Ja! som vi tidligere har set, så bliver håbet ikke til skamme, hvis det er sat til den levende Gud!

Dogmer

Et dogme er en læresætning, som ikke må betvivles. Både religioner og kristendom har været flittige til at opstille dogmer. Ikke mindst her den humanistiske religion - som vi skal se - opstillet nogle bastante dogmer. Nu er det således, at en sandhed, som man kun har hørt fra andre, ikke virkelig er nogen sandhed. Man kan jo ikke vidne om den - uanset, hvor sand den måtte være. Det må gøres klart, at der er en stor forskel på at antage en læresætning - hvor korrekt og sand den end måtte være - og at få åndens åbenbaring af den selv samme læresætning. I det første tilfælde er der tale om en mental godkendelse af en påstand. Hvis en sådan foreligger, er den godkendende blevet medlem af det parti, som holder den pågældende læresætning for vigtig.

---

^a HM Incl.d

Retssagen

Hvis man er kaldt i retten som vidne, har man under edsansvar pligt til at aflægge beretning om det, man personligt har oplevet med sine egne sanser. Hvis man fortæller noget mere end det, vil en af sagførerne straks gribe ind med en protest: "Høje dommer! jeg anmoder om at denne udtalelse bliver strøget af referatet, da der er tale om en andenhåndsberetning.

Det samme gør sig gældende med en kristen, som gerne vil være et vidne. Det er væsentligt at fortælle om, hvad man selv personligt har oplevet - resten kan man stort set ikke bruge til noget. Alt for mange fortæller lutter andenhåndsberetninger - og uanset, hvor spændende de måtte være, så har de ikke den effekt, som et personligt vidnesbyrd har.

Som sidste citat fra indledningen til det humanistiske manifest, bringer vi følgende:
Humanismen er en etisk proces, som sætter os alle sammen i stand til at gå ud over og hinsides de ting, der skiller os: helteskikkelser, dogmatiske tros-bekendelser og rituelle skikke i fortidens religioner eller deres blotte modsætninger.^a

Den magiske - etiske proces.

Humanismen fremtræder i næsten lige så mange skikkelser som den hinduistiske gudeverden. Her optræder den som en etisk proces. Dog ingen almindelig etisk proces, men en tilsyneladende rent magisk proces, som giver os en magisk kraft til at gå ud over de ting, der skiller os. Her kommer igen mindelser om evolutionens magiske kraft, som vi siden skal komme ind på. Det er utroligt meget at forvente sig af en etisk proces.

De mange positive og optimistiske løfter, som afgives af den humanistiske tros-erklæring kan i virkeligheden kun opfyldes af skaberen selv og vil blive det, idet han har både hensigten og magten. I Kristus vil vi opnå *at gå ud over og hinsides de ting*^{der} *skiller os: Den (syndsforladelsen gav han os i rigt mål med al visdom og indsigt ved at lade os kende sin viljes hemmelighed ud fra den gode beslutning, han selv forud havde fattet om den frelsesplan for tidernes fylde: at **sammenfatte alt i Kristus**, både det himmelske og det jordiske*^b

Hermed kom vi gennem den "anti-religiøse" del af indledningen til HM2 videre vil vi se på nogle citater fra selve manifestets hovedafsnit. Vi vil gå ind og diskutere nogle af de påstande der fremkommer i punkterne 1 & 2, under overskriften RELIGION.

---

^a HMInde

^b Ef.1⁸⁻¹⁰

Bort med al religion!

Vi har jo allerede bemærket, at vi som genfødte og åndsfulde kristne må være enige i en hel del af humanisternes holdninger til religion. Vi så også helst alle mulige og umulige former for religion bandlyst og forvist til det meget varme og svovlholdige sted, hvor de stammer fra. Men desværre er humanisterne ikke helt så konsekvente. Religion kan godt tillades i det humanistiske samfund, blot det udspringer af humanistiske idealer og tjener det humanistiske samfund. Det vil vi kunne se ud fra de følgende citater fra de to første afsnit, som handler om:

RELIGION

Livløse idealer

- 1. I sin bedste egenskab kan religion inspirere til hengivelse til de højeste etiske idealer.*^a

Her ser vi klart en af de virkelig væsentlige forskelle på kristendom og religion. Ideal, ideer eller idoler er alle guddomme i denne "akademiske" og græsk inspirerede tro. Fælles for disse tre - ud over deres fælles græske sproglige rod - er det faktum at de alle er døde. Det er læresætninger, dogmer, teorier, tanker eller gudebilleder. Man hører ofte påstanden: "Det er godt at have noget at tro på noget - men det betyder ikke noget, hvad det er!" Påstanden er lige så dum som den er almindelig. Hvis man tror på løggen, vil man uvægerligt komme galt af sted. Og hvis man lader disse døde ideer, idealer eller idoler styre sit liv, vil man helt automatisk bringe død ind over sig. Man bliver som det man dyrker. Ideal er uanset, hvor korrekte de måtte være, fikserede og døde sætninger. De ændrer sig ikke, de påvirkes ikke af noget - og sidst men ikke mindst: de ejer ikke gran af barmhjertighed!

I bibelen kan vi læse om afguderne: *Deres gudebilleder er sølv og guld, menneskehænders værk. Nok har de mund, men de kan ikke tale, nok har de øjne, men de kan ikke se, nok har de ører, men de kan ikke høre, nok har de næse, men de kan ikke lugte. De har hænder, dem kan de ikke føle med, de har fødder, dem kan de ikke gå på; der er ikke en lyd i deres strube. Sådan bliver også de, der har lavet dem, alle der stoler på dem.*^b

Menneskers guder præger dem. Man kommer til at ligne det, man tilbeder! Og tilbeder man døde ting, kommer man selv til at ligne døde ting. Tilbeder man en død idé eller et ideal, bliver man selv lige så død. Hvilken forskel er det ikke at tilbede en hel levende og sand person og dermed også komme til at ligne Ham.

---

^a HM1A

^b Sl.115⁴⁻⁸

Moral og stræben

Fremme af moralsk hengivenhed og kreativ forestillingsevne er udtryk for ægte åndelig erfaring og stræben.^a

Som man ser, har humanismen ikke noget imod religion - hvis den vel at mærke tjener dens interesser. Moralen kan meget vel anvendes til dette formål. Men, som vi senere skal se, er den moral, man her taler om af en særdeles fleksibel karakter, som har en særdeles flygtig lighed med det, som man normalt forbinder med moral.

Enhver form for teistisk religion forkastes

Vi tror imidlertid, at de traditionelle dogmatiske eller autoritære religioner, som sætter åbenbaring, Gud, ritualer eller trosbekendelser højere end menneskelige behov og erfaringer, gør menneske-arten en stor bjørnetjeneste.^b

Som personlige, genfødte kristne kan vi på mange måder være ganske enige med humanisterne på de fleste af deres klagepunkter, idet den totalitære, dogmatiske og autoritære religion er en af den sande og levende Guds værste fjender.

Lad os betragte de øvrige komponenter enkeltvis i bibelens lys. Det er overraskende så enige vi kan være med humanisterne på adskillige punkter - men der er dog en hårfin - men afgrundsdyb - grænse, der skiller de to fra hinanden:

Tradition

Som tidligere set, er religion ikke anvendeligt til at komme i kontakt med Gud. Intet af alt, hvad et menneske kan gøre ud fra sig selv, sin egen viden eller kunnen, er tilstrækkeligt til at sætte ham i direkte kontakt med den Levende Gud. En ukritisk overtagelse af de religiøse traditioner, som har behersket den familie og kultur, man er vokset op i, vil ikke kunne frelse nogen - og det gælder samtlige religiøse grupper - inklusive dem, der har en kristen etiket.

Dogmatik

I Bibelen er der ganske vist nogle helt faste dogmer, som tjener til rettesnor for den troende - men, hvis disse blot læres udenad og følges slavisk, kommer den troende let til at føle, at det er hans viden og efterlevelse af disse regler, som fører til frelse. Dette er en ganske falsk forestilling, som fører meget ondt med sig. Det centrale i kristendommen er det nye hjerte, som giver os et livssamfund med den levende Gud selv. Dogmerne er kun at betragte som en slags autoværn. Dem har vi slet ikke brug for, så længe vi er på vejen. Det er kun, hvis vi allerede er kørt galt, at vi kommer i kontakt med dem - men så er de også gode at have, så vi ikke styrter i afgrunden.

Vi kan således ikke med rette betegne den kristne tro som specielt dogmatisk.

---

^a HM1a

^b HM1b

Autoritær

Hvad det autoritære angår, så er der i Det Ny Testamente ikke angivet nogen specifik autoritær struktur. Menigheden ledes af en person, som er kongelig ypperstepræst evindeligt ligesom Melkizedek, nemlig Jeshua den Salvede. Han er hovedet og alle de troende udgør som et kongeligt præsteskab som legemet. De forskellige "titler" og "rangforskelle", som ved en overfladisk betragtning kunne ligne et hierarki. Det er det ikke! Det er udtryk for tjeneste-funktioner, som giver myndighed til at tjene, men ikke til på nogen måde at være strenge herrer over hjorden. Jesus siger klart, at det kun er i verdens system, at de, der er ved magten byder over deres medmennesker. I Guds rige er enhver stilling bekræftet ved, at man betjener sine medmennesker. "Den, som vil være stor blandt jer, skal være alles tjener!"

Åbenbaring

Hvad åbenbaring angår er en sådan helt uundværlig hos den enkelte kristne - uden den enkeltes personlige åbenbaring af Guds Nåde og virkeligheden af at fødes ovenfra som Guds Ægte barn, har kristendommen ingen værdi og ingen reel eksistens. Så er der kun tale om, at man af tradition eller mental accept tilhører et religiøst parti med en eller anden mere eller mindre korrekt lære. Uanset hvor korrekt denne lære måtte være, bliver den forkert, hvis vi kun har en tankemæssig eller mental accept af den. Ved en sådan forstandsmæssig accept af et dogme bliver vi blot tilhængere af et af de konkurrerende "politiske" partier i kristenheden.

Det er åbenbaringen ved Guds Helligånd, som alene sætter mennesket i den fornødne livgivende kontakt med den levende Gud. Det forunderlige ved de gode nyheder er jo netop, at det enkelte menneske ved Guds store nåde kommer i personlig kontakt med den levende Gud i et barneforhold, som giver en ubeskrivelig tryghed. Et sådant forhold kan ikke hvile på andres viden eller erfaring, ej heller på et tilhørsforhold til en kirke eller anden religiøs gruppe. Ej heller på, at man er tilhænger af en karismatisk person, som modtager særlige åbenbaringer fra Gud. Det er udelukkende det, som Helligånden har lært den enkelte af os, der er "sandt og ikke løgn". Bliv derfor i det, som han har lært jer!

Eksklusive åbenbaringer

Når humanisterne frabeder sig åbenbaring tænker de dog nok mest på den form for åbenbaringer, som kun optræder hos enkelte særligt udvalgte personer. De er forbeholdt særligt begavede ledere, guruer eller særlige præstekaster. Den slags åbenbaringer er også farlige set fra et kristent synspunkt og giver næsten uvægerligt anledning til manipulation og magtmisbrug i de kulter og sekter, som opstår som følge deraf.

Jeg påstår ikke hermed, at Gud ikke har opvakt sande kristne ledere og reformatorer; men, disse må hurtigst muligt stige ned af deres høje hest og sætte al iver ind på at ændre deres tilhængere fra at være tilhængere til at blive både hørere og ikke mindst gørere af Guds Ord. I modsat fald vil en sådan vild "leder" hastigt blive forvandlet til en "vildleder".

Gud

De fleste mennesker - ikke mindst humanister - forestiller sig ved begrebet Gud en projektion af menneskets egen tankeverden.

Da humanisten jo er fange under synden, har han ingen mulighed for direkte at erkende den sande Gud. Ganske vist burde alle mennesker gennem iagttagelse af mesterens værker kunne slutte sig til mesterens eksistens, men syndens blindhed hindrer den fortabte sjæl i at se Gud som en virkelighed.

Som genfødte kristne kan vi også være enige med humanisterne i denne henseende: nemlig, at vi ønsker ikke, at nogen dyrker et billede af Gud, det være sig støbt eller skåret i metal, sten eller træ, eller blot opbygget som en tankemæssig forestilling.

Gud har i sit ord udtrykkeligt nedlagt forbud mod at vi må gøre os noget billede af Ham. Dette gælder også rent tankemæssigt og mentalt. Hvis den "Gud", vi dyrker er intet mere end en forstørret udgave af "det gode" i os selv, er vi blot nogle religiøse fanatikere, og vi må give humanisterne ret i, at den slags er skadeligt.

Ritualer

Ritualer er der slet ikke foreskrevet nogen som helst af i Det Ny Testamente, så derved afviger vi jo heller ikke fra humanisternes opfattelse. Traditionelle religioner opererer med en mere eller mindre udviklet system af ritualer og liturgier, som skulle kunne formilde guderne. Blandt disse er ofte forskellige former for ofre, bønner og lignende. Tanken om, at den slags handlinger skulle kunne "formilde" den sande Gud er direkte bespottelig. Den Sande Levende Gud er kærlighed og Han elsker hele sit skaberværk - ikke mindst den del af det, som er skabt i Hans Eget billede med en fuldkommen kærlighed. Hvis vi skulle være i stand til at foretage os noget, som kunne "opvække" eller "øge" denne kærlighed i form af handlinger eller ritualer, ville det være det samme som at insinuere, at Hans Kærlighed ikke blev fuldkommen uden vores "hjælp".

Trosbekendelser

Hvad trosbekendelser angår, kan de i nogen grad gøre nytte som checklister, som afslører om nogen er kommet helt på vildveje. Men desværre er den mentale accept af en nok så rigtig trosbekendelse ikke nogen garanti for, at den fornødne tro på Guds ord egentligt er til stede. Alt for ofte har disse menneskeskabte trosbekendelser givet anledning til partidannelser og stridigheder, som ikke er kristne værdige.

De væsentlige uoverensstemmelser

Således bliver vi da kun dybt uenige med humanisterne på to væsentlige punkter nemlig:

1. Den personlige åbenbaring og
2. den deraf følgende erkendelse af en autonom, objektiv Gud - det vil sige en Gud som eksisterer i sig selv og ikke blot som en projektion af menneskers tanker og forestillinger.

Men disse punkter er også af ganske væsentlig art. Det gør nemlig de to tankeretninger fuldstændigt uforenelige. Humanismens påstand om, at mennesket er det højeste mål i sig selv, udelukker Gud som skaber og Herre og fratager ham derved den ære, som rettelig tilkommer Ham.

Som så ofte gælder her ordsproget: frænde er frænde værst. Den humanistiske religion ser splinten i sin broders øje, men er ikke opmærksom på bjælken i sit eget øje. Den opererer med noget, som den opfatter som objektive videnskabelige sandheder uden at gøre sig klart at objektivitet i høj grad afhænger af udgangspunktet.

Til humanisternes forsvar skal siges, at den ved rationalismens fremkomst var medvirkende til at de klassiske kildeskriver kom i søgelyset. Derved har den været medvirkende til, at også vore bibelske kildetekster er blevet bedre behandlet, så vi har fået et mere sikkert grundlag og dermed en mere nøjagtig bibel - men det var sådan set ikke den oprindelige hensigt.

Desværre levner denne bog ikke plads til en helt grundig og fuldstændig gennemgang af de mange humanistiske tros-sætninger, så vi må nøjes med at se på de mest karakteristiske og grelle.

Påstand om, at videnskaben har udryddet Gud

Enhver beskrivelse af naturen bør kunne bestå det videnskabelige vidnesbyrds prøve. efter vor bedømmelse er den traditionelle religions dogmer og myter ikke i stand til dette. Selv så langt henne i historien som nu, er det nødvendigt at gentage visse grundlæggende fakta baseret på en kritisk anvendelse af videnskabelig fornuft. Vi finder utilstrækkelige vidnesbyrd til at tro på eksistensen af noget overnaturligt; det er enten meningsløst eller irrelevant i forholdet til spørgsmålet om menneskeracens overlevelse og tilfredsstillelse.^a

Her påtager humanisterne sig ansvaret for at redde menneskeracen fra at forsvinde og oven i købet sørge for, at de overlevende bliver tilfredsstillede. Det er sandelig noget af en mundfuld.

Som kristne kan vi hvile i tilliden til Guds løfter om at frelse enhver, som tror. Vi behøver ikke løbe an på menneskets "udvikling" til noget højere og bedre.

Selv om Guds eksistens ligger åbenlys for dyr og enfoldige sjæle, kan mennesket med al sin "videnskab" ikke se skoven for bare træer.

Men spørg dog dyrene, lad dem belære dig, spørg himlens fugle, de kan give dig svar, eller jordens buske, lad dem belære dig, havets fisk kan give dig besked. Hvem af alle dem er uvidende om, at Herrens hånd har skabt det hele? Alle menneskers liv har han i sin hånd, alt levendes livsånde.^b

Som vi kan se af dette citat, er Guds eksistens ikke noget stort åndeligt problem for fugle, buske, fisk og lignende enfoldige væsner. Hvorfor har mennesker da så vanskeligt ved at erkende Gud og Hans eksistens? Svaret skal nok søges i det faktum, at dyrene ikke selv har syndet. Så længe hjertet ikke er formørket af synd, kan vi se Gud:

---

^a HM1c

^b Job 12⁷⁻¹¹

Salige er de rene af hjertet, for de skal se Gud^a

Hvis vi altså renser vore hjerter i lydighed mod sandheden, kan vi blive så renhjertede, at vi kan se Gud.

Mennesket og naturen som udgangspunkt

Som ikke-teister tager vi vort udgangspunkt i mennesket ikke i Gud, i naturen ikke i Guddommen. Ganske vist kan naturen rumme større dybder end vi er klare over på nuværende tidspunkt; men enhver ny opdagelse vil imidlertid kun udvide vort kendskab til det naturlige.^b

Humanismen lægge ikke skjul på, at det er mennesket, der er målet og udgangspunktet. Der er en besynderlig tiltro til det begreb, som kaldes naturen. Det svarer godt til den tendens, der har været i disse bevægelser i form af "Back to nature" - som vi senere skal se, er De Grønne og Greenpeace to "kirkeretninger" af den humanistiske "moder-kirke"

Harmløs mental religiøsitet tilladt

Vi anerkender behovet for at bevare de bedste etiske lærer i menneskehedens religiøse traditioner, hvoraf mange er fælles arvegods. Men vi forkaster de træk hos den traditionelle religiøse moral, som fornægter mennesker en fuld anerkendelse og værdsættelse af deres egne muligheder og ansvar.^c

Man opfordrer her til at gemme de pæneste afguder i form af etik. Blot må der ikke være noget som helst, der lægger bånd på menneskets frie trang til at udfolde sig efter sine lyster.

Jordens konger rejser sig, fyrsterne slår sig sammen mod Herren og mod hans salvede: "Lad os sprænge deres lænker og befri os fra deres reb." Han, som troner i himlen, ler, Herren spotter dem.^d

Traditionel Religion

Traditionelle religioner tilbyder menneskeheden trøst, men lige så ofte hindrer de mennesker i at hjælpe sig selv eller opleve deres fulde potentiel. Sådanne institutioner, trossætninger og ritualer hæmmer ofte vilje til at tjene andre. Alt for ofte opfordrer traditionel tro til afhængighed i stedet for uafhængighed, lydighed snarere end selvtilid, frygt snarere end mod.^e

Hvad angår traditionel religions fordummelse og passivering må vi igen give humanisterne ret. Systemer og religiøse ritualer bringer ikke meget frem af den skaber i hvis billede vi er skabt.

---

^a Matt.5⁸

^b HM1d

^c HM1e

^d Sl.2²⁻⁴

^e HM1f

Alle disse traditionelle institutioner og strukturer, som er skabt i Babylons billede kan tjene som ynglepladser for vore værste egenskaber. Smålighed og magtbrynde går ofte hånd i hånd og giver anledning til at Guds navn spottes.

Sand og sund kristendom fremelsker uafhængighed, lydighed, selvtillid og mod uden at hæmme viljen til at tjene andre.

Gud er Død-teologien

I den seneste tid har de frembragt en social aktivitet med mange tegn på relevans i efterdønningerne af "gud er død"-teologierne. Men vi er ude af stand til at få øje på nogen form for formål eller forsyn angående menneske-arten.^a

De eneste former for teologi med en Gud, som man synes om, er Gud er død-teologien, fordi de stakler der opererede med denne syge tanke var meget socialt engagerede.

At den fortabte humanist ikke kan få øje på nogen form for formål eller forsyn, kan ikke undre nogen. Ikke en gang den teologisk uddannede Nikodemus, som opsøgte Jesus, havde mulighed for at se Guds Rige - førend han blev født på ny. Jesus svarede ham: "Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født på ny, kan ikke se Guds rige."

v^b

Vi må frelse os selv

Selv om der er meget, vi ikke ved, så er mennesker stadig ansvarlige for, hvad vi er og hvad vi vil blive. Ingen guddom vil frelse os; vi må frelse os selv.^c

Her ser vi det fortabte menneskes trods og hovmod i højeste potens. Selv om opgaven med at frelse sig selv er både umulig og unødvendig mener den optimistiske humanist, at han må klare den selv. Dertil kommer, at den "frelse" han taler om, udelukkende drejer sig om et sølle jordeliv på max 130 år. Skån mig for at blive "frelst" til det. Den mistænksomme stakkels humanist er overbevist om, at alle mennesker lyver, så deres "påståede" Gud er enten en sutteklud for dem selv eller et middel til effektivt at manipulere andre med. Derfor finder han løfter om frelse illusoriske og skadelige, som det fremgår af næste afsnit:

---

^a HM1g

^b Joh.3³

^c HM1h

Frelse og fortabelse som religiøse magtmidler

2. *Løfter om udødelig frelse eller frygt for evig fordømmelse er både illusoriske og skadelige. De afleder mennesker fra de øjeblikkelige gøremål, fra at realisere sig selv og fra at rette op på sociale uretfærdigheder.*^a

Igen harcelerer humanisterne til dels med rette imod de mest primitive (og mest effektive) lokke- og skræmme-midler som anvendes af religiøse manipulatorer. Det er ingen sag at love folk Guld og grønne skove, når disse ikke udbetales i vort indeværende liv; der er jo ingen mulighed for at kontrollere, om det lovede virkelig forfalder til udbetaling, når livet ophører. Det samme gælder for den sags skyld truslen om evig fortabelse. Hvem kan kontrollere om de, der synder mod systemet virkelig ender et så ubehageligt sted?

Men både løfter og trusler er nogle grusomme magt- og tortur-redskaber i hænderne på et skruppelløst præsteskab. Enhver autoritetstro person vil danse til deres fløjter, som var det rottefængerens fra Hameln. En virkelig overbevist gruppe af mennesker vil være i et veritabelt slaveri og have så travlt med at tilfredsstille de religiøse magthaveres regler, at de ikke får tid til overs til noget som helst andet - herunder at tænke selvstændigt.

Langt mere end løfter

Men nu er Bibelens løfte om udødelig frelse ikke blot et løfte, der ikke kan kontrolleres. Vi, der tror på Guds Søns navn **har** evigt liv. Det er ikke noget vi måske forhåbentlig får som belønning for god opførsel, men noget, som vi allerede har modtaget. Derfor kan hverken løfter eller trusler hindre os i at realisere os selv.

De hvidkittede præsters ufejlbarlige budskab

Moderne videnskab tror ikke på sådanne historiske opfattelser som "Deus ex Machina" og den selvstændige sjæl. Videnskaben bekræfter tvært imod, at menneske-arten er opstået ud af naturlige evolutionære kræfter.^b

Videnskabens "ufejlbarlige" tro

Hvad "moderne" videnskab er, må stå hen i det uvisse - eftersom moden jo skifter med årtiderne. Men, hvad angår den faglige og sunde videnskabs holdning til disse spørgsmål, må vi konstatere, at den slet ikke giver sig af med at "tro" eller "ikke tro" på noget som helst. Dermed ville den jo holde op med at være videnskab. Anderledes forholder det sig med den pseudo-videnskab, som humanisterne tager til indtægt for "ubetvivleligheden" af deres påstande, og som skal dokumentere, at humanismen er andet og "ere" end en religion. Selve denne udtalelse om, hvad "moderne" videnskab "tror" eller ikke tror afslører, at humanisterne omgås med videnskaben på en særdeles useriøs måde. Ægte og "umoderne" videnskab beskæftige sig med naturlovene og deres gyldighedsområder. Læs mere i afsnittet: Hvad er videnskab.

---

^a HM2a

^b HM2b

Evolutionens ufejlbarlige dogme

Den anden forrykte påstand om, at videnskaben på nogen som helst måde skulle kunne bekræfte eller bekræfter evolutions-dogmet, er at gøre nar med sandhedselskende og seriøse videnskabsmænd. Et enkelt eksempel skal bringes her, men i øvrigt henvises til kapitlet "Humanismens Hovedhjørnesteen".

Dr. Colin Paterson ^a fremkom 5. november 1981 med følgende udtalelse i en hovedtale på American Museum of Natural History, New York City:

*"En af årsagerne til at jeg begyndte at indtage mit nuværende anti-evolutionære synspunkt, eller lad os hellere kalde det "ikke-evolutionært", var at jeg sidste år pludselig indså, at jeg i over 20 år havde forestillet mig, at jeg arbejdede på evolutionen på en eller anden måde. En morgen vågnede jeg op og konstaterede, at der var sket et eller andet i nattens løb. Det slog mig pludseligt, at jeg havde arbejdet med det stof i tyve år, uden at jeg havde et gran af konkret **viden** om det. Det er noget af et chok at indse, at man kan være vildledt så længe. Enten måtte der være noget galt med mig, eller også måtte der være noget galt med evolutions-teorien. Nu ved jeg selvfølgelig, at der ikke er noget i vejen med mig, så i de seneste uger har jeg forsøgsvis stillet forskellige mennesker og grupper et ganske enkelt spørgsmål.*

*Spørgsmålet er: "Kan du fortælle mig noget du **ved** om evolutionen, noget som helst, bare én eneste ting, som er sandt? Jeg afprøvede spørgsmålet på geologi-staben på "Field Museum og Natural History" og det eneste svar jeg fik var tavshed. Jeg prøvede det på medlemmerne af "the Evolutionary Morphology Seminar på University of Chicago. Det er en meget højt anset gruppe evolutionister og det eneste jeg svar jeg fik der var lang tids tavshed, og til sidst ar der en, der sagde: "En ting ved jeg! - man burde ikke undervise om det i Gymnasiet!"*

Livet som en elektro-kemisk proces

Så vidt vi ved er hele personligheden en funktion af den biologiske organismes transaktioner i en social og kulturel sammenhæng. Der er intet pålideligt vidnesbyrd om at livet varer længere en legemets død. ^b

Det faktum, at de fleste livsytringer giver målelige signaler i vort legeme, beviser jo ikke, at hele deres virkelighed befinder sig i den fysisk målelige verden. For en gangs skyld er humanisterne dog her så ærlige, at de bruger udtrykket "så vidt vi ved".

Hvad angår pålidelige vidnesbyrd om liv efter legemets død, har vi mange øjenvidneberetninger. Paulus skriver om det i 1. Korintier-brev: *Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han blev begravet, at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne, og at han blev set af Kefas og dernæst af de tolv. Dernæst blev han set af over fem hundrede brødre på én gang, de fleste af dem er endnu i live, men nogle er sovet hen. Dernæst blev han set af Jakob, siden af alle apostlene. ^c*

---

^a Senior Palæontolog, British Museum of Natural History London

^b HM2c

^c 1.Kor.15 ³⁻⁷

Her ser vi altså, at der er adskillige pålidelige øjenvidner til, at livet ikke nødvendigvis ophører ved legemets død. Hertil kommer så mange andre historiske og nutidige øjenvidner, som har bevidnet dødes opstandelse. Nu kan man jo indvende, at antallet af vidner ikke er så stort i forhold til det samlede antal mennesker i verden, som ikke kan bevidne det. Men i forhold til antallet af pålidelige øjenvidner til et eneste tydeligt tilfælde af evolution, er antallet overvældende. Der findes nemlig ikke ét eneste øjenvidne til ét eneste tilfælde af evolution i hele menneskehedens historie.

Kulturelt "evigt liv" som ikke-person

Vi lever videre i vore efterkommere og gennem den måde vi har øvet indflydelse på andre i vor kultur.^a

Denne pseudoreligiøse tanke er en meget almindelig trøst blandt humanister. Naturligvis øver vi indflydelse på vore medmennesker og vore efterkommere, men at skulle "leve evigt" i dem som et resultat af vore gode gerninger er en meget tam og vag form for at leve videre. Men det er jo egentlig en naturlig konsekvens at drage for mennesker, hvis højeste instans er en u-person, at mennesket så nødvendigvis vil ende som en ikke-person.

Praktisk taget samtlige gudløse religioner lærer faktisk, at vi for at "nå målet", hvad enten det er Nirvana, Atman eller, hvad det nu måtte være, skal blive upersonlige.

Personlig evigt liv

De omvendte kristne lærer lige præcis det modsatte: vi skal tvært imod blive mere og mere personlige og ligne Gud som Hans elskede børn. Vi arbejder ikke på en udslettelse af personligheden, men tvært imod på en forvandling af den skrøbelige personlighed til en helstøbt og evig personlighed, som allerede manifesterer nogle af sine egenskaber i det indeværende liv.

Religion og politik

Traditionelle religioner er visselig ikke de eneste hindringer for menneskets fremskridt. Andre ideologier er også i stand til at hæmme menneskets fremskridt. Visse former for politiske ideologier virker nærmest religiøse og afspejler de værste egenskaber ved ortodoksi og autoritetstro, især når de ofrer enkeltindivider på utopiske løfters altre.^b

Vi ser her igen, at det først og fremmest er den blinde og fordummende udenads-ortodoksi og autoritetstro, som vækker humanisternes afsky. De ser heri de samme tendenser, som findes i religionen.

Hvad angår ofringen af enkeltindivider på utopiske løfters altre, er det noget, som gælder samtlige religioner. Så snart det drejer sig om døde idealer, vil de før eller siden kræve ofre. Altrene kan være mere eller mindre synlige og de utopiske løfter kan virke mere eller mindre opnåelige.

---

^a HM2d

^b HM2e

Da humanismen tror på den "hellige, ukrænkelige og ufejlbarlige" evolution, er enhver handling, som tjener til fremme af denne i sig selv hellig. Hensigten helliger midlet. ET eksempel på dette er humanisternes helligholdelse af retten til provokeret abort. Det ufødte foster er et enkeltindivid, hvis lige aldrig har været på jorden og hvis lige aldrig siden vil få mulighed for at opstå. Dette enkeltindivid må imidlertid gerne ofres på utopiske løfters alter. Der er to hoved-alte i denne offerttjeneste: Friheden til at gøre som man lyster og social- og sundheds-darwinismen. Den første nødvendiggøres af humanismens frie holdning til tøjlesløse seksuel eksperimenter. Herunder kan det ikke undgås at "uønskede" børn undfanges. Disse må naturligvis skaffes af vejen. Det kan man gøre med god samvittighed under påberåbelse af loven om social darwinisme.

Den "indlysende" social-darwinisme

Man mener at kunne forestille sig, at uønskede børn skader de "sociale gener" og at man derfor gør den sociale evolution en stor tjeneste ved at udrydde disse potentielle skadevoldere. Nu er det langt fra bevist, at man kan afhjælpe social nød ved at aflive de personer, som er i risikogruppen. Tanken om, at "ønske-børn" vil få et bedre liv end "fejltagelser" virker jo næsten indlysende. Der er da heller ingen, som har svært ved at antage dette dogme. Desværre svarer virkeligheden ikke til denne antagelse. Den canadiske læge, psykolog og psykiater Dr. Philip G. Ney har foretaget videnskabelige analyser, som viser, at "ønskebørn", som kommer til verden efter at en eller flere af deres yngre søskende er blevet luget ud, har en højere frekvens af psykisk, fysisk og seksuel misbrug end deres jævnaldrende "fejltagelser", som burde være luget ud, fordi de ikke kom tilpas.

Racehygiejne

Det andet forsvar for fri adgang til provokeret abort er af rent racehygiejnisk art. Den humanistiske ideologi ser sig i stand til at definere et "sundt humanistisk standard-menneske". Personer, som afviger fra denne standard må naturligvis være ulykkelige - ja, så ulykkelige, at man gør dem en stor tjeneste ved at aflive dem eller sikre sig, at de aldrig kommer til verden. Tanken er ingenlunde ny og har været praktiseret i mange totalitære stater historien igennem.

Effektivt program

Et af de mest effektive og storslåede projekter blev iscenesat af Adolf Hitler og hans stab. Af "lutter barmhjertighed" opbyggede man allerede i mellemkrigstiden et effektivt industriapparat, hvis produkt var "lykkelige kronisk syge og åndssvage". Råmaterialet var alle genetisk defekte samt senere alle med en sygejournal, der strakte sig over mere end 5 år. Kuren var enormt effektiv efter behandlingen, klagede ingen af patienterne over nogen form for sygdomstegn. Da produktionsapparatet på et tidspunkt løb tør for råmaterialer, måtte man søge et nyt markedssegment, hvilket elegant blev inddraget ved at betegne alle folk af jødiske afstamning som per definition genetisk defekte og uønskede. Takket være rationel drift og de tidligere indhøstede erfaringer indenfor eutanasi opnåede man en meget stor drifts-kapacitet med forholdsvis lave omkostninger per capita. Man holdt rentabiliteten endnu højere ved at effektivisere udnyttelsen af de "lykkeliges" efterladenskaber, som de ikke længere havde brug for.

Det virker måske som en noget barsk beskrivelse, men det er den samme rationalistiske ånd, der står bag nutidens ønske om race-hygijne i form af provokeret abort samt det såkaldte "barmhjertigheds-drab" på gamle og syge.

Humanisterne søger med deres sidste sætninger i afsnittene om religion at hindre en gentagelse af udryddelses-fabrikkerne, men det er desværre nok for naivt at antage at kreative livsmål er i stand til at dæmme op for rent økonomiske og politiske synspunkter i et gudløst samfund:

Rent økonomiske og politiske synspunkter har som regel, uanset om de er kapitalistiske eller kommunistiske samme virkning som religiøse og ideologiske dogmer. Selv om mennesker utvivlsomt har brug for både økonomiske og politiske mål, har de også brug for kreative værdier at leve for.^a

Hermed afrunder vi gennemgangen af de to første afsnit i det humanistiske manifest. Sammen med indledningen og forordet er det de afsnit, som mest direkte angriber tanken om en kærlig og medlidende Gud.

Vi har også konstateret, at det hovedsageligt er humanismens manglende evne til at skelne mellem kristendom og religion, der har medvirket til forkastelse af en personlig Gud. Måtte vi som kristne blive i stand til at være bedre vidner om det liv, som er i stand til at hæve os over enhver form for religiøsitet. Måtte vi leve efter Hans ord og vise Hans barmhjertighed på en så klar måde, at de skuffede humanister igen tør tro på en kærlig og omsorgsfuld Gud og Skaber.

---

^a HM2f

Kapitel 4

Etik

Definitioner på Situations-etik og lejligheds-moral

Efter at humanisterne har gjort god det godt og grundigt af med Gud men ikke med den gudløse religion, må de jo søge et andet ideologisk grundlag, hvilket de gør i etikken eller moral-læren.

E'tik *-ken* (fra græsk *ethikos* sædelig, afledt af *ethos* sædvane, sæder; jævnfør *etisk*) læren om det ene menneskes rette optræden overfor det andet.

Mo'ral *-en* (ænyda.; gennem fransk *morale* eller tysk *moral* fra latin *morale* intetkøn af tillægsordet *moralis* afledt af *mos* (ejefald: *moris*) skik) de regler for handling og adfærd, der anses for rigtige i et samfund.

Man kan således konstatere at begge ord betyder sædvane eller skik men er lånt fra henholdsvis græsk og latin. Da vaner, skik og brug i denne sammenhæng afhænger af kultur og tid, vil det ikke være muligt at fremsætte en absolut etik. Det, som er sædvane til én tid i en kultur, vil ikke være det på et andet tidspunkt eller i en anden kultur.

Kulturelle forskelle i etik

I vor nordiske kultur har det i det seneste århundrede og indtil for nyligt været betragtet som uetisk at stikke fingrene ned i madfadet og spise af det. Det regnedes heller ikke for god vane højlydt at bøvse eller ræbe sig. I visse andre kulturer ville begge dele ikke blot anses for acceptabelt, men ligefrem være påkrævet for at blive betragtet som velopdragen. Derimod ville anvendelse af venstre hånd ved spisningen blive betragtet som overordentligt svinsk og uopdragent.

Det vil altså være meget vanskeligt at opstille en universelt gældende etik og moral, med mindre hele verden kunne blive særdeles ensrettet, hvad vaner og ideer angår.

Nuanceforskellen mellem etik og moral

I daglig brug i den vestlige verden synes der dog at være en lille betydningsforskel i opfattelsen af de to begreber. Etik virker en anelse mere upersonlig, "filosofisk" og "nøgternt" og dækker over mere logiske begreber end moral, som forekommer mere personlig og har en stærkere klang af "godt / ondt" eller "rigtigt / forkert".

Moral på menneskets betingelser

3. Vi fastslår, at moralske værdier udspringer af menneskelig erfaring.^a

Her fremkommer man med en påstand, hvis logiske gyldighed ikke er underbygget. Det er slet og ret en påstand. Mange vil nok have en klar fornemmelse af, at mennesker har en slags universel indbygget samvittighed, som giver en rettesnor for moralen. Vi må dog

---

^a HM3a

konstatere, at humanisterne har delvis ret, idet det først og fremmest er vort miljø og vor kultur, der præger os med de moralbegreber, som er med til at styre vort liv. Men i øvrigt er det meget vanskeligt at begrunde begreberne etik og moral ud fra den humanistiske grundtanke, idet de ikke synes at have nogen værdi i evolutionens regi. I evolutionen gælder kun: "Æd eller bliv ædt" og "den stærkeste overlever".

Situations-etik

*Etik er **autonom** og **situations-afhængig** og kræver ingen teologisk eller ideologisk sanktionering.*^a

Dette er endnu en lodret påstand, som altså samtidigt bliver definitionen af humanistens forståelse af etik. Selv hos det fortabte menneske synes der at være reminiscenser af en form for absolut etik. Men den er dog ikke universel og kan "overskrives" af kulturelt fastsatte regler.

Svig og bedrag som "helte-egenskaber"

I bogen "Fredsbarnet" beskrives et samfund, hvor den største og mest feterede helt er ham, der kan bedrage flest af nabolandsbyernes beboere til at besøge ham, hvorefter han får dem alle slået ihjel ved et brutalt bagholdsangreb. Man kan forestille sig kulturens indhold ved at tænke på, at de, da de hørte den bibelske beretning om begivenhederne op til korsfæstelsen, opfattede Judas Iskariot som en stor helt i forhold til Jesus.

Etik efter behov

Etik stammer fra menneskets behov og interesser. Benægtelse af dette forvrider hele grundlaget for livet. Menneskelivet har betydning fordi vi skaber og udvikler vor fremtid.^b

Vi må igen give humanisterne delvis ret, idet hovedparten af vor tillærte etik stammer fra andre. Men når alt det tillærte trækkes fra, så findes der dog noget, som virker mere fast og fælles. Det er givet at de fleste former for etik er stærkt forbundet til den kultur, man befinder sig i. Men det er en uvidenskabelig påstand blot at erklære, at det udelukkende er menneskelige behov og interesser der er basis for det.

Det er klart, at en benægtelse forvrider det hele grundlag for livet, som humanisten antager som en realitet. Dette viser sig igen ved, at man mener, at mennesket er målet i sig selv. Sandheden er den, at vi er en del af en langt større sammenhæng, hvori vi indgår som elementer i Guds plan. Hver af os er langt mere betydningsfulde i os selv, end humanisten med sin statistiske tankegang aner. Det er nemlig kun den Levende Skabergud, som har kapacitet til på engang at tilgodese helheden og den enkelte.

Lykken som afgud

Lykke og kreativ realisering af menneskelige behov og ønsker - enkeltvis og til fælles glæde - er humanismens grundtema. Vi stræber efter et godt liv her og nu. Målet er at søge livets berigelse på trods af de vulgære, kommercielle, bureaukratiske og umenneskeliggørende kræfter.^c

---

^a HM3b

^b HM3c

^c HM3d

Her ser vi klart, at humanismen er rendyrket lykke-religion. Selv-realiserings og lykke er selve dens grundtema. Der er vel næppe nogen af os, som ikke gerne vil leve lykkeligt. Og det også gerne så snart som muligt. Problemet er, at man overser visse betingelser og forudsætninger, som må være til stede. Det er for eksempel umuligt at være lykkelig ganske for sig selv. En helt isoleret og stærk følelse af lykke vil vende sig til en forbandelse, hvis man ikke har nogen at dele den med. Det er ikke muligt at være lykkelig som isoleret person. Den genfødte kristne kan naturligvis opleve lyksalige tilstande af henrykkelse - men det er jo aldrig alene men altid med en klar bevidsthed om Guds nærværelse. Et tilsvarende mål af lykke ville for en fortabt være meget vanskeligt at bære.

Lykken må aldrig blive målet i sig selv

I Israels historie ser vi, hvordan folket forvildes ved at dyrke Asjererne - lykkeguderne. Det at søge lykken som mål kan mystisk nok føre til en tilstand af ulykke. Efter at Jesus har advaret mod at søge alle de ting, som udgør den timelige lykke, siger han: *"Alt dette søger hedningerne, men jeres Himmelske Far ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds herredømme og Hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage."*^a

Her og nu!

Tålmodighed er ingen dyd i den humanistiske religion. Det skal være her og nu! Men det er ganske vanskeligt for ikke at sige umuligt, hvis lykken beror på ydre faktorer - om ikke andet fordi selve frygten for at miste den flygtige lykke kan fordærve den.

Den, som søger at bjærge sit liv skal miste det! At fange lykken er som at fange en sommerfugl. For at "beholde" den, må man dræbe den og spidde den på en nål - men så er det jo ikke længere en sommerfugl, men kun liget af en sådan.

Det evige NU

Den genfødte kan være ganske lykkelig i det evige nu, hvor han eller hun til enhver tid kan opleve det berigende fællesskab med deres bedste ven. Denne lykke er ikke det primære mål og er derfor ikke så forgængelig. Den afhænger heller ikke af ydre faktorer, men bunder i et umisteligt nært fællesskab med Skaberen selv.

Balancen mellem tro, viden og følelser

4. **Fornuft og intelligens** er de mest effektive redskaber menneskeheden har i øje. Der findes ingen erstatning for disse: hverken tro eller følelser er tilstrækkeligt i sig selv.^b

Den sidste af påstandene må vi jo nok give humanisterne ret i. Ret skal være ret. Men med al mulig respekt for verdens mest intelligente mennesker, så er deres samlede fornuft kun et støvgran i forhold til Guds Visdom. Se, som dråber på stand og fnug på vægt er alle folkeslagene.

Følelser og tro kan jo af natur ikke svæve frit i luften. Men det er i høj grad et spørgsmål om balance. Vi kan betragte de tre som indbyrdes afhængige og komplementerende.^c

^a Matt.6³²⁻³⁴

^b HM4a

^c dvs. at de tilsammen udgør en helhed

Men hverken forstanden eller følelserne er skabt til at herske; men begge er glimrende som tjenere. Troen har evnen til at herske, men kræver de to kammertjenere for at fungere som den er designet til.

Lutter følelser

Et menneske, som er behersket udelukkende af sine følelser vil være totalt lunefuldt og uberegneligt. Det ene øjeblik parat til at gå i døden for os - i næste øjeblik totalt ligeglad eftersom følelserne nu har en anden retning. Følelserne kan virkelig være en stærk drivfjeder, men en fjeder, som let knækker eller kammer over. Den, som lader sig lede af sine følelser, er slave af en særdeles uberegnelig herre.

Lutter forstand

Et menneske, som beherskes udelukkende af sin forstand vil være en kyniker, som helt prosaisk beregner, hvad der giver den største fortjeneste. Hvor "føleren" ofte vil være varm og begejstret vil "beregneren" som regel være fuldstændigt kold og kontant - med mindre altså det bedre kan "betale" sig at illudere varm. En sådan person kender ikke til varme og venskab og er meget ensom. Alt andet og alle andre er kun brikker i et spil eller poster på et regnskab.

Kun hos det menneske, hvor troen er i højsædet, finder vi den balance, som gør livet skønt. Men de to andre egenskaber må også være til stede, hvis det ikke skal gå galt. Troen er fra Guds side bestemt til at være menneskets primære ledetråd; men både følelser og forstand er med til at afgøre kursen - og begge har undertiden vetoret. Dette hindrer at troen går amok og bringer os i situationer, som ikke er gavnlige for os selv eller andre.

Lutter tro

Hvis troen alene kommer til magten uden de to andre afbalancerende faktorer, får vi fanatiske bevægelser som Islam og lignende tros-bevægelser, hvor man kobler både forstand og følelser fra og alene underkaster sig troen som herre. Der vil ofte være tale om en blind tro, som skal være lydige mod bevægelsens guru eller, hvad man nu kalder den "salvede" leder. Den "rene" tro tillader ingen tvivl om ledernes ufejlbarlighed. Den blotte tanke om at sætte spørgsmålstegn ved en eneste del af systemet er en meget alvorlig "synd" i klasse med synd mod Helligånden og kan medføre "fortabelse" og "udstødning". Ren tro fungerer bedst i en nyvasket hjerne, hvorfor alle systemer, som markedsfører ren tro også excellerer i forskellige effektive metoder til hjernevask.

Balance efterlyses!

Også indenfor den egentlige kristne del af de religiøse marked, er manglende balance omkring disse ting særdeles skadelig. En af hovedårsagerne til de mange forskellige stridende kirkeretninger er ofte, at man har overprioriteret enten tro, forstand eller følelser. Derved kommer kristne til at stå i hver sin grøft - desværre ofte beskæftiget med at grave grøfterne dybere. Det overskydende mudder fra grøftegravningen kastes elegant over i hovedet på dem i den modsatte grøft.

Videnskaben som sandhedens profet

Den kontrollerede anvendelse af videnskabelige metoder, som har omformet natur- og social-videnskaberne siden Renæssancen skal anvendes yderligere til løsningen af menneskets problemer.^a

Da man har forkastet troen som rettesnor og da følelserne i kraft af deres ustadighed afslører sig som noget upålidelige som vejleder, har humanisten kun forstanden at klynge sig til. I stil med muhamedanernes trosbekendelse: "Der er kun en sand Gud, Allah og Muhammed er hans profet!" lyder humanistens credo: "Der er kun en sand gud: Fornuften og "videnskaben" er dens profet." Vi vil i et senere kapitel komme ind på, hvad sand videnskabelig metode består i og se nytten af denne. Her blot konstatere, at det er ikke 'alt guld, der glimrer' og det er heller ikke al "videnskab", som i sandhed er videnskab.

Fornuft dog med modifikationer

Men fornuften skal afbalanceres med ydmyghed, eftersom der ikke er nogen gruppe, som har eneret på visdom eller dyd. Ej heller er der nogen garanti for at alle problem kan løses eller alle spørgsmål finde svar. Dog er kritisk intelligens med en tilførsel af menneskelige omsorg den bedste metode, som menneskeheden har til løsningen af problemer. Fornuften bør afbalanceres med medlidenhed og medfølelse og hele personen bør tilgodeses.^b

Som vi ser her, er selv humanisten klar over, at det går ikke at lade fornuften være total enevældig. Selv han er klar over, at det vil give et for kynisk system. Men her afslører det sig, at størsteparten af humanistens ideologi er en kopi af kristne principper. Ydmyghed har nemlig ingen logisk plads i humanistens evolutions-styrede system. et samme gælder for den sags skyld visdom og dyd, medlidenhed og medfølelse. Hvis disse egenskaber er attråværdige, hvor kommer de så fra? Set fra et evolutions-synspunkt, må de være helt fejlslagne, hvis den slags egenskaber havde vist sig i de fiktive millioner af år forud, var evolutionen aldrig kommet til at forløbe som man forestiller sig. Hele dette afsnit viser, at humanisten dybest set drømmer om den verden som kun Fredsfyrsten kan tilvejebringe. Desværre har han stirret sig blind på de forvrængede forfalskninger af Guds rige, som historien har fremvist i form af udbytende og totalitære religiøse systemer. Humanisten formår åbenbart ikke ud fra alle forfalskningerne at slutte sig til eksistensen af originalen. Ved anvendelse af logik, burde han kunne få en indtil vished grænsende formodning om, at der måtte være noget ægte kristendom et eller andet sted.

---

^a HM4b

^b HM4c

Falskmøntnerens nødvendige forudsætning.

Gennem århundreder, lige siden penge blev indført, har der været falskmøntnere som med mindre eller større dygtighed har fremstillet falske penge. Det gjaldt de første guldmønter, som man gjorde klogt i at bide i inden man modtog dem. Man kunne da afgøre, om de var for bløde eller for hårde, hvilket afslørede, at der var anvendt andre metaller end ægte guld. Med indførelse af pengesedlerne opstod der et nyt marked for falske pengesedler. Udstederne af pengesedler har gjort sig store anstrengelser for at vanskeliggøre fremstillingen af forfalskninger ved at anvende særligt papir med vandmærker og metaltråde m.m. samt at lave en masse filigran-arbejde i mønstrene på pengesedlerne. Alligevel optræder der gang på gang forfalskninger af sedler af alle størrelser. Umiddelbart ville man jo sige, at det var mest rentabelt af efterligne den pengeseddel med højeste pålydende værdi; men det er ikke sikkert, idet folk har tilbøjelighed til at være mere opmærksomme på ægtheden af dem. Således cirkulerer der talrige falske dollarsedler med lav værdi, fordi folk er mindre opmærksomme på deres ægthed. Men hvorfor mon man aldrig finder falske 73-dollar sedler?

Af den enkle grund, at der heller ikke findes nogen ægte. Der er nemlig ingen mening i at fremstille "forfalskninger", hvis der ikke findes nogen originaler.

Således kan man slutte sig til, at det må være muligt for mennesker at få et 'ægte' forhold til Gud, eftersom der findes så mange mere eller mindre vellignende forfalskninger.

Følelser også tilladt

Således gør vi os ikke til fortalere for anvendelsen af videnskabelig intelligens uafhængigt af eller i modsætning til følelser, for vi tror på opdyrkelse af følelser og kærlighed. Efterhånden som videnskaben udvider grænserne for, hvad der er kendt, fornyes menneskets fornemmelse af undren til stadighed, og kunst, poesi og musik får indpas sammen med religion og etik.^a

Vel vidende, at forstanden og intelligensen alene efterlader mennesket i en tilstand af kulde og kynisme, anbefaler humanisten også følelser og et uvidenskabeligt fænomen, som kaldes kærlighed som medicin mod dette. Anvendelsen af den slags begreber i dybest set totalt selvmodsigende for en humanist. Hvis man virkelig skal tro på, at vores oprindelse er millioner af års tilfældige kombinationer frembragt af den totalt ubarmhjertige evolutions-kraft, så har kærlighed ingen relevans. I det system er der dybest set ingen plads for nogen højere mening med livet. Hvad angår kunst, poesi og musik må de beskrives som meningsløse krusninger på overfladen af evolutionens store hav.

Hvad er kunst

Det er vanskeligt at give en entydig definition af kunst. Ordet kommer jo af verbet *at kunne* og indebærer derved en rent håndværksmæssig evne. Men vi mener jo nok noget andet og mere end dette. Ordbogens definition er: *1. hvad der skabes af kunstnere ved inspiration (modsat 'håndværk', 'videnskab')..*

Det karakteristiske ved kunsten er netop *inspirationen*. Dette udtryk er latin og betyder ordret *indblæse* - altså noget som er indgydt af en ånd. Nu findes ånder jo per definition

---

^a HM4d

ikke i den humanistiske verden, så det er lidt af en gåde, hvor kunstnerne får deres inspiration fra?

Den enkleste og mest dækkende definition af kunst, jeg kender, lyder som følger: *Kunst er et timeligt og sanseligt udtryk for noget, som har rødder i evigheden og derfor er usanseligt.*

Med andre ord: En sand kunstner er en person, som har den fornødne faglige kunnen kombineret med en evne til at se ind bag forhænet og udtrykke det, han oplever ved hjælp af former, farver, ord eller toner, som kan give andre mennesker et glimt af evigheden.

En kunstner er altså en visionær person med en vis mængde talent og håndværksmæssig kunnen. Hans eller hendes opgave er at skue ind i evighedens og åndens verden og gøre andre mindre visionære personer delagtige i deres indblik. De sanselige midler er sådan set underordnede, idet man kan bruge sin krop og sin stemme, sin hele udstråling farver, former og lyd, ja, hele det register, som modtageren er i stand til at sanse.

Den største kunst

Den højeste form for kunst er profetiens og prædikenens kunst. Kunsten at se ind i Guds Evige Rige og skænke tilhørerne trøst og tryghed, men samtidig også forstærke deres længsel efter selv at se det, som prædikerer eller profeten ser. Men barmhjertigheden og nåden er en væsentlig del af evigheden og det er en endnu større kunst at udtrykke disse guddommelige og evige kvaliteter i gerning og sandhed.

Ordet i digt, poesi, prosa og drama formår også at meddele noget åndeligt og evigt. Men under alle omstændigheder er det nødvendigt at bedømme ånderne. Tro ikke enhver ånd. Det gælder både prædiker og kunstner. Der er andre ånder på færde end Guds Ånd og Hans engle!

Moral, etik og kunst er meningsløse begreber

Som nævnt er etik og moral totalt meningsløse begreber på baggrund af evolutionsdogmet, som humanisterne klynger sig til. Men vi kan dog glæde os over, at man bortset fra totale anarkister sjældent møder mennesker, som efterlever det, de tror på - i hvert fald når de tror på evolutionen. I så fald skulle de stærkeste æde og drikke, plyndre og voldtage for at klare sig i kampen for overlevelse efter princippet "The survival of the fittest". Men mere om dette i afsnittet om Humanismens Hovedhjørnesten.

Kapitel 5

Individet og Psykologien

Individet

Afsnit 5 & 6 af manifestet handler om individet. Vi vil drøfte nogle af punkterne her. Under dette afsnit vil vi også se på, hvordan man betragter individets psyke. Lad os starte med at citere indledningen, hvor vi uden betænkeligheder kan erklære os fuldstændigt enige med humanisterne:

Det enkelte menneskes værdi

5. Værdien og værdigheden af det enkelte menneske er en væsentlig humanistisk værdi. Det enkelte menneske bør opmuntres til at indse sine egne kreative evner og ønsker.^a

Det er særdeles vanskeligt rent logisk at se, hvordan man ud fra evolutions-dogmet og statistikken kan komme frem til, at det enkelte individ er værdifuldt og værdigt; men det er jo kun en af de mange ulogiske og inkonsekvente påstande, som humanisterne fremkommer med. Det enkelte individs værdi kan dog ganske let blive sat lig nul, hvis det ikke lige passer i sammenhængen, som vi skal se under punkt 6.

For den genfødte kristnes vedkommende er sagen ganske anderledes klar: *For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.*^b

Værdien af det enkelte menneske udspringer af det faktum, at Gud i sin visdom har valgt at skabe det således i sit billede. Vi er hver for sig skabt helt unikke og enestående underfuldt. Og i modsætning til de undertrykkende religiøse systemer lægger Gud ingen begrænsninger på menneskets kreativitet, men opfordrer snarere til en ubegrænset anvendelse af kreativiteten i vor lighed med Ham.

I skal ligne Gud som hans kære børn^c

Guds ord opmuntrer ikke til konformitet og bevidstløs kopiering. I lignelsen om de betroede talenter bebrejdes den tåbelige tjener ikke for sine manglende talenter, men for at han ikke udnyttede det ene talent han havde på en kreativ måde. Vi kan derfor som kristne helhjertet og ubetinget gå med til den næste humanistiske læresætning:

Nedgørelse, undertrykkelse og umenneskeliggørelse

Vi forkaster alle religiøse, ideologiske eller moralske love, som nedgør den enkelte, undertrykker friheden, sløver intellektet og umenneskeliggør personligheden.^d

---

^a HM5a

^b Johs.3¹⁶

^c Ef.5¹

^d HM5b

Det har jo nemlig aldrig været Guds plan, at mennesker skulle undertrykkes og umenneskeliggøres af religiøse regler og love. I modsætning til, hvad udenforstående ofte mener, er kristendommen på ingen måde en slavisk underkastelse under en række mere eller mindre vilkårlige love, som bliver påtrykt os af en sur gud eller et tyrannisk system. Kristendommen er i sin sunde og sande form intet mindre end et helt nyt liv, som gives os og som muliggør et intimt samliv med den levende Gud i hverdagen. *for bogstaven slår ihjel, men Ånden gør levende.*^a

Desværre binder humanisterne jo deres egne snøreband sammen inden startskuddet. Da humanismen selv er en religiøs og ideologisk og moralsk lov, er den i den vestlige verden, hvor den har sin stærkeste indflydelse, med til at umenneskeliggøre personligheden hos dem, som underkaster sig dens lov.

Troen på det frie valg

*Vi tror på maksimal individuel selvbestemmelse i samklang med socialt ansvarlighed. Skønt videnskaben kan gøre rede for årsagerne til adfærd, så er mulighederne for individuelle **frie valg** til stede i menneskelivet og disse bør øges.*^b

Tanken om menneskets frie valg er endnu et tyveri fra Bibelen. I en strengt videnskabelig betragtning af det verdensbillede, som humanisterne stiller op, vil der logisk set ikke være plads til et frit valg. En af de veletablerede grundsætninger er læren om aktion og reaktion. Den siger enkelt udtrykt: Til enhver aktion svarer en lige så stor og modsat rettet reaktion. Den kan også omsættes til:

Alt, hvad der sker er en naturlig reaktion på noget, som er sket tidligere. Da vi mennesker er et produkt af en lang række tilfældigheder som tilsammen har betinget vores væsen og natur, kan vi af gode grunde ikke drages til ansvar for vore handlinger.

Videnskaben forudsætter loven om årsag og virkning

Videnskaben kan gøre rede for årsagerne til adfærd - altså er disse nødvendigvis betingelser for vore tanker og handlinger. Det er inkonsekvent at påstå, at vi ud fra de humanistiske grundtanker skulle være i besiddelse af evnen til at vælge frit. Denne evne skulle i så fald udelukkende skyldes, at vi er ude af stand til at overskue de mange forskellige faktorer, der påvirker vor tankegang. Ved en nærmere videnskabelig analyse af disse, kan vi efter det valgte udgangspunkt nødvendigvis kun komme frem til at selv vore "ubevidste" "frie" valg er betinget af summen af de påvirkninger, vi har været udsat for.

Seksualitet

6. På det seksuelle område tror vi at den form for intolerante holdninger, som ofte dyrkes af ortodokse religioner og puritanske kulturer, i urimelig grad undertrykker seksuel adfærd.^c

Også her kan vi være ganske enige med humanisterne, idet der virkelig er mange ortodokse religioner og puritanske kulturer, som i **urimelig** grad undertrykker seksuel adfærd. Bibelen taler om urimelig undertrykkelse af sex - men beskriver det som en

---

^a 2.Kor. 3,6.b

^b HM5c

^c HM6a

dæmonisk vildfarelse: *Men Ånden siger udtrykkeligt, at i de sidste tider skal nogle falde fra troen, fordi de lytter til vildledende ånder og dæmoners lærdomme, som udbredes ved løgnagtige læreres hykleri, folk der er brændemærket i deres samvittighed. De forbyder ægteskab og kræver, at man holder sig fra føde, som Gud har skabt til at modtages med tak af dem, der tror og har erkendt sandheden. For alt, Gud har skabt, er godt og skal ikke forkastes, når man tager imod det med tak; for det helliges ved Guds ord^a*

Kristendommen ikke sex-undertrykkende.

Det eneste punkt, der kræver uddybelse er, hvad man forstår ved seksuel adfærd. I Bibelsk forstand er seksualitet, udelukkende som udtrykkes mellem ægtefællerne i et ægteskab. Det er foruden den reproducerende handling også beregnet som "lim" mellem de to så forskellige væsener, som en mand og kvinde er. Det er en skrøne og en misforståelse, at kristendommen er seksual-fjendtlig. Misforståelsen stammer fra besmittende indflydelser fra religioner - ofte hovedsageligt gnostiske tanker, som har sneget sig ind i kristendommen på mange kanter. Disse religioner dyrker "sjælelig" evolution. Man mener, at målet for mennesket er at få sin sjæl til at fordampe fra den fysiske verden og foretage et religiøst kvantespring. Når man forveksler den sande kristendom med dens forvredne efterligninger, kan man meget vel få den tanke, at kristendommen er seksual-fjendsk.

Mennesket skal ikke være slave af sine følelser og begær

Når mennesket forkaster Gud og begæret efter fællesskab med Ham, bliver der kun den skabte verden tilbage at dyrke. Mennesker, som forkaster Gud bliver grebet af et afsindigt begær efter Hans nærmeste afbillede - nemlig mennesket selv. Det kan udfolde sig i form af en narcissistisk selvdyrkelse eller i form af erotiske besættelser, hvor man ydmyger sig under den tilbedte eller betvinger denne. Det er meget direkte udtrykt i romerbrevet, hvor Paulus beskriver, hvad der sker, når mennesket dyrker skabningen frem for skaberen: *De udskiftede Guds sandhed med løgnen og dyrkede og tjente skabningen i stedet for skaberen - han være lovet til evig tid! Amen. Derfor prisgav Gud dem til vanærende lidenskaber: Deres kvinder udskiftede den naturlige omgang med den naturstridige, og ligeså opgav mændene den naturlige omgang med kvinden og optændtes af deres begær efter hinanden; mænd levede skamløst med mænd og pådrog sig derved den straf for deres vildfarelse, som de fortjente.^b*

Seksualiteten er Guds vidunderlige opfindelse. Den er et nådemiddel, som er med til at fremme den vidunderlige forening mellem to mennesker af forskelligt køn, som Gud har muliggjort i ægteskabet. At man samtidigt med denne vidunderlige fysiske og følelsesmæssige oplevelse af intimitet og enhed kan medvirke til skabelsen af endnu et menneske, er endnu en skøn tanke fra Guds side. Desværre kan det følelsesmæssige endorfin-kick, som den fysiske handling giver misbruges som et middel til virkelighedsflugt.

---

^a 1.Tim. 4¹⁻⁵

^b Rom.1²⁵⁻²⁷

Sex som virkelighedsflugt

Det fortabte menneske, hvis indre er i pine på grund af ensomhed og forkastelse kan for en stund lindre sin overvældende følelse af smerte og isolation med den bedøvelse, som endorfinen fremkalde. Det er årsagen til, at mennesker jagter den løsrevne erotiske oplevelse.

Der sker ingen som helst helbredelse af den indre smerte, idet kun en genoprettet kontakt med den levende Gud kan fjerne årsagen til smerten. Seksualiteten er altså ren symptom-behandling. Symptom-behandling står i modsætning til Årsags-behandling, hvor man ikke blot for en periode fjerner generne ved en ubehagelig tilstand; man finder frem til årsagen og løser dermed problemet permanent. Som med alle former for stof-afhængighed udvikler brugeren en øget tolerance, så der skal stærkere og stærkere midler til at fremkalde den samme lystfølelse og følelsesløshed. Derved drives det fortabte menneske ud i mere og mere groteske former for seksualitet og ender i rent diaboliske former.

Men det humanistiske menneske, som ikke har noget levende håb om at få løst sine problemer ved Guds hjælp, forbeholder sig retten til at "løse" sine problemer ved at anvende enhver form for seksualitet til at bedøve sig med. De uønskede og skadelige følgeeffekter af misbruget søger man at fjerne eller ignorere.

Derfor optræder den følgende passus som en vigtig del af det humanistiske manifest:

Retten til prævention, provokeret abort og skilsmisse bør anerkendes.^a

Når seksualiteten anvendes udenfor ægteskabet, bliver der hovedsageligt den nydende og vanedannende hang til mere og mere endorfin tilbage. Det fortabte menneske bliver ganske enkelt misbruger af sex. Det fællesskab vi er skabt til forkaster han, men længslen efter intimitet bliver tilbage. Denne længsel søges opfyldt ved hjælp af ren erotik. Derved bliver eros et mål i sig selv i stedet for at være et middel til at opnå en højere enhed og intimitet i ægteskabet.

Uønskede konsekvenser

Da man ikke ønsker at opleve et varigt intimt forhold og kun sjældent ynder skabelsen af nyt liv, må man naturligvis have adgang til svangerskabsforebyggende midler. Da disse ikke er sikre og ikke anvendes konsekvent, vil der uvægerligt ske befrugtninger. Disse skabelses-mirakler, hvor en inderlige forening af to mennesker skaber et helt nyt liv, beskrives og behandles som beklagelige "uheld".

Man kunne næsten ønske, at Gud havde ladet en sådan nyskabelse være afhængig af tilstedeværelsen af en sand inderlig sjælelig og åndelig forbindelse mellem mennesker og ikke blot med en fysisk kontakt. Men som følge af Guds uransagelige visdom forholder det sig nu således, at selve den rituelle heteroseksuelle seksual-akt rummer så megen "magi", at der kan skabes et nyt individ gennem den "rå" seksual-akt, hvad enten dette måtte være ønsket eller uønsket. Da man ikke ønsker at påtage sig "besværet" med at varetage et sådant "uønsket" menneskes behov, har den fortabte menneskehed udviklet forskellige metoder til at dræbe det spirende menneske. At man dermed overtræder det femte af Guds helt elementære bud: *Du må ikke myrde!*

---

^a HM6b

Massiv misinformation

En massiv propaganda til forvrængning af de faktiske forhold omkring fosterdrab har bevirket, at de fleste mennesker i den humanistiske stat er noget nær uvidende om de faktiske forhold omkring de såkaldte aborter. Mange oprigtige mennesker tror eksempelvis stadig at fosteret gennemløber visse stadier i evolutionen, således at det kun er "en lille slimklat", "en klump celler", "en fisk" eller "en padde", man afliver. Højt uddannede læger fremturer i medierne med blatante påstande om, at det lille forunderlige barn, som har øjne, øren, hjerte, tæer og fingre med sit eget karakteristiske fingeraftryk, kun er en ubetydelig klump celler osv.

Kernefamiliens sammenbrud

Da man betragter troskab og åndelig intimitet som underordnet i forhold til anledningen til at få et endorfin-kick, må man nødvendigvis også ophæve ægteskabet. Mange mennesker er forelskede i forelskelsen snarere end i deres partner. Det er ikke partneren, der er målet for attråen, men de skønne seksuelle følelser, som man kan opnå ved dennes hjælp, man efterstræber. Da de fleste forelskelser fortager sig med tiden, kan man ikke finde sig i at være bundet af et ægteskab, som ikke længere kan give én de ønskede endorfin-trip. Derfor må humanismen forbeholde sig retten til skilsmisse. Også Bibelen tillader skilsmisse, men ikke fordi man er for kluntet til at opnå de ønskede endorfin-trip. Naturligvis skal ingen mennesker være bundet til et undertrykkende og uværdigt forhold uden nogen chance for at undslippe.

Hedonismen

Men det er nu langt fra alle skilsmisser, der har dette motiv. Hovedparten af skyldes, at den ene eller begge partnere allerede ved indgåelsen af ægteskabet mest fokuserede på sin egen tilfredsstillelse. Når vanedannelsen så sætter ind, kan partneren jo af gode grunde ikke give det samme ekstatiske trip som tidligere, hvorfor det må være "rimeligt" at finde andre græsgange.

Hvis ægteskabet derimod bygger på gensidig kærlighed og respekt samt ønsket om først at fremmest at **give** den anden part noget, kan det holde livet ud. Det er saligere at give end at modtage. Og i denne givende proces åbnes der op for et langt mere tilfredsstillende seksualliv, end selv de vildeste perversioner kan tilbyde.

Alt er tilladt!

Skønt vi ikke godkender udnyttende og nedværdigende former for seksualitet ønsker vi heller ikke at forbyde hverken ved skrevne eller uskrevne love nogen former for seksuel adfærd mellem voksne partnere, som er indbyrdes enige.^a

Den fortabte humanist søger gennem disse regler at sikre sig adgangen til at skaffe sig sit stof. Det bedøvelsesmiddel, som kan gøre den fortabte tilstand udholdelig, er en "livsnødvendighed" for et isoleret menneske. Gud har i sin visdom omgivet de meget følsomme seksuelle relationer med et sikkerhedsnet i form af en lovmæssig beskyttelse. Vel vidende, at der er stærke kræfter forbundet med seksualiteten ønsker Han at beskytte brugerne mod misbrug, som kan være ødelæggende for dem selv og andre. Bibelen rummer klare forbud mod utugt^b, hor^c samt unaturlig utugt^d. Humanisten finder disse begrænsninger urimelig og krænkende, fordi han eller hun tror, at de udspringer af motiver, som ligner deres egne. Gud er ikke ude på at tage livsglæden fra os, men ønsker at beskytte os mod uanede konsekvenser af letsindig omgang med så stærke kræfter, som seksualiteten indebærer.

Det er hævet over enhver tvivl, at hvis mennesker havde holdt sig til Guds bud og anordninger, ville vi aldrig have haft de voldsomme og ødelæggende epidemier af gonorré, syfilis og nu sidst AIDS, som verden har oplevet.

Tilbage til naturen? - hvor langt.

*De mange former for seksuel udforskning bør ikke i sig selv betragtes som "onde". Uden at billige sanseløs ligegyldighed eller tøjlesløs promiskuitet bør et civiliseret samfund være **tolerant**. Bortset fra at gøre andre fortræd eller tvinge dem til at gøre det samme, bør det enkelte individ have lov til at udtrykke deres seksuelle tilbøjeligheder og vælge den livsstil, de foretrækker.*^e

Humanisten følger her princippet: *gør mod andre, som du ønsker, de skal gøre mod dig*. Da han ikke ønsker at slippe muligheden for at tilfredsstille sin seksualdrifter på en hvilken som helst måde, han måtte ønske det ønsker han alle former for seksualitet tilladt. Hermed er der lukket op for en hvilken som helst forvrængning af det billede, som Gud har skabt ved at skabe mennesket som mand og kvinde. I denne drøm ligger ønsket om at "vende tilbage" til det primitive og uansvarlige. Ønsket om at fortrænge det ansvar, som vor viden og vor samvittighed belaster os med, giver en stærk trang til at vende "back to nature".

---

^a HM6c.

^b kønslig omgang med det modsatte køn udenfor ægteskabet

^c kønslig omgang, mellem to personer, hvoraf mindst den ene er gift med en tredje

^d kønslig omgang med dyr eller personer af samme køn

^e HM6d

Hvad er ansvarligt?

Vi ønsker at fremme udviklingen af en ansvarlig holdning overfor seksualitet, som ikke blot gør mennesker til seksual-objekter og hvori intimitet, følsomhed, respekt og ærlighed i indbyrdes forhold opmuntres. Moralsk uddannelse til børn og voksne er en vigtig måde at udvikle bevidsthed og seksuel modenhed på.^a

Det kan være svært at se, hvad ansvarligheden skal bestå i, når man på forhånd godtager enhver form for seksualitet bortset fra de mest voldelige. Hvad en sådan "moralsk" uddannelse skal bestå af i et samfund, hvor alt er tilladt, kan måske være vanskeligt at få øje på. Hvor religionen i det religiøse samfund med en vis ret kunne kaldes "opium for folket" er det i det humanistiske samfund ikke længere muligt. I stedet er det "sex, der er blevet opium for folket".

Øget "tolerance"

Ved enhver form for misbrug oplever man en såkaldt øget tolerance. Den dosis heroin, som skal til at gøre tilværelsen tålelig for en hærdet misbruger, er i stand til at dræbe en halv snes utilvænnede personer. Det samme gælder misbruget af sex. Man kan flygte fra sin egen og tilværelsens uendelige indholdsløshed og tomhed ved hjælp af sex; men der skal stadig større doser til for at opnå den ønskede effekt. Derfor må der gives plads for optrapning på grund af øget tolerance. Individets ret på det seksuelle område bliver altså overhovedet kun begrænset af ganske få regler om ikke at være brutalt voldelig overfor andre. Men denne holdning til seksualitet er en tikkende bombe. Mere vil have mere. Den bedøvende effekt som "soma" kan have på folkets masser, vil aftage efterhånden som der udvikles en stigende tolerance. Derfor vil sex eskalere og optrappes via alle mulige former for utugt og til vold og dæmoniske ritualer.

Sex tilfredsstillende kun et skin-behov

Men aldrig vil menneskets inderste og dybeste længsler efter enhed og fred kunne tilfredsstilles ad disse veje. Det seksuelle "behov" er først og fremmest et skin-behov. Det dækker over en tilstand af isolation og fortabthed, som kun Gud kan frelse fra. Vi ser for os et stort hav fyldt med skibbrudne mennesker, som i deres fortvivlelse klamrer sig til hinanden. Men der er ingen virkelig hjælp i, at to druknende klamrer sig til hinanden. Snarere end at få hjælp på denne måde fremskyndes deres drukning.

Det autonome individ

Humanismen accepterer ingen anden gud end mennesket selv. Man ønsker derfor at gøre mennesket selv til gud. Dette opnås ved at give individet ret til at realisere sig selv maksimalt muligt på alle områder. Det er drømmen om den fuldstændige frihed. Desværre har man ikke forstået, hvad virkelig frihed består i. Ud fra en primitiv betragtning, virker det som frihed at følge sine lyster uden nogen som helst hindringer eller hæmninger. Men det vil jo i virkeligheden sige, at man er slave af sine lyster. Hvis lysterne er den styrende kraft. Sand frihed er "viljen til at gøre det rigtige".

---

^a HM6e

Det autonome individ er en fejltagelse - en ulykkelig stakkel, som er sig selv nok - og det er forfærdende ensomt. Mennesket er skabt til fællesskab og enhed. Vi vil her lige bringe at par bemærkninger om det sjælelige menneskes "sjæle-videnskab", hvilket på græsk kaldes *psykologi*.

Psykologiens Overdrev

Når sjælelige mennesker med deres ufuldstændige indsigt i skaberværket begynder at gøre sig tanker om, hvorfor vi mennesker handler som vi gør, går det rent galt.

Vi er skabt i den treenige Guds billede som Ånd, Sjæl og Legeme. Det er meningen at disse tre "dele" i en integreret harmoni skal udgøre en uløselig enhed, som skal gøre os til hele og sande mennesker.

Forvirringens ånder

Gnostikerne og deres ligesindede antager, at vi er en sjæl, som skal frigøres fra kødet og verdens besmittelse for at stige op som "rene ånder" befriede fra materiens syndige natur. Vi er ikke heller ånder, som er faldet ned i materien gennem en eller anden form for synd, som Mormonerne eller hinduisterne lærer. Ej heller Er vi en ånd, som har en sjæl og bor i et legeme, som visse kristne vil lære os.

Det, der forvirrer begreberne er det, der sker ved syndefaldet. Ligesom vort legeme har brug for ilt for at overleve, så har vor ånd brug for samfund med guds ånd for at overleve. Synd anbringer en barriere mellem Guds Hellige Ånd og vor syndige ånd. Det har samme virkning, som når man anbringer en plastikpose over hovedet, så vores krop ikke kan få tilført ilt. Efter en kort kval indtræder bevidstløshed og kort herefter døden. Menneskets ånd dør af mangel på kontakt med Guds ånd.

Det lumske er, at sjælen og legemet kan leve videre som om intet var hændt. Sjæl hedder på græsk *Psyche*, og psykologien er læren om menneskets sjæl.

Men når man forsøger at forklare alt i menneskelivet udelukkende som et samspil mellem sjæl og legeme, har man udeladt en meget vigtig faktor. Derfor kommer man ofte til de helt forkerte resultater. Det afspejles i nedenstående citat:

Et sjæleligt menneske tager ikke imod det, der kommer fra Guds ånd; det er en dårskab for sådan et menneske, og det kan ikke fatte det, for det bedømmes kun efter Åndens målestok. Det åndelige menneske derimod bedømmer alt, men selv bedømmes det ikke af nogen; for "hvem kender Herrens tanker og kan belære ham?" Men vi har Kristi tanker. Guds^a

Det fortabte menneske, hvis ånd er død på grund af synden, har ganske enkelt ikke de sanser, der skal til at se eller høre de åndelige ting. Når man derfor vil forsøge at få system i sit verdensbillede, men udelader de væsentlige åndelige ting, så bliver resultatet forfærdende. Desværre tillader pladsen ikke her, at vi fordyber os i de forskellige modeller

---

^a 1.Kor. 2¹⁴⁻¹⁶

for psykoanalyse og psykoterapi, men vi vil eksemplificere forholdene ved at nævne to af de bedst kendte psykoanalytikere: Sigmund Freud og Carl Gustav Jung.

Freud's Psykoanalyse

Sigmund Freud^a var et kendt eksempel på et menneske, der søgte at forklare sjælelivets gåder ud fra de den synsvinkel og de erfaringer, han mente sig at gøre gennem sin psykoanalyse af personer med afvigende sjæleliv og adfærd. Desværre var han selv psykisk syg og forfalden til stofmisbrug, hvorfor hans resultater var meget tendentiøse og undertiden mere et udtryk for hans egne frustrationer, end virkeligheden. Men som vi så med elefant-tegningerne, er der altid en vis portion sandhed selv i de billeder, der manglede en dimension. Freud anskuede hel tilværelsen fra et perspektiv, som lå under bæltstedet. Han fortolkede derfor hele vor psykiske adfærd som hidrørende fra ubevidste konflikter mellem driftsliv og moralregler. Der er en del sandhed i sagen, men fordi han manglede den 3. dimension, tegnede han alligevel et skævt billede af det sjæleliv, som Gud havde til hensigt, at mennesket skulle have.

Den faldne verden er ikke normal - men syg!

Stort set består mange forskeres fejl i, at de betragter den faldne og syndige verden som "normal". Selv om man kan se megen logik i den fortabte verden, mangler der altid noget helt væsentligt, hvis man ikke medinddrager det åndelige perspektiv.

En nytteløs motor

Hvis vi forestiller os en dygtig videnskabsmand, som finder en perfekt eksplosionsmotor under sine udgravninger. Men alt brændstoffet er fordampet og selv har han aldrig set eller hørt om benzin. Han kan givetvis analysere mange af de mekaniske processer i krumtappe, plejstænger, stempler, cylindre og ventiler; men uden benzin vil motoren være ganske interessant at iagttage, men ganske uanvendelig til noget nyttigt formål. De skal en ufatteligt dygtig videnskabsmand til at finde ud af, hvad en sådan motor kan bruges til, hvis han ikke her set eksplosivt brændstof andre steder.

Noget lignende gør sig gældende med de mange dygtige mennesker, som forsøger at finde meningen med menneskelivet uden at have adgang til den åndelige dimension. Der kan blive tale om kvalificerede gætt, men uden kontakt med skaberens selv, vil det forblive gætterier, uanset, hvor sikkert man mener sig at vide om gyldigheden af sine gætterier.

Freud kom som kaldet til tidens tankegang

Desværre passede Freuds psykoanalytiske teorier godt ind i tidsånden og i tidens gudløse tankegang. Den vandt derfor et forfærdeligt terræn ligesom Darwin tanker omkring evolution.

Freud fandt en vej ud af "synden", idet han foreskrev, at mennesker handlede "automatisk" som resultater af de prægninger, de havde været udsat for i deres barndom og opvækst.

---

^a Østrigsk psykiater forsøgte at relatere alting til sex 1813-1939

Det var således ikke min, men samfundets og forældrenes skyld, hvis jeg fik sygelige tendenser eller udførte perverse ting.

Denne tendens til at sende sorteper videre genkender vi jo helt tilbage fra syndefaldet. Dette er det sjælelige menneskes "naturlige" eller spontane reaktion på en anklage for uretfærdighed. Ved straks at ekspedere sorteper videre, kan det sjælelige menneske opretholde sin selvretfærdighed - vores subjektive opfattelse af, at vi selv er "lige så gode" som andre.

Denne opfattelse er videreført med stor iver af de humanistiske kræfter i samfundet, således, at man er mere optaget af de forfærdelige barndomsforhold, som en masse-morder har været udsat for, end af at straffe ham for hans hensynsløse misbrug af andre menneskers liv. Det er jo kun en naturlig følge af tanken om, at vi kun er produkter af tidligere årsags-sammenhænge. Den humanistiske tankegang, som på sin vis er meget mekanistisk og søger at forklare alting som automatiske årsags/virknings-relationer, og har på en subtil måde afskaffet den frie vilje og det dermed forbundne ansvar. Dette er dog kun en logisk følge af den filosofi, som udtrykkes i de humanistiske manifeste, nemlig at mennesket er det højeste mål i sig selv og ikke står til ansvar for nogen højere. Man tror indædt på evolutionens altomfattende og mystiske kraft, idet denne lidet underbyggede hypotese er blevet ophøjet og kanoniseret som ikke blot en teori, men et dogme^a.

En manglende dimension

Der er næsten ingen ende på de forskellige psykologiske modeller, som mennesker har forsøgt at opstille i et forgæves forsøg på at kortlægge, hvorfor mennesker handler som de gør. Men uanset, hvor store anstrengelser man gør for at forudsige menneskers adfærd, vil der altid ske noget uforudset.

Der mangler ganske enkelt en dimension - nemlig den åndelige. Hvis 5 forskellige tegnere tegner en elefant fra hver sin vinkel, får man jo 5 forskellige billede af den samme elefant. Hvilket af dem er det rigtige?

Svaret er, at ingen af dem er rigtige. De mangler jo alle fem den tredje dimension, som det todimensionale papir jo kun kan afbilde symbolsk. Hvilket af dem er forkert? Ingen af dem - måske er nogle af dem mere nøjagtige eller realistiske og har måske mere perspektivisk dybde, men alle fem afbilder dog en elefant.

På samme måde vil enhver menneskeforståelse, som udelader den åndelige dimension aldrig kunne afbilde hele sandheden (Elefanten); men hver af dem vil dog rumme nogle rigtige detaljer og udelade andre. Hvis man kun vælger det billede, hvor elefanten ses bagfra, kan det være vanskeligt at gøre sig en forestilling om, hvad der er mest karakteristisk ved elefanten. Således er alle psykologiske modeller bygget på nogle realistiske iagttagelser, men samtlige mangler den åndelige dimension, og ingen af dem kan derfor give et sandt billede af menneskets virkelige natur.

---

^a uimodsigelig læresætning

Psykologiske skoler og metoder

Det vil føre for vidt at komme ind på alle de psykologiske metoder og modeller, som er og har været på markedet. De kan være mere eller mindre opfindsomme og visse af dem inkluderer endda den åndelige verden - men da det for de allerflestes vedkommende er iagttagelser, som er foretaget af ugenfødte mennesker, bliver alle iagttagelser fra den åndelige dimension farvet af de ånder, som meddeler deres viden til de sjælelige modtagere.

Jung

Således har den schweiziske psykiater og psykolog Carl Gustav Jung^a med udgangspunkt i Freuds psykoanalyse udformet sin egen psykologiske teori, som han kaldte analytisk psykologi. I denne er forestillingen om en kollektiv underbevidsthed én hovedhjørneste og opdelingen af de psykiske processer i introversion og ekstraversion en anden. Han operer således et skridt nærmere sandheden, idet han opererer med visse "åndelige" arketyper, som tænkes at udspringe fra menneskehedens kollektive underbevidsthed. Den opfatter han på en måde som en "upersonlig" Gud, hvorfra også menneskers religiøse følelser skulle have deres udspring.

Mange forskere har både før og efter disse leveret hver sit enøjede billede af menneskets psykiske struktur; men fælles for de fleste af dem er, at de udelukkende beskæftiger sig med det fortabte menneske ud fra et fortabt menneskes synspunkt. De er derfor hverken i stand til at iagttage eller beskrive de åndelige forhold ved selvsyn, men må "stole" på de meddelelser, de får af clairvoyante personer og ukontrollerbare åndelige vejledere.

Et afbalanceret syn

Det faktum, at den største del af menneskehedens samlede viden om psykologi stammer fra verdslige forskere, giver som sagt hele billedet en alvorlig slagside. På den anden side, må vi konstatere, at der er visse karakteristiske mønstre i den måde, som de fortabte sjæle fungerer på. Man kan altså ud fra et statistisk materiale kortlægge visse generelle psykiske reaktionsmønstre, som kan hjælpe os til øget forståelse af menneskets psyke. Erkendelse af sådanne mønstre kan lede en dygtig psykolog eller psykiater på sporet af eventuelle traumer. Også for en kristen rådgiver er det en klar fordel at have en god portion menneskelige erfaring og en vis psykologisk viden. Det vigtigste i kristen hjælp, som man fra gammel tid kalder *sjælesorg*^b, er dog den omsorg og indlevelse, som udspringer af Guds barmhjertighed.

---

^a 1875-1961

^b af at drage omsorg, sørge for sjælen

Den anden grøft

Visse dele af kristenheden har en stærk tro på Gud og Hans Kraft. Desværre vandrer troen ofte hånd i hånd med overtroen, som er en tro på djævelens, skæbnens og tilfældets magt. Det får mange til at gøre korsets tegn og mumle en besværgelse bare de hører tale om psykologi eller psykiatri. Det er givet, at de fleste psykologer og psykiatere mangler den fornødne åndelige indsigt - men det hindrer dem ikke i at have en vis praktisk viden om de fortabte sjæles problemer. Dette sætter dem undertiden i stand til at anvise veje ud af den værste nød. Selv om der er en alt for stor tendens til blot at lægge en medicinsk dæmper på klienternes tankeprocesser, er der intet "ubibelsk" i at man for en kortere periode søger at stabilisere den syges tankegang og lette stresset, så en helbredelse lettere kan ske. Der er desuden ganske enkelte sindstilstande, som kan skyldes rent kemiske mangler i hjernen, og sådanne kan undertiden lindres eller afhjælpes med medicin.

Psykiske problemer med fysisk årsag

Der er et gammelt ordsprog, som siger "En sund sjæl i et sundt legeme!" Der er faktisk en hel del af de sjælelige sygdomme, som om de ikke direkte skyldes fysisk usundhed, i hvert fald forstærkes og forværres af et "usundt" legeme. Depressioner opstår eller forstærkes nemlig bevisligt, hvis man til stadighed lider af søvnunderskud, vitaminmangel, manglende motion og lignende. Så usundheden kan forplante sig fra krop til sjæl. Den modsatte påvirkning er måske endnu mere almindelig.

Selv den enøjede videnskab har fundet ud af, at en meget stor del af vore fysiske sygdomme skyldes sjælelige konflikter. Vi som er født på ny kan gå et niveau dybere og sige: Ens sund ånd i en sund sjæl i et sundt legeme.

Vi må huske at alle tre dele hænger uløseligt sammen, og et angreb på et af områderne vil uvægerligt påvirke de øvrige.

Kristen Psykologi

Da sund psykologi er en (om end lidt vel u håndgribelig) form for videnskab, er der umiddelbart ingen konflikt mellem psykologi og kristendom. Man må dog sige, at denne videnskab har visse vanskeligheder ved at leve op til de eksakte videnskabers krav om gennemførelse af kontrolforsøg. Da mennesker er i stand til at lære af deres erfaringer, kan man umuligt udføre det samme eksperiment to gange, idet den første erfaring vil have ændret personen, så man ikke længere har med den samme person at gøre. Dertil kommer, at vi mennesker på trods af mange fælles træk er så forskellige i kraft af vore enestående gener og de ting, vi hver især har gennemlevet, at det er praktisk taget umuligt at gentage et eksperiment, hvis genstand er et levende og tænkende menneske.

Lig i lasten

Desværre har lægevidenskaben mange lig i lasten, når det gælder studiet af mennesket og dets sygdomme - og det i bogstavelig forstand. Den moderne europæiske medicin har nemlig indhøstet en stor del af sine erfaringer fra dissektion af lig. Disse har den fordel, at de i høj grad ligner hinanden, idet personligheden og dens karakteristika er forsvundet sammen med patientens sjæl. De vil helle ikke væsentligt ændres af de eksperimenter, man måtte ønske at udføre med dem. Dette har givet den vestlige medicin en overvældende apparat-holdning eller hardware synsvinkel. Denne tænkemåde smitter i høj

grad af på de psykiatriske modeller, idet den autoriserede lægevidenskab har taget patent ikke bare på kød-snedkeri og medicinering, men også på behandling af syge sjæle. En psykiater skal derfor først være uddannet læge - med det verdensbillede og den menneske-opfattelse, som næsten uvægerligt kommer heraf.

Sjælesorg kontra psykoterapi - Hvad er forskellen?

Vi kan vel kort beskrive den således, at i sand sjælesorg, tages der højde både for den søgendes sjæl og ånd. Disse to drages der omsorg for, for ikke at tale om legemet, som også tilgødeses i sand sjælesorg. Psykoterapien som løsrevet fænomen søger kun at lappe på den defekte psyke - med mindre den udføres af en terapeut, som er født på ny. Men i så fald er det jo faktisk snarere sjælesorg, der er tale om.

Sjælelige modeller

Der er mange forskellige teorier og modeller, som har været forsøgt anvendt for at beskrive og forstå sjælelivet. De spænder lige fra total fornægtelse af en sjæl til meget indviklede og metafysiske modeller. Desværre er der en del af de "skoler", der findes henter deres viden fra ånde verdenen, så man kan nemt blive skæv i sin opfattelse, hvis man ukritisk godtager disse modeller. Konflikten mellem sand sjælesorg og utidig vold mod psyken opstår primært der, hvor det egentlige problem er åndeligt.

Ofte forsøger sjælelige psykologer og psykiatere at behandle og "helbrede" symptomerne på det rent sjælelige plan. Da mange psykiske problemer dybest set har deres årsag i den åndelige verden, er det indlysende, at sådanne problemer ikke kan helbredes ad psykisk vej. Der kan her højst blive tale om en lindrende symptom-behandling. Dermed ikke være sagt, at behandlingen derfor nødvendigvis er nytteløs. Gud har indbygget en mængde selvreparerende funktioner i os. Det hænder ikke sjældent, at indre sår heler op, når de får ro til det. Så længe den psykiske spænding bliver ved med at påvirke den åndelige tilstand, svarer det til, at man hele tiden piller i et sår, så det ikke kan læges. Hvis såret blot får ro, vil det med mindre det er inficeret, hele op af sig selv. Der er dog situationer, hvor "professionelle" ikke-kristne terapeuter kan gøre mere skade end gavn:

Psykiatrisk skadevoldende virksomhed

Det gælder for eksempel når et menneske er plaget af skyld over synd. En sjælelig psykolog har ingen mulighed for at fjerne den virkelige årsag - det kan intet andet end Guds tilgivelse - og han kan derfor kun give en eller anden form for symptom-behandling i sjælen. Den kan bestå i enten at "omprogrammere" patienten, forsøge at dulme smerten med medikamenter eller forsøge at "amputere" eller "brændemærke" patientens samvittighed.

Den usunde syndsfor nægtende psykologi.

Der, hvor den humanistiske psykologi har gjort mest fortræd er ved dens negative påvirkning af børneopdragelsen og ved den "fornægtelse" af syndens og skyldens realitet. Mange mennesker oplever en naturlig følelse af synd, skyld og urenhed. En del af disse følelser er urealistiske og sygelige, mens andre er en helt normal følge af, at personen har syndet.

Omprogrammering eller hjernevask

Den humanistiske psykolog siger nu: Du har slet ikke syndet, eftersom der ikke er nogen gud, er der heller ikke nogle absolutte retningslinier for, hvad der er synd og ikke synd. Det er samfundet eller dig selv, der har formuleret disse regler for rigtig og forkert adfærd. Du skal nu blot vælge enten at omdefinere disse regler eller give nogle andre skylden for dine handlinger, så forsvinder din synd som ved et trylleslag.

Hvis taskenspillertricket lykkes, vil der opnås en øjeblikkelig bedring i sindstilstanden. Gennem psykoterapi, kan man som regel omprogrammere dele af den lidendes tanker. Det kan lindre eller det kan lægge et låg over det egentlige grundlæggende problem. I sidstnævnte tilfælde er det en stor bjørnetjeneste, man gør patienten, idet motivationen til at opnå sand tilgivelse herved mindskes. Men, da vi er skabt i guds billede med en indbygget idé om retfærdighed, kan vi ikke få tanken om synd til bare at forsvinde ud i den blå luft. Det eneste, der sker, er, at syndsbevidstheden fortrænges yderligere til stor skade for patienten.

Andre bivirkninger

Mange gange er de verdslige psykologer samtidigt inde i en eller anden alternativ åndelig sfære, således at de (om end i de bedste hensigter) (for)fører klienten ind i det verdensbillede, som deres åndelige ståsted bygger på. De fleste kulter og totalitære systemer anvender forskellige former for psykologiske programmeringsmetoder af denne art. De beskrives da oftest som hjernevask.

Medicin

Medicin-løsningen er den mindst skadelige. Selv om visse skader kan være permanente, forsvinder de værste følger normalt, nogen tid efter, at medicineringen er ophørt. Undertiden kan en medicinsk behandling endog direkte anbefales for en kortere periode, men den bør ikke fortsætte over flere uger - med mindre der er tale om en ustabilitet, som bevisligt har rent fysiologisk årsag. Behandling med hallucinogener som LSD og lignende kan dog give permanente psykiske skader.

Amputation

Amputation eller brændemærkning kan gøre ubodelig skade, specielt, hvis den er direkte fysisk i form af lobotomi eller elektro-chok. Begge metoder består i at fremkalde fysisk uoprettelige skader i hjernens hardware. Den første ved et kirurgisk indgreb i hjernen, den anden ved at ødelægge hjernevævet med en stærk elektrisk strøm. Ingen af metoderne ændrer noget på den åndelige nødsituation, men gør det næsten eller helt umuligt at løse det underliggende problem. Men over-naturligvis skal vi ikke ganske opgive håbet, selv om sådanne midler har været taget i anvendelse. Ganske vist er en helbredelse af et amputeret lem ikke noget, der kan klares af vor indbyggede evne til at læge os selv; men miraklernes Gud lever og er i stand til at hjælpe i en hvilken som helst situation.

Med denne ret kortfattede behandling af individet og psykologien, må vi desværre lade os nøje i første omgang. Vi vil nu gå over til at betragte det utopiske paradys, som humanisterne drømmer om, at mennesket skulle kunne oprette i egen kraft.

Kapitel 6

Demokratisk Samfund

Den utopiske drøm

I modsætning til det eneste mulige retfærdige samfund - nemlig det teokratiske ^a - opstiller humanisterne deres utopiske lykke-model: det demokratiske ^b paradis. Drømmen bygger på en fejlagtig antagelse om, at det autonome menneske er udstyret med en eller anden form for ufejlbarlig evne til at skelne mellem godt og ondt. Denne ubegrundede tro var den samme, som fristede de første mennesker til at tro, at de i sig selv kunne blive som Gud til at skelne ondt og godt. Den er identisk med troen på evolutionens upersonlige iboende "gode" kraft, som langsomt men sikkert tvinger spiralen opad.

Det mindste af en række onder

Vi kan vel gå så vidt som til at indrømme at et maksimalt og sundt folkestyre er et af de mindste af det store udvalg af onder, som en fortabt verden kan byde på. Denne medalje har dog en meget stor bagside.

Flertallet har altid taget fejl!

Når vi ser tilbage på historien, kan vi konstatere, at flertallet næsten uvægerligt har taget fejl. Alle fremskridt af videnskabelig art er sket gennem enkelte begavede personer, som "talte Roma midt imod". Som havde talent og mod til at tænke og tale anderledes end flertallet hidtil havde gjort. Uden disse afvigere og nytænkere havde vores civilisation ikke været så fremskreden - i hvert fald teknisk set. Vi kan så siden diskutere, om de menneskelige værdier har vundet så meget ved det.

Hvis "demokratiet" havde være effektivt, ville sådanne nye tanker aldrig have vundet indpas. Men lad os se på nogle af de tanker, som humanisterne gør sig om demokratiets lyksaligheder:

*7. For at fremme friheden og værdigheden må den enkelte opleve den fulde rækkevidde af **borgerrettigheder** i alle samfund. Dette indebærer talefrihed og presse-frihed, politisk demokrati, lovfæstet ret til at opponere mod regeringens politik, retfærdige domstole, religionsfrihed, foreningsfrihed samt kunstnerisk, videnskabelig og kulturel frihed.* ^c

Dette ideal kan vi jo næsten tilslutte os som kristne - men da humanisterne opfatter os som tilhængere af et despotisk og undertrykkende system, vil det undre dem såre, at vi ikke er modstandere af disse tanker. Dog må vi sige, at der mangler en balance, idet der kun tales om rettigheder, som ikke er afvejet af en rimelig mængde af pligter og ansvar.

---

^a gud-styrede

^b folke-styrede

^c HM7a

En værdig død

Det indebærer også anerkendelsen af individets ret til at dø med værdighed....^a

Hvad angår individets ret til at dø med værdighed, kan vi kun erklære os helt enige med humanisterne. Uden at gå nærmere ind på, hvad en "værdig" død består i, kan vi samtykke i at den idealistiske og mekaniske forlængelse af livet, som undertiden finder sted på hospitalerne, er uønsket. Den forlænger ofte pinen unødvendigt og fjerner al værdighed fra døende mennesker. I det hele taget mangler både verden som helhed og uhyggeligt mange kristne at forsones sig med døden. Når vi ved, at Gud måler vort liv i håndsbredder, behøver vi ikke at have en fortrængende og afværgende holdning overfor døden. Den betyder jo ganske vist enden på vor nuværende tilværelse, men samtidig er det jo indledningen på en tilværelse i evig glæde og fred.

Alt for ofte er menneskers død omgivet af en krampagtig og fuldstændig urimelig kamp for at bevare livet. Mange uhelbredeligt syge bliver til deres sidste sekund udsat for en masse pinefulde og unyttige forsøg på at forlænge livet.

Døden som uforsonlig fjende

Det værste ved vort sundhedsvæsens mekaniske idealisme er næsten, at mennesker berøves en værdig død, samtidig med at deres efterladte berøves en værdig afsked med dem. Det mest ulykkelige er, når man på hospitalet har indlagt en terminal patient, hvis prognose er ganske håbløs. Familien er så småt ved at indstille sig på, at der er situationer, hvor vi ikke kan få vores vilje. Men nu dukker en idealistisk læge op, som ikke kan klare familiens og den døendes sorg. Måske reagerer han på patientens eller pårørendes klage over, at der ikke gøres mere. I hvert fald opstiller han et nyt forfængeligt håb, ved at foreslå en ny behandling.

Retfærdiggørelse af formålsløs livsforlængelse

Dens eneste retfærdiggørelse er de erfaringer til mulig hjælp for andre syge, man måtte kunne få ved at eksperimentere med den patient, som er dødsdømt. Det er den samme pragmatiske holdning, som gav dr. Mengele og andre nazi-læger samvittighed til at foretage umenneskelige eksperimenter med udryddelseslejrenes ofre. Når de alligevel skulle jo dø, kunne man vel lige så gerne anvende dem til at indhøste viden om, hvor meget et menneske kan tåle?

Men denne idealistiske holdning, som indebærer øgede lidelser for patienten og øver vold mod den begyndende hvile, som opstår, når man endelige forsoner sig med de faktiske forhold - uagtet at disse slet ikke er efter ens eget hoved.

---

^a HM7b

Hvad er en værdig død?

I erkendelse af, at vort fysiske liv ikke er evigt, bør enhver af os være i stand til at forlade denne tilværelse med værdighed. Forudsætningerne for dette er, at vi har forsonet os både med livet, som Gud har skabt det, og døden som en uundgåelig følge af synden. I fast tillid til Guds nåde og evige barmhjertighed både mod levende og døde er det muligt at forlade dette jordeliv på en fredfyldt og værdig måde. Den, hvis hele eksistens er baseret på denne verdens ting har to alternativer: enten er han mæt af dage og træt af verdens lyst og larm og pine og er derfor rimeligt ligeglad med livet - eller han føler sig snydt og frygter for den fortabelse, som følger efter døden - hvad enten denne fører til en tilstand af ansvarsløs intethed eller man risikerer at blive draget til ansvar for sine gerninger. Men en af de nødvendige ting et menneske kan ønske sig her i livet, er en salig død. Alle andre ønsker kan vise sig at være unyttige, men døden kan ingen hverken rige eller fattige, unge eller gamle, syge eller raske komme uden om. Men at gøre sig selv til Herre over eget eller andres liv og død er en alt for vanskelig opgave for et ufuldstændigt menneske med en så begrænset indsigt at påtage sig.

Eutanasi og selvmord

Det indebærer også... eutanasi og retten til selvmord.^a

Rette til at slå sig selv og andre mennesker ihjel! Hvor stammer denne rettighed mon fra? Mon ikke fra den, der er kommet for at dræbe og ødelægge? Meget har vi som mennesker fået betroet af Gud i vor forvaltergerning i denne verden. Vi skal have omsorgen for hele skaberværket og vi har ret til at høste og fælde planter og træer og slagte og spise dyr. Men retten til at bestemme over liv og død har Gud ikke givet fra sig. De, som mener sig i stand til at administrere den "gave" har ikke fået den af Gud.

Gud alene er Herre over liv og død!

Gud skabte mennesket med påbud om at opfylde jorden og gøre sig til herre over den - men hverken med påbud om eller tilladelse til at gøre sig til herre over liv og død hos andre mennesker. Hvis mennesket virkelig var det mest suveræne væsen i universet, ville det jo være rimeligt at vi selv skulle herske over liv og død. Men det er vi ikke! Gud er den, som suverænt udmåler vor livslængde. Derfor skal mennesker med så lidt indsigt, som vi har i den store sammenhæng, ikke blande sig utidigt i, hvor langt et menneskeliv "bør" være. Det gælder både eutanasi^b og selvmord. Begge tilfælde er primært udtryk for menneskets egenrådighed og manglende ydmyghed, selv om vi også må gøre os klart, at det er et fortabt og desperat menneskes råb om hjælp eller protest-aktion.

I visse lande, specielt i Holland er en naturlig død ved at være en saga blot. Der har man i praksis indført eutanasi, hvilket betyder at lægerne har ret (eller pligt?) til at ombringe de patienter, som ikke skønnes rentable.

Men uden tvivl drømmer humanisterne om et jordisk Paradis, hvor fysiske og psykiske sygdomme vil være praktisk taget udryddet. Videnskabens fremskridt vil kunne afhjælpe

---

^a HM7c

^b såkaldt medlidenhedsdrab

disse ting, mener man. Men både sygdom, angst og død er nødvendige onder i verden - fordi den ligger i det onde.

Hvad skal vi med mareridt og sygdomme?

Vi kan læse i bibelen, at sygdomme er et af Guds midler til at få mennesker i tale. Det kommer for eksempel til udtryk da Jesus i skikkelse af Elihu taler til Job i Kap 33.13- af Jobs bog:

Jeg svarer dig: Du har ikke ret! for Gud er større end mennesker. Hvorfor vil du føre sag mod ham, når ingen kan gendrive hans ord? For Gud taler på én måde, og på to, men man opdager det ikke:

***I en drøm**, i et nattesyn, når mennesker er faldet i dyb søvn, når de ligger og sover, da taler han til dem, advarer og skræmmer dem for at få dem til at afstå fra deres gerninger; han tilintetgør mandens hovmod. Han skåner dem for at gå i graven, for at krydse dødens flod.*

*Eller **et menneske straffes med smerter på sit leje**, en uophørlig strid i alle knogler. Han føler lede ved mad, selv sine livretter væmmes han ved; hans kød tæres bort, så man ikke længere kan se det, hans knogler, som ikke kunne ses før, ligger blottet. Han går på gravens rand, han nærmer sig de døde.*

***Hvis da en engel går ved hans side**, en talsmand, én ud af tusind, som forkynder mennesket, hvad ret er, og som forbarmer sig over ham og siger: "Fri ham fra at gå i graven, jeg har skaffet løsepeng!" da bliver hans krop friskere end i ungdommen, han bliver som ung igen. Han beder til Gud, og Gud viser ham godhed; han ser Guds ansigt med jubel, fordi Gud gengiver mennesket dets retfærdighed. Han synger det ud for mennesker: "Jeg syndede og gjorde, hvad der var uret, men Gud gengældte det ikke. Han fritog mig fra at gå i graven, jeg lever og ser lyset."*

Se, alt det gør Gud mod manden, både to og tre gange; han fører ham tilbage fra graven, så han ser livets lys. Lyt Job, hør på mig! Vær stille, så jeg kan tale. Har du noget at sige, så svar mig! Tal, jeg giver dig gerne ret! Men har du det ikke, så hør på mig; vær stille, så skal jeg lære dig visdom.^a

Guds pædagogiske hjælpemidler

Heraf kan vi se, at mareridt og sygdomme ikke skal betragtes som straffe, men som pædagogiske hjælpemidler. Det er nogle af de metoder, som Gud benytter til at advare og formane os mennesker. Blandt andet for at udrydde hovmod, som er en åndelig sygdom med dødelig udgang. Den pine, vi eventuelt kommer til at gennemgå i en sygdom og lidelse er for intet at regne i forhold til den herlighed, der skal åbenbares på os.

Hvem skal i givet fald afgøre, hvem der er "dårlige" liv, som skal ekspederes snarest muligt - og hvilke kriterier kan der overhovedet opstilles for det. Hitler mente, at åndssvage, vanskabte og kronisk syge var bedre tjent med ikke at leve - eller i hvert fald at samfundet var bedre tjent med, at de ikke levede. Men hverken vi selv eller andre er faktisk i stand til at afgøre, hvorvidt livet er værd at leve. Der er vel næppe nogen af de mennesker, som lever i lykke, fred og harmoni i dag, som ikke i kortere eller længere perioder har ønsket sig, at de ikke behøvede at vågne næste dag? Mange har ønsket sig døden, men er nu

---

^a Job 33¹³⁻³⁰

jublende glade for, at deres ønske ikke blev opfyldt. Hvem ved, om ikke dem, som blev udsat for eutanasi eller gennemførte selvmord, ville være kommet til samme konklusion, hvis de havde fået lov til at leve noget længere?

Angsten som drivkraft og motivation

Mange gange er angsten og usikkerheden så stor hos os mennesker, at vi er parate til at regne døden for bedre end livet. Men det er ikke, hvad man forstår ved en salig død. Det er ganske legalt at længes efter døden og det har mange af de hellige gjort både tidligt og sildt i deres liv, men derfra og til at tage sagen i egen hånd er der meget langt. Gud frister og prøver ingen mennesker over evne. Derfor så spørg hellere: "Gud, hvad ønsker du, at jeg skal lære af denne håbløse og elendige situation?"

Vi må ikke glemme, at lidelser er en vigtig del af vor opdragelse:

For når Gud, for hvis skyld alle ting og ved hvem alle ting er til, ville føre mange sønner til herlighed, måtte han føre banebryderen for deres frelse til målet gennem lidelser^a

Vi må have magt over tingene!

De fleste mennesker lever livet igennem på en særdeles urealistisk forestilling om, at de har magt over tingene. Når de så af sygdom eller anden force majeure tvinges ud i en situation, hvor de må erkende, at her kan de ikke bestemme, kan de ofte gribes af en desperat angst over at deres illusoriske magt er forsvundet. Hvis de så tager sagen i egne hænder, kan de foregøgle sig selv, at de stadig "har magt" over tingene og at det er dem selv "der bestemmer".

Ligeledes kan det være svært at se et kært familiemedlem lide gennem længere tid, uden rigtigt at kunne gøre noget. Det kan være svært at skelne mellem medlidenheden med den syge og selvmedlidenheden over, at man må bruge så megen tid og mange kræfter på noget, som virker håbløst. Magtesløsheden kan være umulig at bære, hvorfor man gribes af en stærk tran til at "gøre noget". Denne aktivitetstrang kan udløse initiativet til at ombringe den syge. Så har man da i hvert fald gjort "Noget" - selv om dette noget er forkert!

Den anden grøft, som består i med alle til rådighed stående midler at forlænge livet ud over dets naturlige grænse, her vi allerede drøftet - og den er lige så forkert.

Hvor er det dog langt bedre at bie på Gud og give ham lov til at give os en salig død! Vi skal velsigne og styrke livet - ikke forbande og tage livet. Men der er ikke noget forkert i at bede Gud om at vise sin nåde i form af en salig og snarlig død til en person, som er mæt af dage eller forpint af en terminal sygdom. Ej heller i at bede om, at denne nåde består i en afkortelse af lidelserne. Man skal dog aldrig undlade først at bede Gud om at gribe ind med helbredelse og oprejsning, samt om at den døende må få nåde til at kende det evige liv allerede inden sin bortgang.

Krænkelser af privatlivet

*Vi er modstandere af den stigende krænkelser af privatlivet, uanset med hvilke midler, i både totalitære og demokratiske samfund. Vi ønsker at sikre, udvide og gennemføre de principper for menneskelige frihed, som har udviklet sig fra **Magna Carta til Menneskerettigheds-erklæringen** og den **Universelle Menneskerettigheds-erklæring**.^b*

^a Hebr.2¹⁰

^b HM7d

Staten som Gud

Vi har mange historiske erfaringer for, at hvor staten indtager Guds plads, vil den også søge at indtage Guds privilegier. Da Gud er allestedsnærværende, må staten også være allestedsnærværende. Det giver arbejde til en hær af stikkere og angivere, som vi kender det alt for godt fra de fleste totalitære stater. Det giver en mængde spionage og arbejde for industrien for elektronisk overvågningsudstyr.

Den almægtige stat erstatter den almægtige Gud.

Herren din Læge erstattes af statens sundhedsvæsen.

Herren din forsyner erstattes af bistands- og velfærds-samfundet. Og så fremdeles...

Statens mange velvillige og hjælpsomme ansigter skjuler ganske udsynet til Gud. Hvem har brug for Gud, når staten giver os, hvad vi har brug for?

Deltagerdemokrati

Det ottende punkt i manifestet er en ganske smuk tanke som vi også helt kan tilslutte os, idet den giver adgang til fri foreningsdannelse og med mange andre gode fordele:

*8. Vi er tilhængere af et åbent og demokratisk samfund. Vi må udbrede **deltagerdemokratiet** i den sande form til økonomien, skolen, familien, arbejdspladsen og frivillige foreninger. Der må ske en decentralisering af beslutningsprocesserne, så de omfatter en udbredt deltagelse af folk på alle niveauer - social, politisk og økonomisk. Enhver bør have indflydelse på udviklingen af de værdier og mål, som afgør deres liv. Institutioner bør være ansvarlige overfor udtrykte ønsker og behov. Betingelserne for arbejde, uddannelse, andagt og leg bør menneskeliggøres. Fremmedgørende kræfter bør modificeres eller udslettes og bureaukratiske strukturer bør holdes på et minimum. Mennesker er vigtigere end De Ti Bud, regler, forskrifter og regulativer.^a*

Der er ingen tvivl om, at de fleste af disse idealer vil være bedre også for genfødte kristne, idet medindflydelsen kunne medvirke til større bevidsthed alle vegne. Det er absolut Guds hensigt, at vi skal have medindflydelse, idet Han har gjort os til med-skabere og med-regenter med Ham. Det er rationalisternes vildfarelse, at ting forsvinder, hvis man ikke tror på dem. De mener, at man ved at fornægte åndeverdenen samtidigt får den til at forsvinde som dug for solen. Desværre er åndeverdenen ikke af samme opfattelse.

Der er to slags nyttige mennesker for de faldne ånder:

de, der tror blindt på dem og anstrenger sig for at komme i kontakt med dem og

de, der ikke tror på dem og derfor giver dem en fantastisk rar arbejdsro.

Det er svært at sige, hvilken af de to grupper af "medarbejdere", der er mest nyttige for Satan og hans dæmoner. Den forholdsvis lille gruppe, som bevidst arbejder på at udnytte deres kontakt til den dæmoniske verden, kan selvfølgelig medvirke aktivt til udbredelsen af Satans herredømme på jorden. Men på den anden side er de også bevidste om hans tilstedeværelse og aktivitet. Undertiden slipper de fra ham og bliver da meget besværlige. De, som blot lukker øjnene overfor de dæmoniske aktiviteter, kan stille og roligt trækkes efter næsen, så det følger med i flok mod fortabelsens gab. De fremmedgørende kræfter, som virker ind fra åndeverdenen kan jo ikke modvirkes, så længe man benægter deres eksistens.

To misforståelser omkring loven og nåden

---

^a HM8

Gud selv gør både i sit eget ord og i Jesu ord klart, at barmhjertighed og hensynet til mennesker vejer tungere end loven. Alt for ofte både i det religiøse liv og i det offentlige bliver mennesker ubarmhjertigt og hensynsløst trampet under fode under henvisning til gældende regler, forskrifter og regulativer. Da De Ti Bud imidlertid er udtalt først og fremmest for at beskytte og bevare mennesker, kan overholdelsen af dem meget vanskeligt blive valget mellem hensynet til mennesker og hensynet til dem. Bibelen er ikke særligt rundhåndet med regler og påbud - i det mindste ikke under den nye pagt. Men de få regler, der findes, og som man gør klogt i at rette sig efter, er alle sat for at beskytte mennesket, ikke for at kue eller undertvinge det.

Adskillelse af Kirke og Stat

9. **En adskillelse mellem kirke og stat og en adskillelse mellem ideologi og stat er bydende nødvendig.** *Staten bør opmuntre til den størst mulige frihed for forskellige moralske, politiske, religiøse og sociale værdier i samfundet. Den bør ikke begunstige nogen særlige religiøse grupper gennem anvendelse af offentlige midler, ej heller vie sig til en enkelt ideologi og derved komme til at virke som redskab for propaganda eller undertrykkelse - specielt overfor afvigere.*^a

Det er en guddommelige tanke, at Kirke og Stat skal være adskilt i den nuværende verden, som ligger i det onde. De fleste andre regeringsformer og religioner lader kongen eller kejseren være Gud. Derved er den verdslige og den åndelige magt samlet i én og samme person. Det er der ingen andre end én bestemt person, der kan administrere. I Biblen har Gud klart lagt retningslinier, som adskiller kongemagten fra præstedømmet. Saul mistede direkte sin bestalling som konge over Israel, fordi han overtrådte sin kompetence og foretog et offer, som kun præsten eller profeten var kaldet til.

Men Persiens Shah eller Ayatholla, Kejseren af Japan, Kejseren af Rom, Hitler, Mao med flere blev eller bliver betragtet som personificerede guder og tilbedt som sådanne. Det var nærmest rutine i alle de stater, der omgav Israel. Den slags sætter Guds ord helt klart et stop for. Det er et lige så sundt princip, som det faktum, at den lovgivende, den udøvende og den dømmende kraft holdes adskilt i en sund retsstat. Det andet lader sig kun gøre uden skadevirkninger i Guds evige rige. Her må nødvendigvis de to embeder tilfalde samme person.

Økonomisk velfærd som målestok for succes

10. *Menneskelige samfund bør vurdere økonomiske værdier ikke ud fra retoriske eller ideologiske kriterier, men ud fra hvorvidt de **øger den økonomiske velfærd** for alle individer og grupper og mindsker fattigdom og elendighed, øger den samlede menneskelige tilfredshed og befordrer livskvaliteten. Således står døren åben for alternative økonomiske systemer. Vi må demokratisere økonomien og dømme den efter dens ansvarlighed overfor menneskelige behov, idet resultaterne bedømmes ud fra det fælles gode.*^b

Selv om økonomisk velfærd er et ønskværdigt mål, bør det næppe være den, som er hovedmålestokken for, hvad der er det rigtige. De er et typisk udtryk for den symptom-

---

^a HM9

^b HM10

behandling, som det fortabte menneske som hovedregel giver sig af med. Vi konstaterer objektivt, at en stor del af verden henligger i sult og fattigdom. Vi konstaterer, at det er ikke rart. Vi begynder at forsøge at afhjælpe dette onde. Men dette onde er jo kun symptomerne. Hvad er årsagen til sult og fattigdom? Ved en objektiv betragtning er der med en rimelig fordeling af goderne i verden, rigeligt til at samtlige verdens indbyggere kunne leve som grever og baroner eller sågar landets rigeste fagforeningsformænd. Det skyldes kun det syndige begær, at goderne er så ulige fordelt. Så i stedet for at angribe ondets rod, som er synd og ondt begær, anbringer man symptomet og håber, at økonomisk velfærd kan lægge et plaster på det ulægelige sår, som synden har slået. Det minder i uhyggelig grad om den symptom-behandling, man ser i foreninger og menigheder, når det begynder at skorte på penge i kassen. Man begynder så at tale om medansvar og offervilje m.m. Når den egentlige årsag er frafald fra Guds Bud og anordninger, nytter det såre lidt at dække over symptomerne ved at presse penge af folk. Men bortset fra, at vi ikke kan løse det egentlige problem med den form for symptombehandling, er principperne og ideerne i afsnit 10 ganske korrekte og ikke i modstrid med de i Biblen angivne.

Moralsk ligeværd eller lovløshed?

11. Princippet om moralsk ligeværd må udstrækkes gennem fjernelse af al forskelsbehandling som følge af race, religion, køn, alder eller nationalitet. Dette betyder lige anledning og lige anerkendelse af talenter og præstationer.^a

Hos Gud er der ingen personsanseelse

Disse principper er helt i overensstemmelse med Guds egne principper om ligeværd og ingen personsanseelse. Gud er den, der dømmes retfærdigt! Mange har forsøgt - med en vis succes - at forvride Guds ord på en sådan måde, at det synes at støtte race- eller kønsdiskrimination. I sådanne tilfælde er der klart tale om misbrug af Ordet.

Selvforbedring

Den enkelt må opmuntres til at bidrage til sin egen forbedring.^b

Helt enig! men det bliver lidt småt, hvis vi skal nøjes med de forbedringer, vi kan opnå ved at trække os selv op ved håret. Det er lidt synd for humanisterne, at de skal prøve at forbedre sig i egen kraft. Der er jo stillet vidunderlige nådemidler gratis til vor rådighed, hvis vi vil benytte os af dem. Det medfører ikke blot en forbedring af det eksisterende fallitbo, men en forvandling af det indre menneske, som har lovning ikke blot for det nuværende, men også for det kommende liv.

Borger-løn

Hvis de ikke er stand til de, bør samfundet tilvejebringe midler til at tilfredsstille deres grundlæggende økonomiske, sundhedsmæssige og kulturelle tarv, hvilket, hvor end ressourcerne muliggør det, indebærer en garanteret årlig indtægt.^a

---

^a HM11a

^b HM11B

Her ser vi igen samfundet optræde som Gud. Denne specielle religion kalder man Statisme. Det, som Gud har lovet sine børn, træder staten velvilligt til med, så vi ikke længere behøver Gud. Gud har i sine bud gjort det klart, at vi har pligt til at hjælpe vore medmennesker i nød. Men denne pligt påhviler ikke staten, men den enkelte borger i landet. Takket være statens overtagelse af almisse-tjenesten, bliver vi flået efter noder for vore midler - således, at vi ikke har meget tilovers til at hjælpe de sande nødlidende. Så denne kollektive "barmhjertighed" medfører i virkeligheden, at den enkelte forhærdes og mister sin personlige barmhjertighed. Man føler sig måske nok fristet til at hjælpe, men dels har staten allerede plyndret de arbejdende borgere for midler gennem brandskatning til fremskaffelse af velfærds-samfundet og dels ville det jo været tosset at bruge mine få midler til at hjælpe andre - de kan jo bare henvende sig til bistandskontoret.

Omsorgen for svage og afvigere

Vi har omsorg for de ældres, de svageliges, de dårligt stilledes og de udstødtes velfærd - de mentalt retarderede, forladte eller misbrugte børn, de handicappede, de fængslede, stofmisbrugere - for alle som bliver forsømt eller overset af samfundet. En praktiserende humanist bør gøre det til sit kald at menneskeliggøre personlige relationer.^b

Det er smukt, at der er en sådan barmhjertighedsregel, men desværre skal den jo også afstemmes med loven om økonomisk rentabilitet. Hidtil har den sidstnævnte vist sig at veje tungest. Den omsorg, man derfor viser de handicappede ufødte vil oftest bestå i "barmhjertighedsdrab". Samme løsning anvendes på personer, som er i farezonen for et dårligt liv efter social-darwinismens dogmer. Vi har mødt flere eksempler på, at gravide bistandsklienter er blevet truet og intimideret til at få foretaget provokerede aborter på trods af eget ønske. Uden moralsk støtte bukker de fleste under for presset og viser sig som "gode borgere" i det humanistiske samfund - på bekostning af deres inderste følelser og samvittighed.

At en praktiserende humanist har et "kald" viser jo endnu en gang, at vi har at gøre med en religion - og ikke en videnskab.

Kundskabens træ i stordriftsplantager

*Vi tror på **retten til universel uddannelse**. Alle har ret til den kulturelle mulighed for at realisere sine specielle muligheder og talenter. Skolerne bør fremme et tilfredsstillende og produktivt liv. De bør være åbne på alle niveauer for hvem som helst; man bør opmuntres til at opnå de bedste resultater. Fornyende og eksperimentelle former for undervisning skal bydes velkommen. De unges energi og idealisme fortjener at blive værdsat og kanaliseret til konstruktive formål.*^c

Undervisning og uddannelse til alle.

Idealerne fejler stadig ikke noget. Men desværre har humanisterne intet lært af syndefaldet. Troen på, at vi bliver som Gud, hvis vi spiser af kundskabens træ, hænger ved lige fra slangens første løgn. Derfor synes det at være løsningen med mere og mere kund-

---

^a HM11C

^b HM11D

^c HM11E

skab. Desværre er denne kundskab begrænset til det, man kan måle og veje. Der tolereres ingen former for teisme - selv om der er religions-frihed.

Ingen diskrimination

Vi forkaster racemæssige, religiøse, etniske eller klassebetingede modsætninger. Skønt vi tror på kulturel mangfoldighed og opmuntrer racemæssig og etnisk stolthed, forkaster vi skillevægge, som fremmer fremmedgørelse og sætter folk og grupper op imod hinanden. Vi forestiller os et integreret samfund, hvor mennesker har maksimale muligheder for frie og frivillige foreningsdannelser.^a

Disse race-skel og klasse modsætninger som alle udspringer af syndefaldet ønsker både kristne og humanister fjernet. Men den frihed og åbenhed, som humanisterne drømmer om, er ganske utopisk med det fortabte menneske som byggesten. Den frihed og tryghed, som man drømmer om, lader sig kun praktisere under Guds vingers skygge. Kundskab opblæser, men kærlighed opbygger. Kun ved en åbenbaring af Guds nåde, kan et menneske komme ud over de begrænsninger, som er pålagt det sjælelige menneske: *Ja, lige til i dag ligger der et slør over deres hjerte, når Moses læses op. "Men hver gang én vender om til Herren, tages sløret bort" - "Herren" er Ånden, og hvor Herrens ånd er, dér er der frihed.*^b

Mand og Kvinde er ligeværdige

Vi er kritiske overfor sexisme eller seksuel chauvinisme - hvad enten den er maskulin eller feminin. Vi tror på lige ret for både kvinder og mænd til at opfylde deres specielle karrierer og muligheder, efter hvad de finder for godt, uden diskriminering af den enkelte.^c

Her stemmer humanisternes holdning overens med skriften, som siger, at *Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker, på at være træl eller fri, på at være mand og kvinde, for I er alle ét i Kristus Jesus*^d Guds frelse gælder uden undtagelse og forskelle både mænd og kvinder. Der er ligeværdighed mellem kønnene, men det betyder ikke, at de absolut skal gøre de samme ting. Det er tilladt at tage hensyn.

Hurra for den lille forskel!

Kvindens bygning og struktur afviger fysisk, hormonalt og mentalt fra mandens. Det giver hende nogle utrolige muligheder, som manden ikke har. Til gengæld har manden i kraft af sin mere enkle bygning en mere robust natur. Det forpligter ham til at vise omsorg for kvinden på andre områder. Bibelen lærer, at mand og kvinde er lige for Gud. For at vi skal ligne Gud som Hans elskede børn, må vi imidlertid overholde visse mønstre. Da manden og kvinden er et billede på Kristus og Menigheden, er det bedst at overholde en lignende rollefordeling i ægteskabet. De allerfleste religioner er sexistiske i mindre eller - især - større grad. Kristendommen er helt unik i sin ligestilling og ligeværdighed mellem kønnene. Indrømmeligvis har visse magtmisbrugere anvendt visse vanskeligt tolkelige skriftsteder

---

^a HM11F

^b 2.Kor.3¹⁵⁻¹⁸

^c HM11G

^d Gal.3²⁸

til at underbygge en modbydelig mandschauvinisme. Denne skamplet har givet sig udtryk i undertrykkelse og tilsidesættelse af kvindens tjenester i forsamlingen. Det er dog en forbrydelse, der delvis bærer straffen i sig selv. De, som har tilsidesat kvinden i forsamlingen er derved gået glip af meget væsentlige input, som kun kvinderne kunne have givet. Deres såkaldte gudsdyrkelse er ikke meget værd.

Kvindelige præster

Der har været ført en masse unødvendig debat om betimeligheden af kvindelige præster. Mange traditionsbundne kristen-religiøse har med stor nidkærhed opponeret stærkt imod indførelsen af kvindelige præster. Denne diskussion er totalt malplaceret, idet man ud fra Det Ny Testaments lære snarere skulle spørge, om det er i overensstemmelse med Guds bud med "præster" i det hele taget! Sagen er den, at det kun var den gamle pagt med sin gudstjeneste-ordning for israelitterne krævede en særlig kaste af mellemænd mellem Gud og mennesker.

Det almindelige præstedømme i NT

Denne ordning har aldrig været gyldig for hedninger og den er ophævet i det nye testamente. I stedet er der indført et enkelt præste-system bestående af blot én evindelig, kongelig ypperstepræst på Melkizedeks vis: Den opstandne og herliggjorte Jesus. Direkte under ham tjener ét kongeligt præsteskab bestående af samtlige genfødte kristne. Disse betjener hinanden og et folk, som ikke selv har personlig adgang til Gud, nemlig alle de ugenfødte. Det er derfor meningsløst overhovedet at tale om særligt uddannede og ordinerede "præster" og dermed også om, hvorvidt denne ikke eksisterende tjeneste kan bestrides af mænd eller kvinder.

Intet Hierarki

I det kongelige præsteskab er en vis arbejdsdeling baseret på funktion - ikke på nogen form for hierarki. Funktionerne er opbygget på de fem hovedtjenester samt talrige andre. Ingen er finere end de andre eller mere end de andre. Nogle er lidt mere iøjnefaldende og højtaltende - men det giver ikke mere status hos Gud. Gud har i sin visdom ladet tjenesterne passe sammen med fingrene på hånden, hvilket hjælper os til at huske dem:

De fem tjeneste-gaver

Tjeneste	Finger	Huskeregul
Apostel (Udsending)	Tommelfinger	Lille stærk tæt fyr, der samarbejder med alle de andre
Profet (Seer/Taler)	Pegefinger	Påpeger åndelige sandheder og meddeler Guds umiddelbare hensigter
Evangelist (Glædesbudbringer)	Langfinger	Når længere ud end alle de andre fingre (forkynder til de ugenfødte)
Hyrde	Ringfinger	Bærer ringen som tegn på sin troskab overfor

Tjeneste	Finger	Huskeregul
(Pastor)		flokken
Lærer	Lillefinger	Er den eneste, der er spinkel nok til at nå ind i øret

I denne tabel ser vi, at der ikke findes noget specielt embede som "præst" i det nye testaments menighedsorden. Det nærmeste vi kan komme det er hyrden, som på latin kaldes "Pastor". Den ordinerede "præst" er altså helt ukendt i Det Nye Testamente. Det er en ganske ubibelsk ordinans og er en traditionel arv fra romerkirken, som igen arvede titlen fra de dæmoniske riter, som var gængse dengang den opstod.

Kineseren

Hvis jeg fortæller dig følgende: "Da jeg gik på gaden mødte jeg tre mænd, og den ene var kineser!", så slutter du deraf naturligt visse ting, alt efter, hvor du bor i verden. Lad os sige, at det er Danmark. Da vi næste dag går tur sammen og møder tre kinesere, siger jeg: "Der er de tre mænd, jeg mødte i går!"

Hertil kan du med rette indvende, jamen du sagde jo, at den **ene** var kineser!".

- "Ja, men det kan du vel heller ikke nægte, vel?"

- "Næh, men de to andre er jo også kinesere!"

- "Ja, men jeg har da heller aldrig sagt andet!"

Hertil vil du så indvende, at ganske vist har jeg ikke sagt, at de ikke var kinesere, men ved at nævne den ene og bemærke, at han var kineser, vil det være en naturlig slutning at drage, at så var de to andre det ikke. De kunne være hvide, indianere eller negre - men ikke kinesere.

Tillærte Menneskebud

På samme måde bør vi ikke kalde nogle særligt festligt klædte personer for præster, hvad enten de er kristne eller ej. Derved insinuerer vi jo, at de øvrige genfødte ikke er præster, og derved er forvirring komplet. Jesus citerer på et tidspunkt Esajas i følgende skriftsted:

Herren siger: *"Dette folk dyrker mig med munden og ærer mig med læberne, men deres hjerte er langt borte fra mig, og deres gudsfrygt er tillærte menneskebud; derfor vil jeg stadig behandle dette folk på underlig og sælsom måde, de vises visdom skal ødelægges, de kloges klogskab tilintetgøres."*^a

Lige siden Bibelen blev skrevet og siden Jesus vandrede på jorden, har det vrिमlet med velmenende personer, som har ment, de kunne forbedre skriften eller blæse på den. De har opfundet nye og smarte metoder og regler (tillærte menneskebud), hvilket har gjort det nødvendigt for Gud at behandle dem og deres efterfølgere sælsomt. Men det er kun mennesker, som ikke i tro har taget imod det umiddelbare livssamfund med Frelseren. De, der påstår, at vi skal gøre nogle rituelle handlinger for at blive acceptable i Guds øjne. De, som i tro har tilegnet sig Guds Nådegave: Evigt liv, har ingen plads for den slags menneskeværk.

^a Es.29¹³⁻¹⁴

Det sande Paradis: det teokratisk samfund

Vor indfødsret er i himlene. Vi **er** kommet til det **Nye Jerusalem**. *Nej, I er kommet til Zions bjerg, til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem, til tusinder af engle, en festforsamling og en menighed af førstefødte, som er indskrevet i himlene, og til en dommer, som er alles Gud, til deres ånder, som er retfærdige og har nået målet, til Jesus, den nye pagts formidler, og til det rensende blod, der taler stærkere end Abels. Se til, at I ikke beder jer fri for ham, der taler;*^a

Vi sætter ikke vor lid til fremkomsten af et retfærdigt demokratisk samfund. Vi er allerede borgere i et retfærdigt teokratisk samfund med den levende Gud. Dette samfund har for øjeblikket kun en usynlig diplomatisk repræsentation på jorden i skikkelse af den Salvedes Legeme - menigheden af genfødte. Men i Herrens time, vil dette rige blive synligt, sammen med den salvedes synlige genkomst. Da vil det antikristelige verdensrige, som sidste del af det humanistiske manifest lægger op til, smuldre væk.

---

^a Heb.12, 23-25

Kapitel 7

Verdenssamfundet

Vigtigheden af verdensherredømmet

Djævelen, den gamle slange har altid forsøgt at tilrane sig verdensherredømmet. Det skete og sker til stadighed ved mange forskellige varianter af det gamle gyldne, men løgnagtige løfte: "I skal blive som Gud !" Alle der fæster lid til hans påstand om at han kender et sted, hvor gærdet er lavt, opdager at den anviste genvej ender blindt. Desværre kan der gå forfærdeligt lang tid, inden hans løgnagtighed og sande natur kan gennemskues. I sin tjeneste har han en hær af "nyttige idioter", som blåøjet tror på hans urealistiske påstande. De er særligt farlige, fordi de ikke "lyver". Da de ikke har undersøgt sagen til bunds, er de faktisk i god tro. De taler relativt sandt, for så vidt som de er forførte til at tro, at hans løfter er realistiske. Men kun djævelens endelige dom vil standse hans forsøg derpå.

Babylon Headquarters

Til dette formål har han brug for et folk, som tror på den åndelige verden uden at tro på den Levende Gud. Han fik sat lus i skindpelsen på menneskeheden efter syndefaldet i så kraftig grad, at Gud så sig nødsaget til at udrydde hele menneskeheden på nær otte personer for at få lidt bund i sagen. Men allerede kort tid efter syndfloden var djævelen igen på spil ud fra sit hovedkvarter i Babylon.

Mennesket som stråmand

Hans smarte spil går ud på at lokke mennesket til at indsætte sig selv som gud. (Hvis i spiser af kundskabens træ, bliver I som Gud til at skelne godt fra ondt!) Når mennesket forkaster Guds bud og anordninger, mister det samtidigt evnen til at orientere sig i den åndelige verden. Det betyder, at Satan og hans hær kan bevæge sig ubemærket og elegant blandt mennesker. Mennesket lader han for det meste beholde sin illusion om at være herre, men i kraft af de fordele som usynligheden giver, er det djævelen som er den faktiske Herre på den faldne jord.

Satan er indsat af mennesker - ikke af Gud

Nogle spørger, hvorfor Gud har givet Djævelen så megen magt på jorden. Svaret er, at det har Han ikke. Gud gav mennesket magt over jorden: *Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem og sagde til dem: "Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!"*^a

Men Guds gaver er virkelige gaver - det vil sige, at når han har givet noget bort, så er der ingen snore i det. Da mennesket fik overgivet magten over den skabte verden, kunne det gøre med det, hvad det ville. Inklusive det idiotiske valg at overgive magten til Satan, som det faktisk skete.

---

^a 1.Mos.1 27-28

Satan franarrede mennesket magten

Når djævelen har så megen magt på Jorden som han har i nutiden, skyldes det stadig, at han har narret mennesket til at give den fra sig. Djævelen er en løgner fra første færd, men undertiden taler han dog sandt som det sker i fristelsen i ørkenen: *Så førte Djævelen ham højt op og viste ham i ét nu alle jordens riger og sagde til ham: "Dig vil jeg give al denne magt og herlighed, for den er **overgivet** til mig, og jeg giver den, til hvem jeg vil. Hvis du altså tilbeder mig, skal alt dette være dit."*^a

I modsætning til Jesus er magten overgivet til Djævelen. Jesus har fået magten givet af Gud - på Jorden fordi han er sandt menneske og i himlene fordi han er sand Gud: *Og Jesus kom hen og talte til dem (sine elever) og sagde: "Mig er givet al magt i himlen og på jorden."*^b

Babylon - den store skøge

I det gamle Babel søgte Satan for første gang at opbygge sit spejlbillede af Guds Rige. I en koalition mellem de frafaldne ånder og de fortabte mennesker, søgte han at skabe en verdensregering, som skulle samle hele Jordens befolkning under det samme antikristelige herredømme.

Babelstårnet

*Hele jorden havde samme sprog og samme tungemål. Da de brød op mod øst, stødte de på en dal i landet Sinear, hvor de slog sig ned. De sagde til hinanden: "Kom, lad os stryge teglsten og brænde dem hårde!" De brugte tegl som sten og asfalt som mørtel. Så sagde de: "Lad os bygge en by med **et tårn, som når op til himlen, og skabe os et navn, for at vi ikke skal blive spredt ud over hele jorden."***^c

Målet var at nå himlen uden Guds hjælp og at gøre sig selv til Guder - skabe sig selv et navn. Det kunne kun lade sig gøre ved at holde resurserne samlede, hvorfor det var vigtigt med en verdens regering. Tiden var imidlertid ikke moden for denne plans gennemførelse, hvorfor Gud valgte en ganske humoristisk metode til at sabotere den på:

*Herren steg ned for at se byen og tårnet, som menneskene byggede. Så sagde Herren: "Se, de er ét folk **med samme sprog**. Når de begynder at handle sådan, vil intet af det, de planlægger, være umuligt for dem. Lad os stige derned og forvirre deres sprog, **så de ikke forstår hinanden.**" Så spredte Herren dem derfra ud over hele jorden, så de måtte holde op med at bygge byen. Derfor hedder den Babel, for **dér forvirrede Herren sproget på hele jorden**, og derfra spredte Herren menneskene ud over hele jorden."*^d

De forskellige nationer er altså ikke noget, som er vokset frem af sig selv, men et led i Herrens plan for at forsinke antikristens totale verdensherredømme. Det er denne gamle babyloniske ambition, som humanisterne ønsker at føre ud i praksis med én verdens regering. Det er ganske morsomt, at se, i hvor høj grad denne sprogforvirring stadig er med til at sinke babelstårnets endelige opførelse. Babelstårnet er nemlig intet andet og mindre end den store skøges hovedkvarter og centrale database. Og selv om de fleste

---

^a Luk.4⁵⁻⁸

^b Matt.28¹⁸

^c 1.Mos. 11¹⁻⁴

^d 1.Mos.11⁵⁻⁹

videnskabsmænd verden over taler engelsk eller latin, har de stadig udviklet deres egne dialekter og fagsprog, som gør det vanskeligt at anbringe al frugten fra kundskabens træ i et centralt lager. Men med data-netværkernes fremkomst nærmer tiden sig hastigt.

En verdens-regering

12. *Vi finder det beklageligt, at menneskeheden er opsplittet af nationalistiske årsager. Vi har nået et vendepunkt i menneskehedens historie, hvor den bedste mulighed er at **overskride grænserne for national suverænitet** og stræbe efter **opbygningen af et verdenssamfund**, hvori alle dele af menneskehedens familie kan deltage. Således ser vi frem til udviklingen af et system af verdensomfattende love og en verdensorden, som hviler på en mellemfolkelig føderal regering. Denne vil anerkende kulturel pluralisme og variation. Den vil ikke udelukke stolthed over national oprindelse og bedrifter, ej heller behandlingen af regionale problemer på regional basis. Men menneskehedens fremskridt kan ikke længere opnås ved ensidig fokusering på en bestemt del af verden. Vestlig eller østlig, udviklet eller underudviklet. For første gang i menneskehedens historie kan ingen del af menneskeheden isoleres fra de andre. Den enkeltes fremtid er på en eller anden måde forbundet med alle andres.*

Således bekræfter vi endnu en gang en beslutning om at opbygge et verdenssamfund samtidigt med , at vi indser, at dette stiller os overfor nogle vanskelige valg. ^a.

De mange pæne ord om frihed og lighed dækker over den samme gamle ambition, som opsteg i Satans hjerte fra første færd. At samle al magt på jorden i ét eneste satanisk hovedkvarter. Til dette formål er han for smart til at gå åbenlyst til værks. Han benytter sig af det velkendte begreb: *useful idiots* - nyttige idioter.

De nyttige idioter

Udtrykket stammer fra den kommunistiske ideologi, hvor man hermed hentyder til de vestlige sympatisører og salon-kommunister, som hjalp med til at undergrave demokratiet ud fra idealistiske motiver. Ingen af dem gjorde sig helt klart, hvad deres femte kolonne virksomhed kunne medføre.

På samme måde anvender Dyret og den store skøge velmenende og oprigtige idealister til at gennemføre sit mesterstykke af forførelse og manipulation. Iblandt disse mange indenfor kirkerne, som ikke kender Gud personligt og derfor ønsker at slutte fred med de dæmoniske religioner. Men: *"Træk ikke på samme hammel som de vantro! For hvad har retfærdighed med lovløshed at gøre, eller hvad har lys til fælles med mørke? Hvordan kan Kristus og Beliar stemme overens, eller hvordan kan en troende have lod og del med en vantro? Hvilken sammenhæng er der mellem Guds tempel og afguderne? For det er os, der er den levende Guds tempel, som Gud også har sagt: "Jeg vil bo og vandre midt iblandt dem; jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk." Derfor: "Drag bort fra dem, og skil jer ud, siger Herren, og rør ikke ved noget urent! Så vil jeg tage imod jer, og jeg vil være jeres fader, og I skal være mine sønner og døtre, siger Herren den Almægtige."* ^b

---

^a HM12

^b 2.Kor.6 ¹⁴⁻¹⁸

Herredømme uden vold

13. Dette verdenssamfund skal **fraskrive sig at benytte vold og magt som udvej**, til løsning af internationale uoverensstemmelser. Vi tror på en fredelig løsning af konflikter ved internationale domstole og ved udvikling af forhandlingens og kompromisets kunst. Krig er forældet. Det samme gælder anvendelsen af kernevåben og biologiske eller kemiske våben. Det er bydende nødvendigt for planeten at reducere militærudgifterne og anvende disse besparelser til fredelige formål til gavn for folkene.

Antikristen som mester-manipulator

Johannes skriver i sit første brev, at der allerede er fremtrådt mange antikrister. Det gælder endnu mere i vor tid: Hitler, Stalin, Mao, Pol Pot og mange, mange flere antikrister har trådt frem med voldelige forsøg på at vinde verdensherredømmet. *Kære børn, det er den sidste time, og som I har hørt, at Antikrist skal komme, er der nu fremtrådt mange antikrister; deraf ved vi, at det er den sidste time.*^a

De fleste af de tidligere antikrister blev nedkæmpet, fordi de var for uslebne og åbenlyse i deres sataniske væsen. Den sidste og endelige antikrist skal først of fremmest vinde magten gennem forførelse og manipulation. Først når magten er sikret, viser han, hvem han virkelig er: *Jeg så et andet dyr komme op af jorden; det havde to horn som et lam, men talte som en drage. Det udøver hele det første dyrs magt for dets øjne; og **det får jorden og dem, der bor på den, til at tilbede det første dyr**, det hvis banesår blev lægt. Det gør store tegn, så det endog får ild til at falde fra himlen ned på jorden for øjnene af menneskene. **Det forfører dem, der bor på jorden**, med de tegn, som det har fået givet at gøre for dyrets øjne, og siger til dem, der bor på jorden, at de skal lave et billede af dyret, der fik sværdhugget og kom til live. Og det fik givet at blæse livsånede i dyrets billede, så dyrets billede også kunne tale og få alle dem dræbt, der ikke vil tilbede dyrets billede. Det får alle, store og små, rige og fattige, frie og trælle, til at sætte et mærke på deres højre hånd eller deres pande, så **ingen kan købe eller sælge undtagen den, der bærer dette mærke, dyrets navn eller dets navns tal**. Her kræves der visdom! Den, der har forstand, må regne på dyrets tal, for det er et mennesketal. Dets tal er 666.*^b

Vi ser, at dette dyr ikke går frem med bål og brand, men lokker hele jorden (bortset fra de genfødte) til at tilbede det første dyr. Dernæst forfører det dem, der bor på jorden med overnaturlige tegn. Desværre er der mange - inklusive kristne, som falder på næsen for alt, hvad der er overnaturligt. Det skyldes, at man ikke gennem brugen har opøvet sine åndelige sanser i at skelne mellem godt og ondt. Men efter tegnene følger Mammons forførelse. Gennem indførelse af et universelt betalingssystem, opnås at alle mennesker bliver registrerede i et centralt datasystem, således at det totale kontrol-samfund opnås. Kun de genfødte og visse andre ekstremister vil nægte at indordne sig under dette system.

Et lille suk fra Mor Gaia

14. Verdenssamfundet er nødt til at indgå i en **kooperativ planlægning** omkring anvendelsen af de hastigt svindende resurser. Planeten Jordan må betragtes som et enkelt økosystem. Økologisk skade, rovdrift på resurser og overvældende befolkningstilvækst må

---

^a 1.Joh 2¹⁸

^b Åbenb.13¹¹⁻¹⁸

bringes under kontrol efter mellemfolkelig overenskomst. Opdyrkelsen og bevarelsen af naturen er et moralsk spørgsmål; vi bør betragte os selv som en del af de kilder, der gør det muligt for os at leve i naturen. Vi må frigøre vores verden fra unødvendig forurening og affald, idet vi med ansvar bevarer og skaber værdier, både i naturen og i mennesker. Den samvittighedsløse rovdrift på naturressourcerne må ophøre.

Idealer med undertoner

Midt i denne samling af smukke intentioner, hvis ideologiske side vi som kristne godt kan tilslutte os, hører vi alligevel klangen af panteismen, back to nature og én verdensregering. Der er en stigende tendens til at tillægge jorden en selvstændig eksistens som væsen i skikkelse af den græske gudinde Gaia. Det er helt klart, at den måde mennesket hidtil har forvaltet den betroede jord på er helt forkastelig og heller ikke vinder bifald i Guds øjne. Det er det hensynsløse begær, som har været med til at gøre jorden til et dårligere og farligere sted at opholde sig i de senere år. Nogle panteistiske kredse tumler med drømme om at reducere jordens befolkning med over 80 % til maksimalt 1 milliard mennesker. Det skulle efter deres beregninger være, hvad jordens økologi kan bære i harmonisk "sameksistens". Disse beregninger er altid vildt underestimerede. Det gælder alle de forskellige former for dommedags-profetier ud fra økologiske forhold, hvad enten det er Ozon-laget, Isen ved polerne, drivhuseffekten eller "over"-befolkningen. Med en ligelig fordeling af goderne er der masser af plads til mange flere mennesker på Guds grønne jord. OG selv om menneskets miljø-misbrug er et alvorligt problem, som absolut skal standses, så er situationen ikke så kritisk og livstruende, som dommedagsprofeterne påstår. Det mest ulyksalige ved al denne opmærksomhed på de ydre miljø-svineri er, at man glemmer at rette blikket indad mod hjertet, hvor den største og dødeligste fare truer i form af synden.

15. *Problemerne ved økonomisk vækst og udvikling kan ikke længere løses af en enkelt nation; de er af verdensomspændende art.*^a Vi får her endnu en af de mange subtile understregninger af, at vi er nødt til at have en verdensregering. Som et gammelt ord siger: Vejen til helvede er brolagt med gode intentioner. Vi mistænker ikke humanisterne for ikke at være både sandfærdige og oprigtige i deres tro. Men desværre hviler deres tro på en meget stor fejltagelse. De erkender ikke, at de er viljeløse redskaber i hænderne på dæmoniske kræfter, som de hverken kan høre eller se. Af gode grunde, idet de ikke har modtaget øren at høre med eller øjne at se med, når det gælder den åndelige verden.

Hjælp til de svagere

Det er de udviklede landes moralske pligt - gennem en international myndighed til sikring af menneskerettighederne - at tilvejebringe massive tekniske, landbrugsmæssige, medicinske og økonomiske former for bistand, herunder teknikker til fødselskontrol, til udviklingslandene.^b

Igen taler man om moralsk pligt til at hjælpe de svage - tanken er smuk, men totalt absurd på baggrund af evolutionens hovedprincip: De bedst egnede overlever og ud fra tanken

---

^a HM15A

^b HM15B

om, at vi er opstået ud af kaos ved tilfældighedernes tilfældigheder. Der er en særdeles mangel på logisk konsekvens i den humanistiske tænkning.

Udryddelse af fattigdom m.m.

Verdens fattigdom må ophøre. Således bør man på verdensomspændende plan reducere ekstreme forskelle i formue, indkomst og økonomisk vækst.^a

Her har vi igen et eksempel på symptom-behandling. Verdens fattigdom er ikke nogen årsag, men det er et symptom, som skyldes syndefaldet. Inden dette var der ikke noget med at tjene sit brød i sit ansigts sved. Varetagelse af Edens Have var et spændende, varieret og vidunderligt arbejde. Maden var selvskreven og indenfor rækkevidde. Det er ikke verdens fattigdom, der er problemet, men synden. Synden er årsag til at den elendighed, der findes i verden. Den er årsag til fattigdom, nød, sygdom og død. Det er her det afgørende slag skal stå. Men humanisternes løsningsplan overser let og elegant årsagen og sætter lapper på alle hullerne i stedet. Det giver en midlertidig pæn løsning. Men, hvis man sætter nye lapper på et stykke brugt tøj, så kan de ikke give sig på samme måde og resultatet bliver, at der rives hul i tøjet langs syningerne fra lapperne, så hullerne bliver meget større.

Teknologi og videnskab som verdens frelse

16. Teknologien er en livsvigtig nøgle til menneskeligt fremskridt og udvikling. Vi tager afstand fra enhver form for besværgelser, som ukritisk fordømmer al teknologi og videnskab, samt opfordringer til ikke yderligere at anvende videnskabelige fremskridt til menneskehedens gode.^b

Teknologiens udvikling har medført mange goder - men godt nok også mange onde. Den forleder desværre også mange godtroende mennesker til at antage, at der også foregår en tilsvarende parallel "åndelig" eller "psykisk" udvikling i menneskeheden. Det er en udbredt illusion, at menneskeheden har "udviklet" sig fra tidligere primitive "abemennesker" til det "høje" kulturelle stade, den har opnået i dag. Sandheden er den, at der åndeligt og socialt snarere er sket en degenerering end en positiv udvikling. De mennesker, der lever i vor tid er fysisk set ikke forskellige fra de første mennesker. Følelsesmæssigt set er de ikke mere udviklede - snarere mere udviklede. Intelligensmæssigt er de heller ikke mere udviklede. Den eneste virkelige forskel er adgangen til mere viden og bedre redskaber. Det sætter os i stand til effektivt at fremstille de forskellige hjælpemidler, som vi benytter os af og som kan benyttes til både godt og ondt. Galilei og mange andre videnskabsmænd for to til tre tusinde år siden havde tegningerne til helikoptere og mange andre ting. Det eneste de manglede var de fornødne værktøjer, teknologien og produktionsapparatet til at realisere deres opfindelser.

Ingen bånd og grænser - blind tro på videnskaben

Vi gør indsigelser mod enhver tendens til at censurere videnskabelig grundforskning på baggrund af moralske, politiske eller sociale motiver.^c

---

^a HM15C

^b HM16A

^c HM16B

I punkt 15 tales der om moralsk pligt, idet moralen skal være målestokken for, hvad vi bør gøre, men når det gælder "videnskabens" frie udfoldelse, så gælder der pludselig hverken moralske, politiske eller sociale motiver. Vi står her overfor det gamle fænomen, at frænde er frænde værst. Det hvidkittede bureaukrat-præsteskab har simpelthen overtaget det sortklædtes rolle.

Videnskaben - den nye tidsalders ufejlbarlige profet

Den humanistiske kirke er på utroligt mange måder en tro kopi af det selv samme system, som det med fanatisk afsky forkaster og tramper på. Videnskaben er her Gud, og det er kætteri at sætte spørgsmålstegn ved de dogmer, som den fremsætter. Præsterne ved denne kult er hævet over almindelige dødeliges moralske, politiske og sociale regler. Der må ikke en gang forefindes blot tendenser til at ville være kritisk overfor videnskabelig grundforskning. Det minder uhyggeligt meget om andre religioners påstande om, at deres pave eller profet er ufejlbarlig, og at enhver kritik af vedkommende svarer til at spotte gud selv. Efter at have givet den videnskabelige grundforskning carte blanche til at gøre hvad som helst, idet den er ophævet over enhver form for censur på baggrund af moralske, politiske eller sociale motiver, modsiger man nu sig selv, fordi man måske aner konsekvensen af det ubarmhjertige teknokrati, der kan opstå på baggrund af en sådan erklæring.

Forsøg på hindring af misbrug

Teknologien må imidlertid omhyggeligt vurderes ud fra konsekvenserne af dens anvendelse; skadelige og ødelæggende forandringer bør undgås. Vi bliver specielt oprørte, når teknologi eller bureaukrati styrer, manipulerer eller modificerer mennesker uden deres samtykke. Det at en ting er teknisk muligt er ikke ensbetydende med, at det er socialt eller kulturelt ønskeligt.^a

Belært af erfaringerne fra andre religioner søger den idealistiske humanist at hindre magtmisbrug og misbrug af teknikken. Det er dog lidt vanskeligt at fastholde, når man i det foregående afsnit har ophøjet videnskabens hellige herlighed over lov, ret og moral. Humanismen er en endda ringe kopi af det katolske magtsystem, når det udarter værst. Pavens ufejlbarlighed er blot erstattet af "videnskabens" ufejlbarlighed. Det kan i øvrigt være meget vanskeligt at vurdere teknologien ud fra konsekvenserne af dens anvendelse. I de fleste tilfælde fremtræder konsekvenserne først adskillige mange år efter, at det teknologiske "fremskridt" er taget i udstrakt anvendelse. Derfor er det en ret tåbelig vurdering at anvende som målestok for vurdering. I øvrigt er teknologi og bureaukrati for længst løbet af med sejren i de humanistiske samfund. Folk med visdom og vision kan sagtens se, hvor alle de fagre ord og idealer fører hen. Hvis ikke, kan man blot læse drejebogen til de sidste tiders begivenheder.

Et samlet Babylon eller Dommedag?

17. *Vi må udvide kommunikationen og bevægeligheden på tværs af grænserne. Rejse-restriktioner må ophøre. Verden må være åben for forskellige politiske, ideologiske og moralske synspunkter og udvikle et verdensomspændende system af TV og radio til infor-*

---

^a HM16C

mation og uddannelse. Vi efterlyser således fuld internationalt samarbejde omkring kultur, videnskab, kunst og teknologi **på tværs af ideologiske grænser**. Vi må lære at leve åbent **sammen**, hvis vi ikke skal gå til grunde **sammen**.

Det grænseløse samfund er kun muligt i Kristus

De regler, som opstilles i afsnit 17 og flere andre steder, ville være fremragende som retningslinier for de forskellige kristne tros-samfund. Vi kan betragte de forskellige kristne tros-retninger som forskellige folkeslag, som ikke ønsker at samarbejde, fordi de hver især lider af national "parti"-stolthed. Vi må udvide kommunikationen og bevægeligheden "nationerne" imellem! De forskellige afsnøringer af Kristi legeme oplever en indavl, som kun kan frembring genetisk defekte medlemmer. Den overskridelse af de menneskeskabte grænser, som humanisterne anbefaler verdenssamfundet, må vi i allerhøjeste grad anbefale de helliges samfund.

Om disse gælder i sandhed den sidste sætning. Vi må lære at leve åbent **sammen**, hvis vi ikke skal gå til grunde **sammen**.

Det grænseløse samfund umuligt i egen kraft

Humanismen stræber efter og lover os et grænseløst samfund, hvor alle arbejder sammen i lykkelig hengivelse kulturelle spørgsmål. Den hverken kan eller vil tolerere, at visse grænser kan være sat som sikkerheds-foranstaltninger. Når alle disse ønsker endelig bliver opfyldt, vil det blive taget til indtægt af de forkerte kræfter. Alle, der har læst drejebogen til de sidste tiders begivenheder ved, at den, som vil samle hele verden i en forgæves anstrengelse for at kaste Guds lænker og begrænsninger af menneskeheden, er ingen anden end den store antikrist.

Kapitel 8

Menneskeheden som et hele

Humanismens diffuse karakter

Som kronen på værket kommer humanisterne her med deres afslutningsreplik. Det, der gør det vanskeligt at få greb om den humanistiske religion, er dens diffuse karakter. Vi har her et manifest - ordret en håndfæstning. Men tilhængerne har på forhånd frasagt sig troskab mod det. Det er ikke nogen tros-bekendelse siger de. Simpelt hen fordi de er så store individualister, at de ikke kan indordne sig under en sådan fælles udtalelse. Der er mange underskrivere af manifestet. Veluddannede og kendte indenfor kunstneriske og akademiske kredse. Men da etik kun godtages i form af situations-etik, og da moralske principper ikke kan anvendes til bedømmelse af sand grundvidenskab, skal man jo blot erklære sig som grundforsker. Således får man mulighed for at blæse på moralen - og situations-etik kan altid bøjes, så den passer situationen.

Hvad er fællesnævneren i Den Nye Verdensorden

Det kan være svært at se, hvad der er den røde tråd i hele dette diffuse netværk af velmenende humanister. Man savner måske en pave og et hovedkvarter. Nogle katedraler

og kirker, moskeer eller gudshuse. Sådant manifesterer de andre religioner sig jo. Man vil imidlertid lede forgæves efter formanden og bestyrelsen. Humanismen virker på samme måde som sin mere æteriske søster New Age. Det er et løst netværk af små indbyrdes afvigende enklaver, som udveksler information med hinanden, men som i øvrigt er autonome enheder. Der er ingen synlig jordisk organisation, der holder alle trådene i sin hånd.

Den uhåndgribelige organisation

Det, der holder hele systemet sammen er den humanistiske ånd. Det ved humanisterne dog knap nok selv, eftersom de har valgt at sætte det blinde øje for den kikkert, som peger mod åndevederen. Kun de humanister, som samtidig er grebet af New Age tanken, gør sig bevidst, at de har at gøre med åndelige ting. Den humanistiske ånd viser sig som en lysets engel: Menneskekærlig, viis, alvidende, lys - men ved en nærmere åndelig analyse af den, ser man, at den kommer fra afgrunden. Dens mål er at hjælpe menneskeheden - vel at mærke til at kaste sig næsegrus for dens overordnede, Satan selv.

Appel til fornuften

Afslutningsvis: *Verden kan ikke vente på at en forsoning mellem konkurrerende politiske eller økonomiske systemer skal løse dens problemer. Nu er det på tide, at mænd og kvinder af god vilje skal fremme opbygningen af en fredelig og fremgangsrig verden.*^a

Appel til samling om bygning af babelstårnet

Det er da altid noget, at humanisterne erkender, at verden er i en krise-situation, som kræver handling. Desværre ser de ikke årsagen til krisen og er derfor heller ikke i stand til at levere en brugbar løsning. Uanset, hvor solidt og hvad man opbygger på sandgrund, vil det bryde sammen, når grundlaget under det smuldrer væk. En fredelig verden uden fredsfyrsten er en tåbelig og dåragtig utopi. En fremgangsrig verden, som ikke tilgodeser menneskets dybeste åndelige behov for fællesskab med en tryk fader, kan kun give fremgang på de tekniske og økonomiske område. Og ret beset er det jo kun ganske få, som lider på det område. Den største lidelse findes i de enkelte fortabte menneskers sjæle. Den største kamp står mellem godt og ondt på sjælens arena. Og i denne livsvigtige kamp, betyder økonomisk velstand såre lidt. Jesus fortalte en lignelse, som beskriver, hvor meget økonomisk velstand forslår, når det kommer til det væsentlige:

Dåren med overflod

Og han sagde til dem: "Se jer for og vær på vagt over for al griskhed, for et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod." Og han fortalte dem en lignelse: "Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst. Så sagde han: Sådant vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræ-

---

^a HM18A

ves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud^a

Med al sin økonomiske velstand blev manden betegnet som tåbe, lige som ham, der byggede sit hus på sandgrund efter at have hørt om de mere varige principper.

Vi kan ikke vente længere

Det fortabte menneske præges ikke just af tålmodighed, og kan ikke vente længere. Det ulykkelige er, at ingen behøver egentlig at vente et minut længere, eftersom lyset er kommet til verden: *Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elskede mørket frem for lyset, fordi deres gerninger var onde.*^b Gud har tilvejebragt det, der skal til at sprænge de begrænsninger, som synd og misbrug har pålagt verden. *Det hedder jo: I nådens tid bønholder jeg dig; på frelsens dag hjælper jeg dig. Se, nu er det den nåderige tid, se, nu er det frelsens dag!*^c

Vi må have alle med på galejen

Vi opfordrer indtrængende til at man sætter sig ud over snæversynede loyalitet, og ubøjelige moralske og religiøse ideologier. Vi opfordrer til anerkendelse af alle menneskers fælles menneskelighed. Yderligere opfordrer vi til anvende fornuft og medlidenhed til at frembringe den verden vi har brug for. - en verden, hvori fred, fremgang og frihed, lykke er tilgængelig for alle. Lad os ikke opgive den vision, hverken af desperation eller fejhed.^d

Synergi-effekten

Indenfor New Age og Humanismen er der en stærk tro på den såkaldte synergi-effekt. Det er ideen om, at hvis blot tilhængerne af en tro når op over den "kritiske masse", vil de kunne starte en kæde-reaktion i stil med en atom-bombe. Derfor denne indtrængende opfordring til at alle skal sprænge sine grænser for at stå sammen med humanisterne i drømmen om et gudløst Paradis. Humanisten bønfalder indtrængende sine tilhængere om at melde sig ind i de hvide knoers klub for virkelig at anstrenge sig for at frembringe den drømmeverden, hvori *fred, fremgang og frihed, lykke er tilgængelig for alle.*

En urealistisk vision?

Humanisten opfordres til ikke at opgive visionen - igen et upassende "religiøst" ord i en religion, som kun tror på fornuft og videnskab. Men hvor stammer denne vision fra? Er den overhovedet realistisk og lader det sig realisere, eller er det kun en drøm og et desperat håb?

Nej, drømmen og håbet er realistisk nok; men ikke på forfængelige grundlag, som humanisten søger at opnå det på. Hvad de drømmer om, er nemlig blot en lille del af alt det, som Gud har lovet dem, der tror på Ham. Men at opnå det ved egne anstrengelser og

---

^a Luk.12¹⁵⁻²¹

^b Joh.3¹⁹

^c 2.Kor.6²

^d HM18b

ved blot at lukke øjnene for synden er umuligt. Det er et Sisyfos-arbejde af enorme dimensioner.

Egne herrer - eget ansvar

***Vi er selv ansvarlige for, hvad vi er og hvad vi vil blive.*^a**

Igen får vi halve sandheder. Det er rigtigt, at vi har et ansvar for, hvad vi er og hvad vi vil blive til. Men vi er ikke alene i verden om disse ting. Vi har en Gud, som først har skabt os og dernæst forløst os fra syndens og dødens magt og ført os ind i sin elskede søns rige:

Tak med glæde vor Fader, som har gjort jer delige til at få del i de helliges arv i lyset. Han friede os ud af mørkets magt og flyttede os over i sin elskede søns rige; i ham har vi forløsningen, syndernes forladelse^b

Hvad er målet?

Lad os arbejde sammen på at skabe en human verden med midler, som svarer til menneskelige mål.^c

Hvad er en human verden og hvad er de menneskelige mål? Ifølge humanisten er det enkelte mennesket endelige mål total udslettelse som personlighed. Er det hvad vi skal arbejde hen imod - menneskets totale udslettelse eller, hvilke menneskelige mål findes der i det hele taget? Som Paulus udtrykker det: *Og hvis det kun var med et menneskeligt håb, jeg kæmpede med vilde dyr i Efesos, hvad gavnede det mig så? Hvis døde ikke opstår, så lad os æde og drikke, for i morgen skal vi dø!*^d Humanismens logik er følelsesbetonet og sværmerisk. Der er ingen mening i at være "moralsk" eller god, hvis vort håb kun står til den korte stump af tiden, som vi mennesker erfaringsmæssigt har adgang til. Hvis vi ikke har den salvede i os, håbet om evig herlighed, så giver heller ikke det indeværende liv nogen mening.

Terror og had kureres ikke med fornuft!

Ødelæggende ideologiske forskelle mellem kommunisme, kapitalisme og radikalisme bør overvindes. Lad os komme med et opråb efter en afslutning af terror og had.^e

Viden er ikke tilstrækkeligt

Det er nogle helt fundamentale fejltagelser, som humanisterne og deres medløbere begår, når de søger at finde årsagen til verdens elendighed. De mener, at det først og fremmest er et spørgsmål om uvidenhed. Hvis vi blot alle bliver oplyste i vor forstand, bliver verden et lykkeligt sted at være. Men det er meget naivt at tro, at had og vrede kan fjernes ved hjælp af moralsk oprustning eller oplysning.

---

^a HM18c

^b Kol.1¹²⁻¹⁴

^c HM18d

^d 1.Kor.15³²

^e HM18e

Voldens Matematik

Bemærk, at had ikke følger matematikkens regler. Hvis jeg af en eller anden grund slår dig, og du slår mig lige så hårdt igen - er vi stadig ikke kvit. Begge parter er normalt overbevist om, at den anden slog betydeligt hårdere end man selv gjorde (modpartens slag oplevedes tydeligt nok som mere smertefulde). Med meget god vilje kan man vælge at tro på, slagene kan gå lige op, men selv om de gør det, har jeg jo stadig ikke fået godtgørelse for min oprindelige forurettelse, der var årsag til at slå dig. etc.

Den egentlige årsag - synd

Men som tidligere nævnt er det slet ikke et spørgsmål om uvidenhed, men om at have viden og handle imod denne viden. *Den, der altså ved, hvad der er det rette, men ikke gør det, er en synder.*^a Humanistens fejltagelse består i, at han ikke erkender de virkelige årsager til vrede, had, krig og terror, nemlig synden. Synden kan ikke bortrationaliseres med nok så megen fornuft. Det samme gælder vreden, som opstår, når der sker uretfærdigheder. Synden kan kun fjernes gennem personlig og oprigtig bekendelse og tilgivelse fra den krænkede eller hans overordnede. Vreden kan kun fjernes ved tilgivelse af ugeringsmanden og eller hans overordnede.

Den store humanistiske fællesnævner

Vi vil kun være i stand til at overleve og gøre fremgang i en verden, som har fælles menneskelige værdier. Vi kan iværksætte nye retningslinier for menneskeheden : gamle rivaliseringer kan erstattes af bredt baserede kooperative indsatser. Forpligtelsen til tolerance, forståelse og fredelig forhandling tvinger os ikke til at affinde os me status quo eller optrapningen af dynamiske og revolutionære kræfter. Den sande revolution finder sted og kan forsat gøre det i form af utallige ikke-voldelige justeringer. Men dette er en følge af villigheden til at gå videre fremad til nye og voksende niveauer.^b

Disse afsluttende idealistiske passager minder mig i uhyggelig grad om en idealistisk klappe-kage-social-pædagog, som prøver at gøre lille Peter og lille Poul forståeligt, at de ikke må slås. Med en masse pæne og fornuftige argumenter forklares de: "I kan da nok forstå, at, hvis vi ikke alle sammen er gode og rare og kærlige imod hinanden, så bliver det meget kedeligt at være her. Bliv nu gode venner og lad os alle sammen lalle videre og klappe kage. Verden har nu stået i næsten 6000 år og på intet tidspunkt er det lykkedes at fastslå uomtvistelige retningslinier for menneskeheden. Hvilken absurd og betændt form for hybris får de stakkels humanister til at i deres vildeste fantasi forestille sig, at de skulle kunne levere de vises sten til at iværksætte nye retningslinier, som virker bedre end de gamle? Man skal være en meget naivt og fanatisk troende evolutionist for at forestille sig, at vi er så langt mere udviklede nu, end for 6000 år siden - det tidsrum er jo blot en brøkdel af et sekund på evolutionens 60 millioner års urskive!

Den sande revolution

Hvorfra udspringer og hvor findes disse **sande revolutionære kræfter**, som gør os villige til at gå videre fremad til nye og voksende niveauer. Og hvad er det for nogle niveauer.

---

^a Jak.4¹⁷

^b HM18e

Ifølge uniformitetslæren er der ikke rigtigt nogle niveauer, men kun en kontinuert evolutions-strøm opad mod ukendt mål, så længe universet formodes at udvide sig - derefter bliver udsigterne temmelig sorte, eftersom man mener, at alt stof bliver suget ind i et sort hul.

Lige pludselig er vi på et afgørende øjeblik i historien

På det nuværende afgørende øjeblik i historien, må forpligtelsen overfor hele menneskeheden være den højeste forpligtelse som vi er i stand til at påtage os; den går ud over alle snævre former for troskab mod kirke, stat, parti, klasse eller race, idet den går fremad mod en videre vision af menneskets muligheder.^a

Det første er absolut ikke sandt! Den højeste forpligtelse som vi er i stand til at påtage os er ansvaret overfor vores Skaber. Det er helt vildt at sætte menneskeheden op som højeste instans. Denne tankegang berøver jo dybest set det enkelte individ enhver personlig værdi. Den enkelte tæller intet i forholdet til massen og statistikken som fortæller om den samlede menneskehed. Tvært imod elskede Gud verden så meget, at han gav sin enbårne søn, for at enhver (hvert eneste enkeltindivid), som tror på Ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.

Humanismen dyrker det ideelle, upersonlige menneske som højeste guddom - en fiktion, som i virkeligheden slet ikke eksisterer. Den levende kærlige Gud, Skaber og Frelser finder værdi i dig og mig *personligt*. Manifestets ord ville give mening, hvis forpligtelsen var overfor personen Jesus og ikke overfor den upersonlige menneskehed. Menneskeheden findes ikke, den har ingen øjne eller øren, den føler intet og fatter intet. Den er dybest set ligeglad fordi den ikke eksisterer. Men det enkelte menneske findes. Du og jeg findes. Og vi er hver for sig elskede af Faderen og Sønnen.

Lykken er at blive verdensborgere?

Hvilket mål er vel mere udfordrende for menneskeheden, end at den enkelte, både ideologisk og praktisk, bliver borger i et verdenssamfund. Det er en klassisk vision; vi kan nu give den en ny livskraft.^b

Jeg kan fortælle om et mere udfordrende mål om ikke for den fiktive menneskehed så for det enkelte menneske: Målet er at blive borger i det himmelske. Paulus viser talrige steder, at den problemstilling, vi står i er klassisk, snarere end ny: *Efterlign mig, brødre, og se hen til dem, der lever efter det forbillede, I har i os. For der er mange - jeg har ofte nævnt dem for jer, og nu nævner jeg dem også med gråd - der lever som fjender af Kristi kors. De ender i fortabelse, bugen er deres gud, de sætter en ære i deres skam, de tænker kun på det jordiske. Men vort borgerskab er i himlene; derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal forvandle vort fornedrede legeme og give det skikkelse som hans herliggjorte legeme med den kraft, hvormed han kan underlægge sig alt.*^c

---

^a HM18f

^b HM18g

^c Fil.3¹⁷⁻²¹

Den karakteristik, som Paulus her giver passer jo forfærdende godt på humanisterne, som jo også her i deres eget skrift indrømmer, at det ikke er noget nyt, de har opfundet (*Det er en klassisk vision; vi kan nu give den en ny livskraft.*) Måske er der her tale om dyret, der fik et sværdhug, og som kom til live igen. I hvert fald er der tale om en vækkelse af de klassiske hedenske principper, som blev dyrket af de idealistiske grækere.

Moralsk kraft fra Kronos

Humanismen fortolket på denne måde er en moralsk kraft, der har tiden på sin side. Vi tror, at menneskeheden er i besiddelse af den potentielle intelligens, gode vilje og samarbejds-evne, som gør det muligt at iværksætte denne forpligtelse indenfor de kommende tiår.^a

Denne mystiske moralske kraft er åbenbart i coalition med tidsånden, hvilket ikke er så sært. Den græske tidsgud, Kronos, er jo netop ham, som ud af Chaos frembragte evolutionen. Hvis de virkelig er ham, som er skyld i verdens tilblivelse, skulle han da være en skarns gud, hvis han ikke fortsat ville hjælpe. Det er pænt af humanisterne, at de indrømmer, at det drejer sig om en tro og ikke en viden, når de giver udtryk for håbet om, at deres utopi kan virkeliggøres inden for en tid, der kan måles i tiår.

Og efter alle disse tros-sætninger og opfriskninger af de idealistiske holdninger og tanker, som har sin rod i den klassiske græske mytologi, aflægger en stor skare af humanister et højtideligt løfte om at støtte håndfæstningen.

Løfte om generel støtte

*Vi, de undertegnede aflægger vort løfte om, endskønt vi ikke nødvendigvis bifalder hver eneste detalje i ovenstående, at give vore generelle støtte til **Humanist Manifesto II** for menneskehedens fremtid. Disse bekræftelser er ikke at betragte som nogen endelig tros-bekendelse eller dogme, men et udtryk for en levende og voksende tro. Vi indbyder andre i alle lande til at slutte sig til os i den yderligere udvikling og det videre arbejde mod disse mål.*^b

I dette afsluttende løfte giver humanisterne udtryk for, at det er en tros-bekendelse. Ganske vist ikke nogen endelig eller absolut tros-bekendelse, men dog en sådan. De udtrykker også, at de har en "levende" og voksende tro. Men selv om genstanden for deres tro ikke er fikseret og statisk, ejer den dog ikke liv. Det er og bliver en samling døde regler og idealer. Det er stumper af sandhed og halve sandheder. Og vi må huske, at med sandhed gælder en anden form for matematik, idet to halve sandheder ikke er det samme som en hel sandhed. To halve sandheder bliver tilsammen til en løgn.

Hvor er det dog langt bedre at tro på én levende helstøbt person. At relatere til en levende person, der forstår os fuldt ud i stedet for at måle sig selv op mod et dødt reglement stykket sammen af viden og idealer. OG jeg taler her ikke om en blind og ubesvaret tro, som råber ud i et tomt univers i et forfængeligt håb om, at en eller anden hører det. Enhver, som påkalder Herrens navn skal frelses. Man kan ikke tænke sig til Gud - dertil er han alt for stor. Men man kan møde ham og opleve Hans kærlighed. Betingelsen for at møde Ham

---

^a HM18h

^b HM18j

er, at man er oprigtig og ærlig. *Gud viser sig nemlig ren mod den rene og vrang mod den svigefulde*^a.

Salomon udtrykker det smukt og enkelt i Visdommens Bog:

Elsk retfærdighed , I jordens herskere, tænk på Herren med retskaffent sin , og søg ham med udelt hjerte; Han er nemlig at finde for dem, der ikke frister Ham og åbenbarer sig for dem, som ikke møder Ham med vantrø.^b

Underskriverne

Dokumentet afsluttes herefter af en lang række underskrifter af fremtrædende humanistiske akademikere og forfattere samt enkelte nominelle kristne og jøder, som må være enten meget uvidende, utroligt naive eller direkte frafaldne .

Dokumentet ville aldrig kunne underskrives af et menneske, som havde den mindste virkelige kendskab til den levende Gud. Ikke blot fordi det er så gudsfjendsk i hele sin tone, men i lige så høj grad fordi det bygger på nogle helt uvidenskabelige dogmer.

Og hermed afslutter vi den detaljerede gennemgang af manifestets forskellige dele.

---

^a Sl.18²⁷ 1948 Ovs.

^b Visd.1¹⁻²

Kapitel 9

Et bedre håb

Efter denne minutiøse gennemgang af humanismens håndfæstning, ser vi klart, at der er forfærdende mange misteltene, som humanisterne ikke har husket at tage i ed.

Al idealismen er der ikke noget i vejen med, men de grundlæggende forudsætninger for at kunne realisere disse høje og humane idealer mangler i uhyggelig grad.

Vi kan opsummere nogle af humanismens drivkræfter i følgende hovedpunkter:

Modviljen mod magtmisbrug

Vi har forsøgt at forstå humanisternes bevæggrunde, og det lader sig gøre et langt stykke hen ad vejen. Frugterne af undertrykkende totalitære systemer smager bittert - uanset om de vokser på et socialistisk, fascistisk, kapitalistisk, racistisk eller religiøst træ. Ser vi på historien, vimler det med forskellige former for undertrykkende systemer af adelig, gejstlig og kapitalistisk art.

Af disse har vel nok de religiøse systemer været de mest modbydelige, idet de i modsætning til de andre systemer ikke engang har en reel vare at tilbyde. De lover guld og grønne skove i det hinsides, men kan for øjeblikket bare tilbyde valget mellem passiv underordnelse og en stadig klavring opad mod magtens tinde. Dette korrumpere magt-kapløb fordærver selv de ædleste sjæle og giver som gevinst kun den tomme glæde, der består i rigelige anledninger til at manipulere med sine medmennesker. Også som genfødte kristne kan vi harmes over al den uretfærdighed, som derved begås - *"og tag ikke del i mørkets frugtesløse gerninger, men afslør dem. For man skammer sig ved blot at nævne, hvad de gør i det skjulte, men alting kommer for dagen, når det afsløres af lyset.*"^a

Desværre må vi konstatere, at i både store og små religiøse og kristne systemer, optræder der magtmisbrug og overgreb. Det er noget, som uvægerligt sker, hvis man ikke holder sig Guds orden og ord efterretteligt.

Magt korrupperer

Der findes ikke det menneske på jorden i dag, som kan tåle at smage magtens sødme, uden at blive afhængig af den. Derfor søgte Gud at undgå det, som vi ser det fra beretningen om hvordan Israel forlangte at få en konge lige som folkene omkring dem. Samuel følte sig forkastet og klagede sin nød til Gud: *"og Herren svarede: "Alt, hvad folket forlanger af dig, skal du føje dem i. Det er jo ikke dig, de forkaster; men de forkaster mig som deres konge. Nu gør de mod dig, nøjagtig som de har gjort mod mig; fra den dag jeg førte dem op fra Egypten til i dag, har de svigtet mig og dyrket andre guder. Føj dem kun, men advar dem først indtrængende om de rettigheder, den konge får, som skal regere over dem."*^b

---

^a Ef.5¹²⁻¹³

^b 1.Sam 8⁷⁻⁹

I Guds enkle og effektive "hierarki" er der kun én mellemmand mellem Gud og Mennesker: Jesus den Salvede, som er konge og ypperstepræst evindeligt. Han, som har båret den største ydmygelse, er også i stand til at bære den magt, som ville knuse enhver anden. I et hvilket som helst religiøst hierarki, hvad enten det er af kristelig art eller ej, optræder der mange flere grader og mellemhandlere mellem Gud og folket. Enhver af disse "leder"-roller indebærer faren for magt-afhængighed.

Guds Metode

Men følger man Guds (ikke at forveksle med traditionens!) mønster for den nytestamentlige menighed, undgår man at ødelægge folk ved at de bliver forfaldne til magt. Under den salvede ypperstepræst er der kun ét niveau: Det kongelige præsteskab!

*Men I er en udvalgt slægt, **et kongeligt præsteskab**, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys;*
- ^a

Dette kongelige præsteskab bestående af alle genfødte kristne er indsat til at tjene folket, som er alle de skabninger, der ikke selv har direkte adgang til Gud. I dette præsteskab er der mange forskellige tjenester og nådegaver, men ikke én eneste, der sætter et menneske på en piedestal, som er højere end deres søskende. Der er dog en mulighed for at blive større end de andre, nemlig den, som Jesus udtrykker: *"Hvis nogen vil være den første, skal han være den sidste af alle og alles tjener."* ^b

I et sådant fællesskab vil magtmisbrug ikke have mange chancer.

Hadet til Gud

Humanisterne hader og frygter tanken om en suveræn Gud. Grunden til dette er jo næppe, at de kender Gud. Jeg mangler endnu at møde et menneske, som virkelig kender Gud og hader ham. Frygter ham? ja!, men hader ham? Nej!

Det, som humanisterne frygter er snarere den uigendrivelige trussel og voldsomme manipulation, som ligger skjult i hierarkiske systemer. De personer, som har den frækhed at påstå, at de har særlige åbenbaringer af Gud, som sætter dem højere end andre mennesker, og giver dem ret og pligt til at kontrollere deres liv, er ganske særligt farlige for friheden. Derfor den voldsomme modvilje mod tanken om en Gud og åbenbaring. Når man ser, hvad der foregår i verden i store og små kulter og store og små kirkesamfund, kan man være tilbøjelig til at samstemme med humanisterne. Men misbrug af Guds navn, kan ikke afskaffe ham. Vore venner har smidt barnet ud sammen med det snavsede badevand. Uden en levende, kærlig og almægtig Gud bliver livet en trældom for de stumme afguder - også for humanister, som fornægter enhver åndelig realitet. Det er nogle smukke idealer man tilstræber at opfylde, men troen på, at det kan lade sig gøre med god vilje og stræben viser, at man ikke har indset, at syndefaldet har saboteret menneskenaturen i så høj grad, at det ikke lader sig gøre med god vilje alene. Der må en nyskabelse til - det er ikke gjort med gode fortsætter.

---

^a 1.Pet 2⁹

^b Markus 9³⁴

De hvide knoers klub

Både blandt blåøjede humanister og blåøjede kristne, findes der mennesker, som tror, at det kan lykkes for os ved egen kraft. Vi skal blot melde os ind i de hvide knoers klub og anstrenge os tilstrækkeligt, så kan vi leve op til de mål, vi har sat os. De, som tror dette må være ganske blinde overfor både historien og deres egne erfaringer. Historien lærer os kun, at mennesket intet lærer af historien. En vis mand har sagt, at vejen til helvede er brolagt med gode intentioner. I stedet for at fortsætte denne håbløse kamp for at få den gamle Adam til at leve op til retfærdighedens krav, er det langt bedre at se virkeligheden i øjnene: Lovens krav kan kun opfyldes ved, at den gamle Adam må lade livet. Det er ikke muligt at få det faldne menneske i en sådan form, at det kan leve op til retfærdighedens krav - uanset, hvor meget vi ønsker det og stræber derefter. Guds særlige udsending Paulus var helt bevidst om dette forhold: *For jeg forstår ikke mine handlinger. Det, jeg vil, det gør jeg ikke, og det, jeg hader, det gør jeg. Men når jeg gør det, jeg ikke vil, giver jeg loven ret i, at den er god. Men så er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig. Jeg ved, at i mig, altså i mit kød, bor der intet godt. Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke. For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg. Men når jeg gør det, jeg ikke vil, er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig. Jeg finder altså den lov, at jeg, skønt jeg vil gøre det gode, kun evner det onde. For jeg glæder mig inderst inde over Guds lov. Men jeg ser en anden lov i mine lemmer, og den ligger i strid med loven i mit sind og holder mig som fange i syndens lov, som er i mine lemmer. Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødsens legeme? Men Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre! Med mit sind tjener jeg da Guds lov, men med kødet syndens lov.*

Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus. For livets ånds lov har i Kristus Jesus befriet mig fra syndens og dødens lov. Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet, det gjorde Gud: Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet, for at lovens krav skulle opfyldes i os, som ikke lever i lydighed mod kødet, men i lydighed mod Ånden ^a

Humanismens håb

Humanisterne tilbyder håbet om en bedre verden baseret på, at alle mennesker skal blive enige om at leve i fred med hinanden. Håbet er kun realistisk, hvis man ser helt bort fra den uoprettelige skade, som det enkelte menneske har lidt ved syndefaldet. Det humanistiske samfund for at kunne fungere ville kræve en menneskehed bestående af lutter genfødte - og det kan jo være vanskeligt at fremskaffe genfødte, hvis man ikke må have noget med Gud at gøre.

Det er altså et forfængeligt håb, som humanismen stiller os for øje - under forudsætning af, at vi alle bliver gode og forbedrer os, under forudsætning af, at evolutionens mystiske kraft blive ved med at virke i samme retning, under forudsætning af ... o.s.v. o.s.v. Det er et håb, som har så mange samtidige nødvendige forudsætninger og som ligger så langt ude i fremtiden, at man bliver ganske mismodig af at tænke på det.

---

^a Rom.7¹⁵ - 8⁴

Et bedre håb

Der er et bedre og langt mere konkret håb, som ikke har nær så mange tvivlsomme forudsætninger forbundet med sig. Det står til rådighed for enhver, som vil tage imod åbenbaringen fra den levende Gud, som er Israels Gud, nemlig: *den hemmelighed, som har været skjult for alle tider og slægter, men som nu er blevet åbenbaret for hans hellige; for dem ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: Kristus i jer, herlighedens håb*^a

Dette håb hviler ikke på en serie af endnu uopfyldte forudsætninger eller kriterier. Det hviler på en enkelt betingelse, som allerede er opfyldt. Den kan udtrykkes på mange forskellige måder, men er vel nok bedst kendt og kortest udtrykt i form af sætningen:

For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. Troen på Guds kærlighed til verden i skikkelse af hans søns stedfortrædende død er tilstrækkelig forudsætning til at få evigt liv.

Fagre løfter eller realiteter?

Dette skal ses i relation til humanisternes forkastelse af håb om evigt liv og frygt for fortabelse. Hvis disse foreteelser anvendes som redskaber til manipulation med mennesker, er de forkastelige. Men det kan heller aldrig ske for en personlig genfødt kristen. Det evige liv er nemlig ikke en belønning for god opførsel eller overholdelse af religiøse regler og retningslinier, men en konkret realitet i det genfødte menneskes liv. Det udtrykkes helt enkelt og klart af udsendingen Johannes:

*Den, der tror på Guds søn, har vidnesbyrdet i sig, men den, der ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner ved ikke at tro på det vidnesbyrd, som Gud har aflagt om sin søn. Og dette er vidnesbyrdet, at Gud **har** givet os det evige liv, og det liv er i hans søn. Den, der **har Sønnen, har livet**; den, der ikke har Guds søn, har ikke livet. Dette har jeg skrevet til jer, der tror på Guds søns navn, for at I skal **vide, at I har evigt liv.***^b

Følelsernes fælde

Vi har tidligere talt om en nødvendig balance mellem tro, forstand og følelser. Desværre er der opstået (med god hjælp fra djævelens reklame-bureau) en opfattelse af, at kærlighed først og fremmest har noget med følelser at gøre. Det forvirrer sagerne meget for de stakkels fortabte jordboere. Det er lykkedes at få folk til at tro, at de romantiske sommerfugle, der kan flage i maven på os ved visse lejligheder, det er kærlighed. Det kan være *symptomer* på kærlighed - men det kan på den anden side meget vel være på symptomer på noget helt andet.

Sand kærlighed er ikke en følelse

Kærlighed er først og fremmest en holdning og en viljesbeslutning. Vi kan glæde os over, at Gud har taget netop den holdning og viljesbeslutning at ville elske os. Men, hvis vi skal se Gud, må vi ligne ham som hans elskede børn. Og det vil sige, at det vi søger, ikke er

---

^a Kol.1²⁶⁻²⁷

^b 1.Joh.5¹⁰⁻¹³

følelser, men holdninger, beslutninger og handlinger. Noget, som meget vel kan medføre både ord og følelser, men ikke er identisk med disse.

Med denne definition på kærlighed bliver det også tryggere at stole på Guds kærlighed. For, hvis Han føler for at elske mig i dag, kan det jo godt tænkes at han ikke har samme følelse i morgen. Men, da det ikke er følelser, der er basis for kærligheden, er der ikke noget at frygte fra Guds side.

Mange kristne er også ulykkelige over, at de ikke elsker Gud tilstrækkeligt. Jeg er bage for, at de ofte forsøger at måle det ved hjælp af et "følo-meter". Men det er slet ikke den rigtige målestok!

Lad os prøve at se på nogle enkelte af Guds målestokke! - det er jo dem, det gælder om, når det kommer til stykket. Både vi selv og andre kristne er flinke til at komme frem med målebåndet for på forskellige leder at måle, hvor stor åndeligheden er. Men fælles for alle disse er, at de sjældent svarer til Guds målestokke:

*"Den, der **har mine bud og holder dem**, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham."*^a

*Jesus svarede ham: "Den, der elsker mig, **vil holde fast ved mit ord**, og min fader vil elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham. Den, der ikke elsker mig, holder ikke fast ved mine ord. Og det ord, I hører, er ikke mit, men Faderens, som har sendt mig."*

*men den, der **holder fast ved hans ord**, i ham er Guds kærlighed i sandhed fuldendt. Deraf ved vi, at vi er i ham .*^b

Ingen har nogen sinde set Gud, men hvis vi elsker hinanden, bliver Gud i os, og hans kærlighed er fuldendt i os.^c

Tid og sted tillader desværre ikke yderligere dvælen ved disse trøstefulde ord; men jeg forlader dig nu min kære læser i det håb at du gennem læsningen af denne bog har fået mere lys over verdens bedrag i al dets underfundighed.

Men endnu mere håber jeg, at du gennem læsningen af bogen har fået vakt eller styrket tilliden til, at den almægtige skabergud, som opretholder alle ting ved sit vældige ord, har personlig interesse i dig! Ja, endnu mere!

Han elsker dig! Ikke som den, du kunne ønske dig at være. Ikke på betingelse af, at du højtideligt lover bod og bedring. Men netop som du er lige nu! Du er accepteret præcis som du er i dette øjeblik - i kraft af Jesus fulbragte offer på korset.

Men netop fordi Han elsker dig, vil Han ikke tillade dig fortsat at blive i synden. Dels fordi den gør dig fortræd og forpester dit liv og dels fordi den hindrer Ham i at have det inderlige fællesskab med dig, som han ønsker.

---

^a Joh.14²³⁻²⁴

^b 1.Joh. 2⁵

^c 1.Joh.4¹²

Hvis der er nogle mennesker, ting eller aktiviteter, som du er bange for at give slip på, fordi de virker livsvigtige for dig, så fortvivl ikke! Giv Gud lov til og tid til at læge de sår og traumer, som betinger din afhængighed, så kan du slippe dine afguder uden at opleve noget stort savn.

Der er ingen personsanseelse hos Gud, Derfor har Han gjort det så ufatteligt enkelt at modtage syndernes forladelse, som blot det at tro på Hans ord. Han har også gjort det ufatteligt let at elske Ham og vise ham kærlighed. Vi behøver ikke at komme med store flotte blomsterbuketter eller dyre gaver. Det, som for Gud er den største og mest fuldkomne kærlighed, har selv den ringeste fattigprås råd til.

Den, der holder fast ved hans ord,

*i ham er Guds **kærlighed** i sandhed **fuldendt**.*

Men først og fremmest må du i tro bede Gud om at give dig et nyt hjerte og tage imod tilgivelsen af dine tidligere synder. Det er ganske enkelt, eftersom Han forstår dansk (og et hvilket som helst andet sprog) og er allestedsnærværende. Tak ham fordi, Han har født dig i dag. Du er blevet hans søn og kan kalde ham Far. Tak ham for tilgivelsen og bed Ham vise dig, hvordan dit liv kan leves efter hans ord.

Det kræver naturligvis, at du læser eller hører Ordet, så du ved, hvad det går ud på. Men du skal kun tage en dag, et øjeblik ad gangen - hvilken trøst for den forsagte ånd. Vil dig sorg og uro holde fangen? Alting hviler dog i Faders hånd.

Nu ved jeg ikke, hvad jeg mere kan gøre for dig i denne omgang; men, hvis du i tro følger disse anvisninger, er du også godt på vej ind i den rigtige del af evigheden.

Du er velkommen til at lade høre fra dig, hvis du har spørgsmål eller kommentarer til bogen. Jeg har jo i undertiden været lidt skarp og sarkastisk overfor humanisterne, men jeg håber, at det må forstås ret - som kærlig korrektion. Hvor utroligt det end måtte lyde, så elsker Gud (og jeg) også humanister for ikke at tale om alle mulige andre "-ister". Det sørgelige er blot at der er så få, der er i stand til at registrere det.

Kærlig Hilsen

Carl Sukkot

Appendix A Humanistisk Manifest II

Nedenfor bringes den eneste eksisterende danske version af det Humanistiske Manifest II fra 1973^a. Denne oversættelse er foretaget på baggrund af den engelske version, som findes i bogen "The Four Trojan Horses of Humanism" af Harry Cohn.

Kursiveringerne i manifestets tekst angiver, hvilke afsnit, der er citerede i bogen. De citerede underafsnit indledes af et bogstav i parentes f.eks. (c). En henvisning fra fodnoterne i bogen som f.eks. HM2.12.c betyder at citatet stammer fra manifestets 12. afsnit, underafsnit c. Disse henvisninger er også indsat i det samlede manifest i dette appendix. **Fed kursivering** angiver, at ordene fra manifestets oprindelige forfatteres side var fremhævede.

Det Humanistiske Manifest II er opdelt i et forord og en indledning med 16 efterfølgende punkter opdelt i hovedgrupper (Markeret med **FED SKRIFT** samt en afslutning. Nummereringen er de humanistiske forfatteres originale mens det er indeværende forfatter, der har skitseret den korte indholdsfortegnelse som her er gengivet *kursiveret* - det originale manifest har ingen indholdsfortegnelse, ligesom de parentetiske underafsnit (**a**) er indsat for lettere at referere fra analysen til det samlede manifest):

FORORD

Med de første udfald mod Gud og Religion

INDLEDNING

Fremtiden som kun kan reddes af humanismen

RELIGION

1. Forkastelse af åbenbaring, Gud, ritual, trosbekendelse
2. Forkastelse af frelse og evigt liv...

ETIK

3. Situationsetik
4. Fornuft og Intelligens er bedre end tro og følelser

INDIVIDET

5. Det enkelt individs frie valg over al moral og religion
6. Alle former for seksualitet er tilladt

DEMOKRATISK SAMFUND

7. Menneske-rettighederne er et krav
8. Deltager-demokrati på alle niveauer
9. Adskillelse af kirke og stat og ideologier og stat
10. Økonomisk velfærd er målet
11. Lige rettigheder for alle

VERDENSSAMFUNDET

12. Afskaffelse af nationale grænser
13. Afskaffelse af krig og vold

---

^a så vidt det er forfatteren bekendt

14. Samarbejde om økologien
15. Samarbejde om økonomi og udvikling
16. Teknologien som vigtig nøgle
17. Øget kommunikation og samfærdsel

MENNESKEHEDEN SOM EN ENHED

FORORD

Det er nu 40 år siden *Det Humanistiske Manifest I* fremkom i 1933. Begivenheder siden da får denne tidligere erklæring til at virke alt for optimistisk. Nazismen har vist hvilke dybder af brutalitet, menneskeheden formår at udøve. Andre totalitære regimer har undertrykt menneskerettighederne uden at gøre ende på fattigdommen. Videnskaben har undertiden medført lige så meget ondt som godt. De seneste tiår har vist os at man kan udkæmpe umenneskelige krige i fredens navn. Tilløb til politistater selv i demokratiske samfund, udbredt regerings-spionage, andre former for misbrug fra militære, politiske og industrielle elitors side og den vedblivende hårdnakkede racisme præsenterer alle sammen et anderledes og vanskeligt socialt perspektiv. I forskellige samfund er kravene om lige ret for kvinder og minoritets-grupper en alvorlig udfordring til vor generation.

Da vi nu nærmer os det enogtyvende århundrede, har vi imidlertid brug for en bekræftende og håbefuld vision. Tro i samme målestok som en fremadskridende kundskab er også nødvendig. I valget mellem desperation og håb reagerer humanisterne i dette *Humanist Manifesto II* med en positiv erklæring i disse usikre tider.

(a) Ligesom i 1933 tror humanisterne stadig at traditionelle former for teisme, specielt tilliden til en Gud, som hører bønner og som formodes at elske mennesker og have omsorg for dem, lytte til og forstå bønner og være i stand til at gøre noget ved dem, en forældet forestilling, der totalt savner mangler bevis.

(b) Troen på en frelse, der alene er baseret på en højtidelig erklæring, forekommer stadig at være skadelig, idet den afleder folk med falske forhåbninger om en kommende himmel.)

(c) Fornuftige sind sætter sin lid til andre hjælpemidler for at overleve.

De, som underskriver *Humanist Manifesto II* frasiger sig fremsættelsen af en bindende tros-erklæring; deres individuelle synspunkter kunne udtrykkes på vidt forskellige måder. Denne erklæring er imidlertid et forsøg på at udtrykke en vision i en tid, som har brug for vejledning. Der bør udvikles nye erklæringer til at erstatte denne, men for dagen i dag er det vor overbevisning, at humanismen tilbyder et alternativ, som kan tjene nutidens behov og lede menneskeheden hen mod fremtiden.

Paul Kurtz,
Edwin H. Wilson,

Redaktør af *The Humanist*
forhenværende redaktør

INDLEDNING

Det næste århundrede kan og bør være det humanistiske århundrede. Dramatiske videnskabelige, teknologiske og stadig accelererende sociale og politiske ændringer flokkes i vor bevidsthed. Vi har praktisk taget erobret planeten. Udforsket månen, overvundet de naturlige grænser for transport og kommunikation; vi står overfor en ny tidsalders morgengry (The Dawn of a New Age o.a.), parat til at bevæge os længere ud i rummet og måske befolke andre planeter.

*(a) Ved viselig anvendelse af teknologien kan vi styre vore omgivelser, besejre fattigdommen, markant reducere sygdommene, forlænge vor levetid, markant ændre vor adfærd, **ændre forløbet af den menneskelige evolution** og den kulturelle udvikling, udløse vældige ny kræfter og udstyre menneskeheden med en hidtil uset mulighed for at opnå et overstrømmende og meningsfuldt liv.*

Fremtiden er imidlertid farefuld. Samtidig med, at vi har lært at anvende den videnskabelige metode på naturen og menneskelivet, har vi åbnet døren for økologisk skade, overbefolkning, umenneskelige institutioner, totalitær undertrykkelse, og atomare og biokemiske katastrofer.

(b) Ansigt til ansigt med apokalyptiske profetier og dommedags-udsigter er der mange, der i desperation smider fornuften over bord og kaster sig i favnen på irrationelle kulter og teologier, som medfører virkelighedsflugt og manglende engagement.

(c) Hverken de traditionelle moral-love eller de nye irrationelle kulter kan leve op til nutidens og morgendagens behov.

(d) Falske teologier om håb og messianske ideologier, som blot erstatter gamle dogmer med nye kan ikke leve op til de faktiske forhold i verden. De adskiller snarere end forener folk.

For at overleve kræves der dristige og frimodige forholdsregler. Vi må udvide anvendelserne af den videnskabelige metode i stedet for at frasige os den. Vi må sammensmelte fornuften med medlidenheden for at opbygge konstruktive social og moralske værdier. Konfronteret med så mange forskellige muligheder for fremtiden, må vi beslutte os til hvilke af dem, vi ønsker at stræbe efter. Det endelige mål bør være opfyldelsen af de muligheder for vækst, der er til stede i det enkelte menneskes personlighed - ikke blot for de få udvalgte, men for alle mennesker. Kun en fælles verden og verdensomspændende forholdsregler vil være tilstrækkelige.

Et humanistisk syn på tilværelsen vil kunne drage næring af det enkelte menneskes kreativitet og tilvejebringe visioner og modet til at arbejde sammen. Dette livssyn understreger den rolle, som mennesker kan spille i deres egen handleområde. De kommende tiår råber efter afgjorte, klarsynede men og kvinder, som er i stand til at opbyde den vilje, intelligens og samarbejdsevne, der skal til at skabe en ønskværdig fremtid. Humanismen kan give det formål og den inspiration, som so mange søger efter; det kan give personlig mening og betydning i menneskelivet.

Der findes i vor samtid mange forskellige former for humanisme. Varianterne og hovedtemaerne i den naturalistiske humanisme omfatter "videnskabelig", "etisk", "demokratisk", "religiøs" og "marxistisk" humanisme. Fritænkere, ateister, agnostikere, skeptikere, deister, rationalister, etikere og liberal religion påberåber sig alle at være arvinger af den humanistiske tradition. Humanismens rødder går tilbage til det gamle Kina, det klassiske Grækenland og Rom gennem renæssancen og oplysningstiden til den moderne verden videnskabelige revolution. Men synspunkter, som blot forkaster teisme er ikke ensbetydende med humanisme. De savner engagement i den positive tro på mulighederne i mennesket fremskridt og de værdier, som er centrale for dem. Mange i religiøse grupper, som tror på humanismens fremtid påberåber sig nu humanistiske akkreditiver.

(e) *Humanismen er en etisk proces, som sætter os alle sammen i stand til at gå ud over og hinsides de ting, der skiller os: helteskikkelser, dogmatiske tros-bekendelser og rituelle skikke i fortidens religioner eller deres blotte modsætninger.*

Vi erklærer et sæt almene principper, som kan tjene som grundlag for samlet handling - positive principper der er relevante for menneskets nuværende tilstand. De udgør en plan for et verdsligt samfund i planetær målestok.

Af disse årsager forelægger vi hermed dette nye **Humanistiske Manifest** for menneskehedens fremtid; for os er det en håbets vision, en vejledning i tilfredsstillende overlevelse:

RELIGION

1.

(a) *I sin bedste egenskab kan religion inspirere til hengivelse til de højeste etiske idealer. Fremme af moralsk hengivenhed og kreativ forestillingsevne er udtryk for ægte "åndelig" erfaring og stræben.*

(b) *Vi tror imidlertid, at de traditionelle dogmatiske eller autoritære religioner, som sætter åbenbaring, Gud, ritualer eller trosbekendelser højere end menneskelige behov og erfaringer, gør menneske-arten en stor bjørnetjeneste.*

(c) *Enhver beskrivelse af naturen bør kunne bestå det videnskabelige vidnesbyrds prøve. efter vor bedømmelse er den traditionelle religions dogmer og myter ikke i stand til dette. Selv så langt henne i historien som nu, er det nødvendigt at gentage visse grundlæggende fakta baseret på en kritisk anvendelse af videnskabelig fornuft. Vi finder utilstrækkelige vidnesbyrd til at tro på eksistensen af noget overnaturligt; det er enten meningsløst eller irrelevant i forholdet til spørgsmålet om menneskeracens overlevelse og tilfredsstillelse.*

(d) *Som ikke-teister tager vi vort udgangspunkt i mennesket ikke i Gud, i naturen ikke i Guddommen. Ganske vist kan naturen rumme større dybder end vi er klare over på nuværende tidspunkt; men enhver ny opdagelse vil imidlertid kun udvide vort kendskab til det naturlige.*

Nogle humanister er af den opfattelse, at vi burde omtolke traditionelle religioner og udstyre dem med et betydningsindhold, som passer til den nuværende situation. Sådanne omtolkninger vil imidlertid ofte videreføre gamle afhængighedsforhold og former for

virkelighedsflugt; de bliver let uklare og hæmmer den frie anvendelse af intellektet. Vi har mere brug for radikalt nye formål og mål for mennesket.

(e) Vi anerkender behovet for at bevare de bedste etiske lærer i menneskehedens religiøse traditioner, hvoraf mange er fælles arvegods. Men vi forkaster de træk hos den traditionelle religiøse moral, som fornægter mennesker en fuld anerkendelse og værdsættelse af deres egne muligheder og ansvar.

(f) Traditionelle religioner tilbyder menneskeheden trøst, men lige så ofte hindrer de mennesker i at hjælpe sig selv eller opleve deres fulde potentiel. Sådanne institutioner, trossætninger og ritualer hæmmer ofte vilje til at tjene andre. Alt for ofte opfordrer traditionel tro til afhængighed i stedet for uafhængighed, lydighed snarere end selvtilid, frygt snarere end mod.

(g) I den seneste tid har de frembragt en social aktivitet med mange tegn på relevans i efterdønningerne af "gud er død"-teologierne. Men vi er ude af stand til at få øje på nogen form for formål eller forsyn angående menneske-arten.

(h) Selv om der er meget, vi ikke ved, så er mennesker stadig ansvarlige for, hvad vi er og hvad vi vil blive. Ingen guddom vil frelse os; vi må frelse os selv.)

2.

(a) Løfter om udødelig frelse eller frygt for evig fordømmelse er både illusoriske og skadelige. De afleder mennesker fra de øjeblikkelige gøremål, fra at realisere sig selv og fra at rette op på sociale uretfærdigheder.

(b) Moderne videnskab tror ikke på sådanne historiske opfattelser som "Deus ex Machina" og den selvstændige sjæl. Videnskaben bekræfter tvært imod, at menneske-arten er opstået ud af naturlige evolutionære kræfter.

(c) Så vidt vi ved er hele personligheden en funktion af den biologiske organismes transaktioner i en social og kulturel sammenhæng. Der er intet pålideligt vidnesbyrd om at livet varer længere en legemets død.

(d) Vi lever videre i vore efterkommere og gennem den måde vi har øvet indflydelse på andre i vor kultur.

(e) Traditionelle religioner er visselig ikke de eneste hindringer for menneskets fremskridt. Andre ideologier er også i stand til at hæmme menneskets fremskridt. Visse former for politiske ideologier virker nærmest religiøse og afspejler de værste egenskaber ved ortodoksi og autoritetstro, især når de ofrer enkeltindivider på utopiske løfters altre.

(f) Rent økonomiske og politiske synspunkter har som regel, uanset om de er kapitalistiske eller kommunistiske samme virkning som religiøse og ideologiske dogmer. Selv om mennesker utvivlsomt har brug for både økonomiske og politiske mål, har de også brug for kreative værdier at leve for.

ETIK

3.

(a) Vi fastslår, at moralske værdier udspringer af menneskelig erfaring.

(b) Etik er **autonom** og **situations-bestemt** og kræver ingen teologisk eller ideologisk sanktionering.

(c) Etik stammer fra menneskets behov og interesser. Benægtelse af dette forvrider hele grundlaget for livet. Menneskelivet har betydning fordi vi skaber og udvikler vor fremtid.

(d) Lykke og kreativ realisering af menneskelige behov og ønsker - enkeltvis og til fælles glæde - er humanismens grundtema. Vi stræber efter et godt liv her og nu. Målet er at søge livets berigelse på trods af de vulgære, kommercielle, bureaukratiske og umenneskeliggørende kræfter.

Fornuft og intelligens

4.

(a) **Fornuft og intelligens** er de mest effektive redskaber menneskeheden har i øje. Der findes ingen erstatning for disse: hverken tro eller følelser er tilstrækkeligt i sig selv.

(b) Den kontrollerede anvendelse af videnskabelige metoder, som har omformet natur- og social-videnskaberne siden Renæssancen skal anvendes yderligere til løsningen af menneskets problemer.

(c) Men fornuften skal afbalanceres med ydmyghed, eftersom der ikke er nogen gruppe, som har eneret på visdom eller dyd. Ej heller er der nogen garanti for at alle problem kan løses eller alle spørgsmål finde svar. Dog er kritisk intelligens med en tilførsel af menneskelige omsorg den bedste metode, som menneskeheden har til løsningen af problemer. Fornuften bør afbalanceres med medlidenhed og medfølelse og hele personen bør tilgodeses.

(d) Således gør vi os ikke til fortalere for anvendelsen af videnskabelig intelligens uafhængigt af eller i modsætning til følelser, for vi tror på opdyrkelse af følelser og kærlighed. Efterhånden som videnskaben udvider grænserne for, hvad der er kendt, fornyes menneskets fornemmelse af undren til stadighed, og kunst, poesi og musik får indpas sammen med religion og etik.

INDIVIDET

5.

(a) **Værdien og værdigheden af det enkelte menneske** er en væsentlig humanistisk værdi. Det enkelte menneske bør opmuntres til at indse sine egne kreative evner og ønsker.

(b) Vi forkaster alle religiøse, ideologiske eller moralske love, som nedgør den enkelte, undertrykker friheden, sløver intellektet og umenneskeliggør personligheden.

(c) Vi tror på maksimal individuel selvbestemmelse i samklang med socialt ansvarlighed. Skønt videnskaben kan gøre rede for årsagerne til adfærd, så er mulighederne for individuelle **frie valg** til stede i menneskelivet og disse bør blive flere

Seksualitet

6.

(a) På det seksuelle område tror vi at den form for intolerante holdninger, som ofte dyrkes af ortodokse religioner og puritanske kulturer, i urimelig grad undertrykker seksuel adfærd.

(b) Retten til prævention, provokeret abort og skilsmisse bør anerkendes.

(c) Skønt vi ikke godkender udnyttende og nedværdigende former for seksualitet ønsker vi heller ikke at forbyde hverken ved skrevne eller uskrevne love nogen former for seksuel adfærd mellem voksne partnere, som er indbyrdes enige.

(d) De mange former for seksuel udforskning bør ikke i sig selv betragtes som "onde". Uden at billige sanseløs ligegyldighed eller tøjlesløs promiskuitet bør et civiliseret samfund være **tolerant**. Bortset fra at gøre andre fortræd eller tvinge dem til at gøre det samme, bør det enkelte individ have lov til at udtrykke deres seksuelle tilbøjeligheder og vælge den livsstil, de foretrækker.

(e) Vi ønsker at fremme udviklingen af en ansvarlig holdning overfor seksualitet, som ikke blot gør mennesker til seksual-objekter og hvori intimitet, følsomhed, respekt og ærlighed i indbyrdes forhold opmuntres. Moralsk uddannelse til børn og voksne er en vigtig måde at udvikle bevidsthed og seksuel modenhed på.

DEMOKRATISK SAMFUND

7.

(a) For at fremme friheden og værdigheden må den enkelte opleve den fulde rækkevidde af **borgerrettigheder** i alle samfund. Dette indebærer talefrihed og pressefrihed, politisk demokrati, lovfæstet ret til at opponere mod regeringens politik, retfærdige domstole, religionsfrihed, foreningsfrihed samt kunstnerisk, videnskabelig og kulturel frihed.)

(b) Det indebærer også anerkendelsen af individets ret til at dø med værdighed....

(c) Det indebærer også... eutanasi og retten til selvmord.

(d) Vi er modstandere af den stigende krænkelse af privatlivet, uanset med hvilke midler, i både totalitære og demokratiske samfund. Vi ønsker at sikre, udvide og gennemføre de principper for menneskelige frihed, som har udviklet sig fra **Magna Carta** til **Menneske-rettigheds-erklæringen** og den Universelle Menneske-rettigheds-erklæring.

8.

Vi er tilhængere af et åbent og demokratisk samfund. Vi må udbrede **deltagerdemokratiet** i den sande form til økonomien, skolen, familien, arbejdspladsen og frivillige foreninger. Der må ske en decentralisering af beslutningsprocesserne, så de omfatter en udbredt deltagelse af folk på alle niveauer - social, politisk og økonomisk. Enhver bør have indflydelse på udviklingen af de værdier og mål, som afgør deres liv. Institutioner bør være ansvarlige overfor udtrykte ønsker og behov. Betingelserne for arbejde, uddannelse, andagt og leg bør menneskeliggøres. Fremmedgørende kræfter

bør modificeres eller udslettes og bureaukratiske strukturer bør holdes på et minimum. Mennesker er vigtigere end De Ti Bud, regler, forskrifter og regulativer.

9. **En adskillelse mellem kirke og stat og en adskillelse mellem ideologi og stat er bydende nødvendig.** Staten bør opmuntre til den størst mulige frihed for forskellige moralske, politiske, religiøse og sociale værdier i samfundet. Den bør ikke begunstige nogen særlige religiøse grupper gennem anvendelse af offentlige midler, ej heller vie sig til en enkelt ideologi og derved komme til at virke som redskab for propaganda eller undertrykkelse - specielt overfor afvigere.

10. Menneskelige samfund bør vurdere økonomiske værdier ikke ud fra retoriske eller ideologiske kriterier, men ud fra hvorvidt de **øger den økonomiske velfærd** for alle individer og grupper og mindsker fattigdom og elendighed, øger den samlede menneskelige tilfredshed og beforder livskvaliteten. Således står døren åben for alternative økonomiske systemer. Vi må demokratisere økonomien og dømme den efter dens ansvarlighed overfor menneskelige behov, idet resultaterne bedømmes ud fra det fælles gode.

Princippet om moralsk ligeværd

11.

(a) **Princippet om moralsk ligeværd** må udstrækkes gennem fjernelse af al forskelsbehandling som følge af race, religion, køn, alder eller nationalitet. Dette betyder lige anledning og lige anerkendelse af talenter og præstationer.

(b) Den enkelt må opmuntres til at bidrage til sin egen forbedring.

(c) Hvis de ikke er stand til de, bør samfundet tilvejebringe midler til at tilfredsstille deres grundlæggende økonomiske, sundhedsmæssige og kulturelle tarv, hvilket, hvor end resurserne muliggør det, indebærer en garanteret årlig indtægt.

(d) Vi har omsorg for de ældres, de svageliges, de dårligt stilledes og de udstødtes velfærd - de mentalt retarderede, forladte eller misbrugte børn, de handicappede, de fængslede, stofmisbrugerne - for alle som bliver forsømt eller overset af samfundet. En praktiserende humanist bør gøre det til sit kald at menneskeliggøre personlige relationer.

(e) Vi tror på **retten til universel uddannelse**. Alle har ret til den kulturelle mulighed for at realisere sine specielle muligheder og talenter. Skolerne bør fremme et tilfredsstillende og produktivt liv. De bør være åbne på alle niveauer for hvem som helst; man bør opmuntres til at opnå de bedste resultater. Fornyende og eksperimentelle former for undervisning skal bydes velkommen. De unges energi og idealisme fortjener at blive værdsat og kanaliseret til konstruktive formål.

(f) Vi forkaster racemæssige, religiøse, etniske eller klassebetingede modsætninger. Skønt vi tror på kulturel mangfoldighed og opmuntrer racemæssig og etnisk stolthed, forkaster vi skillevægge, som fremmer fremmedgørelse og sætter folk og grupper op imod hinanden. Vi forestiller os et integreret samfund, hvor mennesker har maksimale muligheder for frie og frivillige foreningsdannelser.)

(g) Vi er **kritiske overfor sexismen eller seksuel chauvinisme** - hvad enten den er maskulin eller feminin. Vi tror på lige ret for både kvinder og mænd til at opfylde deres

specielle karrierer og muligheder, efter hvad de finder for godt, uden diskriminering af den enkelte.

VERDENSSAMFUNDET

12.

Vi finder det beklageligt, at menneskeheden er opsplittet af nationalistiske årsager. Vi har nået et vendepunkt i menneskehedens historie, hvor den bedste mulighed er at **overskride grænserne for national suverænitet** og stræbe efter **opbygningen af et verdenssamfund**, hvori alle dele af menneskehedens familie kan deltage. Således ser vi frem til udviklingen af et system af verdensomfattende love og en verdensorden, som hviler på en mellemfolkelig føderal regering. Denne vil anerkende kulturel pluralisme og variation. Den vil ikke udelukke stolthed over national oprindelse og bedrifter, ej heller behandlingen af regionale problemer på regional basis. Men menneskehedens fremskridt kan ikke længere opnås ved ensidig fokusering på en bestemt del af verden. Vestlig eller østlig, udviklet eller underudviklet. For første gang i menneskehedens historie kan ingen del af menneskeheden isoleres fra de andre. Den enkeltes fremtid er på en eller anden måde forbundet med alle andres.

Således bekræfter vi endnu en gang en beslutning om at opbygge et verdenssamfund samtidig med , at vi indser, at dette stiller os overfor nogle vanskelige valg.

13. Dette verdenssamfund skal **fraskrive sig at benytte vold og magt som udvej**, til løsning af internationale uoverensstemmelser. Vi tror på en fredelig løsning af konflikter ved internationale domstole og ved udvikling af forhandlingens og kompromisets kunst. Krig er forældet. Det samme gælder anvendelsen af kernevåben og biologiske eller kemiske våben. Det er bydende nødvendigt for planeten at reducere militærudgifterne og anvende disse besparelser til fredelige formål til gavn for folkene.

14. Verdenssamfundet er nødt til at indgå i en **kooperativ planlægning** omkring anvendelsen af de hastigt svindende resurser. Planeten Jorden må betragtes som et enkelt økosystem. Økologisk skade, rovdrift på resurser og overvældende befolkningstilvækst må bringes under kontrol efter mellemfolkelig overenskomst. Opdyrkelsen og bevarelsen af naturen er et moralsk spørgsmål; vi bør betragte os selv som en del af de kilder, der gør det muligt for os at leve i naturen. Vi må frigøre vores verden fra unødvendig forurening og affald, idet vi med ansvar bevarer og skaber værdier, både i naturen og i mennesker. Den samvittighedsløse rovdrift på naturressourcerne må ophøre.

15.(a) Problemerne ved økonomisk vækst og udvikling kan ikke længere løses af en enkelt nation; de er af verdensomspændende art.

(b) Det er de udviklede landes moralske pligt - gennem en international myndighed til sikring af menneskerettighederne - at tilvejebringe massive tekniske,

landbrugsmæssige, medicinske og økonomiske former for bistand, herunder teknikker til fødselskontrol, til udviklingslandene.

(c) Verdens fattigdom må ophøre. Således bør man på verdensomspændende plan reducere ekstreme forskelle i formue, indkomst og økonomisk vækst.

16. Teknologien er en livsvigtig nøgle

(a) **Teknologien er en livsvigtig nøgle** til menneskeligt fremskridt og udvikling. Vi tager afstand fra enhver form for besværgelser, som ukritisk fordømmer al teknologi og videnskab, samt opfordringer til ikke yderligere at anvende videnskabelige fremskridt til menneskehedens gode.

(b) Vi gør indsigelser mod enhver tendens til at censurere videnskabelig grundforskning på baggrund af moralske, politiske eller sociale motiver.

(c) Teknologien må imidlertid omhyggeligt vurderes ud fra konsekvenserne af dens anvendelse; skadelige og ødelæggende forandringer bør undgås. Vi bliver specielt oprørte, når teknologi eller bureaukrati styrer, manipulerer eller modificerer mennesker uden deres samtykke. Det at en ting er teknisk muligt er ikke ensbetydende med, at det er socialt eller kulturelt ønskeligt.

17. Vi må udvide kommunikationen og bevægeligheden på tværs af grænserne. Rejse-restriktioner må ophøre. Verden må være åben for forskellige politiske, ideologiske og moralske synspunkter og udvikle et verdensomspændende system af TV og radio til information og uddannelse. Vi efterlyser således fuld internationalt samarbejde omkring kultur, videnskab, kunst og teknologi **på tværs af ideologiske grænser**. Vi må lære at leve åbent **sammen**, hvis vi ikke skal gå til grunde **sammen**.

MENNESKEHEDEN SOM EN ENHED

18.

(a) **Afslutningsvis:** Verden kan ikke vente på at en forsoning mellem konkurrerende politiske eller økonomiske systemer skal løse dens problemer. Nu er det på tide, at mænd og kvinder af god vilje skal fremme opbygningen af en fredelig og fremgangsrig verden.

(b) Vi opfordrer indtrængende til at man sætter sig ud over snæversynede loyalitet, og ubøjelige moralske og religiøse ideologier. Vi opfordrer til anerkendelse af alle menneskers fælles menneskelighed. Yderligere opfordrer vi til anvende fornuft og medlidenhed til at frembringe den verden vi har brug for. - en verden, hvori fred, fremgang og frihed, lykke er tilgængelig for alle. Lad os ikke opgive den vision, hverken af desperation eller fejhed.

(c) Vi er selv ansvarlige for, hvad vi er og hvad vi vil blive.

(d) Lad os arbejde sammen på at skabe en human verden med midler, som svarer til menneskelige mål.

(e) Ødelæggende ideologiske forskelle mellem kommunisme, kapitalisme og radikalisme bør overvindes. Lad os komme med et opråb efter en afslutning af terror og had.

(f) Vi vil kun være i stand til at overleve og gøre fremgang i en verden, som har fælles menneskelige værdier. Vi kan iværksætte nye retningslinier for menneskeheden : gamle rivaliseringer kan erstattes af bredt baserede kooperative indsatser. Forpligtelsen til tolerance, forståelse og fredelig forhandling tvinger os ikke til at affinde os med status quo eller optrapningen af dynamiske og revolutionære kræfter. Den sande revolution finder sted og kan forsat gøre det i form af utallige ikke-voldelige justeringer. Men dette er en følge af villigheden til at gå videre fremad til nye og voksende niveauer.

(g) På det nuværende afgørende øjeblik i historien, må forpligtelsen overfor hele menneskeheden være den højeste forpligtelse som vi er i stand til at påtage os; den går ud over alle snævre former for troskab mod kirke, stat, parti, klasse eller race , idet den går fremad med en videre vision af menneskets muligheder.

(h) Hvilket mål er vel mere udfordrende for menneskeheden, end at den enkelte, både ideologisk og praktisk, bliver borger i et verdenssamfund. Det er en klassisk vision; vi kan nu give den en ny livskraft.

(i) Humanismen fortolket på denne måde er en moralsk kraft, der har tiden på sin side. Vi tror, at menneskeheden er i besiddelse af den potentielle intelligens, gode vilje og samarbejdsevne, som gør det muligt at iværksætte denne forpligtelse indenfor de kommende tiår.

(j) Vi, de undertegnede aflægger vort løfte om, endskønt vi ikke nødvendigvis bifalder hver eneste detalje i ovenstående, at give vore generelle støtte til Humanist Manifesto II for menneskehedens fremtid. Disse bekræftelser er ikke at betragte som nogen endelig tros-bekendelse eller dogme, men et udtryk for en levende og voksende tro. Vi indbyder andre i alle lande til at slutte sig til os i den yderligere udvikling og det videre arbejde mod disse mål.

Underskriverne

Dokumentet afsluttes af en lang række underskrifter af fremtrædende humanistiske akademikere og forfattere samt en flok enten meget naive eller frafaldne kristne og jøder.

Appendix B Litteraturliste

Denne meget ufuldstændige litteraturliste rummer kun nogle få af de bøger, jeg har haft indenfor min rækkevidde i den seneste tid. Der forekommer enkelte og spredte citater fra følgende:

1. **Verdens-Billeder** James Sire
Credo, København 1991
ISBN: 87-7242-097-9
InterVarsity Pres:
The Universe Next Door:
Updated and expanded edition

Secular Humanism Man striving to be god - anthology
Integrity Communications
Mobile, Alabama 1
3. **Psykologisk-Pædagogisk Ordbog**
Gyldendal,
Nordisk forlag, Copenhagen
ISBN: 87 00 84251
4. **Escape from reason** Francis Schaeffer
InterVarsity Press 1968
ISBN: 0-85110-340-5
5. **The Dust of Death** Os Guinness
InterVarsity Press 1975
ISBN: 0-87784-911-0
6. **Nudansk Ordbog** 13. udgave 6.oplag
Politikens Forlag København 1986
ISBN: 7-567-4462-5
7. **The Revised Quote Book**
Dr. Andrew Snelling Ph.D. Geology
Creation Science foundation Ltd.
ISBN: 0-949906-10-7
8. **Men of Science / Men of God**
Dr. Henry Morris
Master Books P.O.Box 1606,
El Cajon, CA 92022

ISBN: 0-89051-080-6

9. **Darwin's Enigma**

Luther D. Sunderland
Fossils & other problems
Master Book Publishers
ISBN 0-89051-108-X

Appendix C Indeks

A	
A posteriori	9
A priori	9;10;11;17
Afgud	48
Aflægger	94;113
Alt er tilladt	59;60
Angsten	72
Antikristen	84
Atman	44
Autonome	60;61;68;89

B	
Babelstårnet	82;89
Babylon	81;82;87
Barmhjertigheds-drab	46
Begær	56;75;85
Borger-løn	75
Bortrationaliseres	92

C	
Chaos	18;94
Chronos	18;94
Credo	5;51;114

D	
Darwin	16;17;21
Darwinistiske	18
De nyttige idioter	83
Definitioner	6;47
Den faldne verden	62
Den gamle slange	81
Den Nye Verdensorden	88
den store skøge	82;83
Den utopiske drøm	68
Det almindelige præstedømme	78
Det evige NU	49
Det frie valg	55
Det grænseløse samfund	88
Diffuse	88
Diskrimination	77
Djævelen	81;82
Dogme	15;33;37;43;45;63;94;113
Døden	30;50;61;69;70;71;72
Dåren	89

E	
Eksakt	13
Eksakt videnskab	13
Eksakte	6;65
Ekspanderende	12;13

Ekspanderende univers	12;13
Eksperimentelle	8;76;110
Elektro-chok	67
En	
1;2;3;5;6;7;8;9;10;11;12;13;14;15;16;17;18;19;20;21;22;23;24;25;26;27;28;29;30;31;32;33;34;35;36;37;38;39;40;41;42;43;44;45;46;47;48;49;50;51;52;53;54;55;56;57;58;59;60;61;62;63;64;65;66;67;68;69;70;71;72;73;74;75;76;77;78;79;80;81;82;83;84;85;86;87;88;89;90;91;92;93;94;95;96;97;98;99;100;101;102;104;105;106;107;108;109;110;111;112;113	
Endorfin-kick, ...	56;58
Entropi	8
Entropien	8
Entropi-loven	8
Entropi-loven, ...	8
Et afgørende øjeblik	93
Eutanasi	46;70;72;109
Evolution	6;14;15;16;18;21;22;44;45;56;62;105
Evolutions-dogmet	17;20;43;53;54
Evolutions-tankegang	18

F	
Falskmøntnerens	52
Fattigdom	74;75;86;110;112
Fission	7
Fissions-energi	7
For	
2;3;4;5;6;7;8;9;10;11;12;13;14;15;16;17;18;19;20;21;22;23;24;25;26;27;28;29;30;31;32;33;34;35;36;37;38;39;40;41;42;43;44;45;46;47;48;49;50;51;52;53;54;55;56;57;58;59;60;61;62;63;64;65;66;67;68;69;70;71;72;73;74;75;76;77;78;79;80;81;82;83;84;85;86;87;88;89;90;91;92;93;94;95;96;97;98;99;100;101;102;104;105;106;107;108;109;110;111;112;113	
Fornuft	3;39;49;51;90;91;92;102;106;108;112
Forstand	24;26;32;50;56;65;84;91;99
Fredsfyrsten	51;89
Frekvenser	12
Frembragte	94
Freud	62
Fusion	7;19
Fysisk	8;43;45;57;65;67;77;86
Følelser	3;32;49;50;52;56;58;64;66;76;99;100;102;108

G	
Gaia	27;84;85
Gud	
3;9;10;11;13;14;15;17;18;21;22;23;24;26;27;28;29;30;31;32;33;36;37;38;39;40;41;44;46;47;51;52;54;55;56;57;59;60;62;64;65;66;67;68;69;70;71;72;73;74;75;76;77;78;79;80;81;82;83;87;89;90;91;93;94;95;96;97;98;99;100;101;102;104;106;107	
Gængse modeller	13

H

Had.....	28;91;92;113
helte-egenskaber.....	48
Hermetisk.....	11
Herre.....	39;50;70;81;98
Hierarki.....	37;78;97
Historien.....	12;23;39;45;51;68;93;96;98;106;113
Holland.....	70
Homogent.....	8
Hor.....	59
Hovedhjørnesten.....	11;43;53;64
Hul-i-skriften-teorien.....	14
Humanisme.....	2;23;24;25;26;106
Humanismens	
2;3;5;6;9;11;26;28;39;43;45;46;48;53;88;91;96;98;106;	
108	
Hvis	
5;6;9;10;11;12;13;14;15;16;19;20;21;23;24;27;28;29;3	
0;31;33;34;35;36;37;38;40;44;45;46;47;49;50;51;52;54	
;57;58;59;60;61;62;63;65;66;67;68;69;70;71;72;73;75;	
76;81;82;84;85;86;87;88;89;90;91;92;93;94;96;97;98;9	
9;100;101;110;112	
Hypotenusens.....	6

I

individ.....	54;55;57;59;60;61;93;104;108;109
Individet.....	4;54;60;67
Indlevelse.....	64
Inkarnerede.....	28
Integreret.....	61;77;110
Irreversibel.....	20

J

Jorden	
11;12;13;14;19;21;23;27;45;70;73;79;80;81;82;83;84;8	
5;96;111	
Jung.....	62;64

K

Kateternes.....	6
Kirke.....	4;37;74;87;93;102;110;113
Koalition.....	82;94
Kold Fusion.....	7
kompromiser.....	14
Kontrolleret kædereaktion.....	7
Kooperative.....	92;113
Kristen Psykologi.....	65
Kristendom	
.....3;5;22;23;24;25;26;27;28;32;33;35;41;46;51;56;65	
Kritiske masse.....	90
Kulturelle forskelle.....	47
Kundskabens træ.....	23;27;31;76;81;83
Kunst.....	52;53;84;88;108;111;112
Kvantespring.....	56
Kvinde.....	56;59;77;81
Kvindelige.....	78

Kvindens tjenester.....	78
-------------------------	----

L

Lejligheds-moral.....	47
Lig i lasten.....	65
Ligeværd.....	75;110
Ligeværdige.....	77
Lobotomi.....	67
Logik.....	3;9;10;19;51;62;91
Louis Pasteur.....	11;17;25
Lykken.....	26;48;49;93
Løfte.....	42;81;94;113

M

Manifest.....	3;5;29;34;46;57;80;88;102;104;106
Mareridt.....	71
Markus 9 34.....	97
Masse.....	8;13;23;24;33;52;69;78;92
Matematikken.....	10
MENNESKEHEDEN	
16;40;49;51;81;83;86;88;89;92;93;94;103;104;105;107	
;108;111;112;113	
Mennesket	
6;12;26;37;39;40;44;48;52;56;59;60;61;62;63;65;67;70	
;71;74;81;82;85;91;98;106;107	
Misforståelser.....	73
Moral.....	4;26;36;40;47;48;53;87;102;107
Moralsk	
.. 23;36;55;60;75;76;85;87;91;94;106;109;110;111;113	
Moralske love.....	54;108
Motivation.....	72
Motor.....	29;62
Myte.....	18
Månens faser.....	13

N

Narcissistisk.....	56
Nedgørelse.....	54
New Age.....	89;90;105
Nirvana,.....	44
Nyttige idioter.....	81;83

O

Objektiv.....	17;38;75
Og	
2;3;4;5;6;7;8;9;10;11;12;13;14;15;16;17;18;19;20;21;2	
2;23;24;25;26;27;28;29;30;31;32;33;34;35;36;37;38;39	
;40;41;42;43;44;45;46;47;48;49;50;51;52;53;54;55;56;	
57;58;59;60;61;62;63;64;65;66;67;68;69;70;71;72;73;7	
4;75;76;77;78;79;80;81;82;83;84;85;86;87;88;89;90;91	
;92;93;94;95;96;97;98;99;100;101;102;103;104;105;10	
6;107;108;109;110;111;112;113;114	

P	
Pasteuriserede.....	11
Paulus.....	23;43;56;91;93;94;98
Personsanselse.....	75
Politik.....	25;44;68;109
Promiskuitet.....	59;109
Præmisser.....	19;20
Præster.....	78;79
Prævention.....	57;109
Pseudovidenskabeligt.....	10
Psykiske problemer.....	65;66
Psykologiens Overdrev.....	61
Psykologiske skoler og metoder.....	64
Pythagoras.....	6

R	
Race-hygiejne.....	46
Radioaktive.....	12
Reinkarnation.....	18
Religion	
2;3;4;5;13;18;22;23;24;25;26;28;29;30;33;35;36;39;40;	
42;44;46;47;49;52;75;76;88;90;102;106;108;110	
Religiøsitet.....	40;46
Religiøst.....	37;56;90;96;97
Reversible.....	20

S	
Samfund	
4;35;46;47;48;59;60;61;68;72;73;74;76;77;80;87;88;98	
;104;106;109;110	
Sandheden.....	8;40;48;56;63;64;86
Satan.....	73;81;82;89
Selvforbedring.....	75
Selv mord.....	70;72;109
Sex.....	55;57;60
Sisyfos-arbejde.....	91
Situations-etik.....	47;48;88
Sjælelige modeller.....	66
Sjælesorg.....	64;66
skin-behov.....	60
Skrivestue.....	20
Slave.....	50;56;60
Solen.....	12;13;73
Solsystemet.....	13
Solsystemets.....	13
Spaltnings-energi.....	7
Spontant.....	11;17
Stat.....	4;58;73;74;93;102;110;113
Staten som Gud.....	73
Sygdomme.....	65;70;71
Sygdomme?.....	71
Symptom-behandling.....	57;66;75;86
Synd.....	31;32;39;50;61;66;67;75;90;92
Synden.....	26;38;61;62;70;75;85;86;91;92;98;100
Syndsførelsen.....	34
Synergi-effekten.....	90

Synkretisme.....	25;28
------------------	-------

T	
Teistisk evolution.....	15
Teknokrati.....	87
Teknologi.....	86;87;88;112
Teokratisk.....	80
Teokratiske.....	68
Teoremer.....	6
Teorier.....	6;11;13;15;24;35;62;66
Terapeuter.....	66
Terminal.....	69;72
Terror.....	91;92;113
The dawn of a New Age.....	105
The survival of the fittest.....	16
Tilbage til naturen.....	59
Tilfældigvis.....	13
Tillærte menneskebud.....	79
Tolerance.....	57;60;92;113
Treenige.....	28;61
Tro	
3;5;6;7;11;16;18;19;21;24;25;26;29;32;35;36;38;39;40;	
42;46;49;50;52;53;65;68;79;81;85;86;87;90;91;92;94;9	
9;101;102;104;106;107;108;113	

U	
Umenneskeliggørelse.....	54
Underskriverne.....	95;113
Undervisning.....	3;76;110
Uniformitets-dogmet.....	12
Universet.....	11;12;13;70;93
Utugt.....	59;60

V	
Velfærd.....	4;74;76;102;110
Verdenssamfundet.....	4;81;84;88;111
Viden	
9;11;12;14;18;19;20;21;26;29;30;31;36;37;43;49;59;64	
;65;66;69;86;91;92;94	
Videnskab	
6;7;8;9;10;11;18;19;22;23;25;39;42;51;52;65;76;86;88;	
90;107;112	
Videnskaben	
... 5;14;16;17;21;39;42;43;51;52;55;86;87;104;107;108	
Vinkeldiameter.....	13
Voldens Matematik.....	92
Værdig død.....	69;70

Æ	
Æteriske.....	89

Å	
Årsag.....	11;23;26;55;65;66;67;75;86;92

Appendix D Indholdsfortegnelse

Hvad er Humanisme?.....	2
Humanismens væsen.....	2
Den lumske lighed.....	2
Videnskabelighed ?.....	3
Kapitel 1 Tro eller videnskab.....	6
Humanismens "Videnskabelige" Grundlag.....	6
Hvad er videnskab?.....	6
Kold Fusion – et moderne eksempel på en teori som dumpede.....	7
To slags atom-kraft.....	7
Revolutionerende forsøgs resultater.....	7
Videnskab = Eksperimentelle beviser.....	8
Termodynamikkens 2. hovedlov.....	8
Enkelt eksperiment til udførelse på køkkenbordet.....	8
Hvornår falder entropien af sig selv?.....	8
Sandheden er ofte ganske enkel.....	8
Hvornår er det tilladt at forudsætte noget?.....	9
Uventet udfald af enkelt forsøg.....	9
Loven om legemer "nedsænkede" i en væske.....	9
Rimelige a priori forudsætninger.....	9
Humanismens Betændte Logik.....	9
Et eksempel fra matematikken:.....	10
Den "usynlige" a priori antagelse.....	10
Liv af uorganisk materiale – umuligt.....	11
Universet.....	11
Loven om årsag og virkning.....	11
Uniformitets-dogmet.....	12
Det ekspanderende univers.....	12
Solen som forbillede.....	12
De andre "sole".....	12
Universets tænkte start.....	12
Solsystemets opdukken.....	13
Mangler ved gængse modeller.....	13
Modeller er kun modeller.....	13
Springet fra død til liv.....	14
Intimiderede kristne.....	14
Unødvendige og skadelige kompromiser.....	14
1. Hul i skriften teorien.....	14
2. Teistisk evolution.....	15
Guds Evner.....	15
Darwins "epokegørende" afhandling.....	16
The survival of the fittest.....	16
Beviserne, som udeblev.....	16
Tilblivelses-hypotesernes overdrev.....	17
Livets oprindelse.....	17
Evolutions-tanken er en gammel løgn og myte.....	18
Chaos og Kronos.....	18
Ikke et eneste bevidnet tilfælde.....	18

Jordens påståede heftige fortid.....	19
Ursuppe eksperimentet.....	19
Tanke eksperimenter.....	19
Der er fremført en del forskellige filosofiske forsøg på at sandsynliggøre spontan opståelse af liv. Alle kræver enorme tidsrum (som vi slet ikke kan have nogen viden om). Der er heller ingen af teorierne, som ikke har alvorlige logiske fejl. Vi vil her nævne et par enkelte af de bedst kendte - samt påvise deres logiske fejl.....	19
Huxleys Skrivestue.....	20
Fosterets udviklings-stadier.....	20
Lamarckisme.....	21
Videnskaben bekræfter tvært imod, at menneske-arten er opstået ud af naturlige evolutionære kræfter.	21
Kapitel 2 Kristendom kontra Religion.....	23
Forskellen på Kristendom og religion.....	23
Videnskab eller religion.....	23
Hvad er religion?.....	24
Politik & Kristendom.....	25
Videnskab & Kristendom.....	25
Humanisme & Kristendom.....	25
Men hvad er da forskellen?.....	25
Problemet.....	26
Årsagen - uvidenhed eller viden?	26
Løsningen.....	26
Selvretfærdighed.....	27
Ofre på alteret.....	27
Guds løsning: Hans retfærdighed.....	27
Hvad er Kristendom.....	27
Valenhed og duksedrenge.....	28
Virkelighedsflugt og engledyrkelse.....	28
Kapitel 3 Religion set med Humanismens øjne.....	28
Personlig og godartet Gud findes ikke bevist!.....	29
Frelse og himmelhåb.....	29
Religion som opium.....	30
En person - ikke en religion.....	30
Overlevelse - men hvor længe?.....	31
Fornuftige sind sætter sin lid til andre hjælpemidler for at overleve. .	31
Ud med forstanden!.....	31
At lade som ingenting.....	31
Den sunde balance.....	32
Morallove og kulter.....	32
Retfærdighed gennem gerninger.....	32
Identitetsløsheden.....	32
Faderskikkelsen.....	33
Forfængelige håb og dogmer.....	33
Falske messias håb.	33
Dogmer.....	33
Retssagen.....	34
Den magiske - etiske proces.....	34

Bort med al religion!.....	35
Livløse idealer.....	35
Moral og stræben.....	36
Tradition.....	36
Dogmatik.....	36
Autoritær.....	37
Åbenbaring.....	37
Eksklusive åbenbaringer.....	37
Gud.....	38
Ritualer.....	38
Trosbekendelser.....	38
De væsentlige uoverensstemmelser.....	38
Harmløs mental religiøsitet tilladt.....	40
Traditionel Religion.....	40
Gud er Død teologien.....	41
Vi må frelse os selv.....	41
Langt mere end løfter.....	42
Videnskabens "ufejlbarlige" tro.....	42
Evolutionens ufejlbarlige dogme.....	43
Livet som en elektro-kemisk proces.....	43
Kulturelt "evigt liv" som ikke-person.....	44
Personlig evigt liv.....	44
Religion og politik.....	44
Den "indlysende" social-darwinisme.....	45
Racehygiejne.....	45
Effektivt program.....	46
Kapitel 4 Etik.....	47
Kulturelle forskelle i etik.....	47
Nuanceforskellen mellem etik og moral.....	47
Moral på menneskets betingelser.....	47
Situations-etik.....	48
Etik efter behov.....	48
Lykken som afgud.....	48
Lykken må aldrig blive målet i sig selv.....	49
Her og nu!.....	49
Det evige NU.....	49
Balancen mellem tro, viden og følelser.....	49
Lutter følelser.....	50
Lutter forstand.....	50
Lutter tro.....	50
Balance efterlyses!.....	50
Videnskaben som sandhedens profet.....	51
Fornuft dog med modifikationer.....	51
Følelser også tilladt.....	52
Hvad er kunst.....	52
Den største kunst.....	53
Moral, etik og kunst er meningsløse begreber.....	53
Kapitel 5 Individet og Psykologien.....	54
Individet.....	54

Det enkelte menneskes værdi.....	54
Nedgørelse, undertrykkelse og umenneskeliggørelse.....	54
Troen på det frie valg.....	55
Videnskaben forudsætter loven om årsag og virkning.....	55
Seksualitet.....	55
Kristendommen ikke sex-undertrykkende.....	56
Mennesket skal ikke være slave af sine følelser og begær.....	56
Sex som virkelighedsflugt.....	57
Retten til prævention, provokeret abort og skilsmisse bør anerkendes. ...	57
Uønskede konsekvenser.....	57
Massiv misinformation.....	58
Kernefamiliens sammenbrud.....	58
Hedonismen.....	58
Alt er tilladt!.....	59
Tilbage til naturen? hvor langt.....	59
Hvad er ansvarligt?.....	60
Øget "tolerance".....	60
Sex tilfredsstillende kun et skin-behov.....	60
Det autonome individ.....	60
Psykologiens Overdrev.....	61
Forvirringens ånder.....	61
Freud's Psykoanalyse.....	62
Den faldne verden er ikke normal - men syg!.....	62
En nytteløs motor.....	62
Freud kom som kaldet til tidens tankegang.....	62
En manglende dimension.....	63
Psykologiske skoler og metoder.....	64
Jung.....	64
Et afbalanceret syn.....	64
Den anden grøft.....	65
Psykiske problemer med fysisk årsag.....	65
Kristen Psykologi.....	65
Lig i lasten.....	65
Sjælesorg kontra psykoterapi - Hvad er forskellen?.....	66
Sjælelige modeller.....	66
Psykiatrisk skadevoldende virksomhed.....	66
Den usunde syndsforægtende psykologi.....	66
Omprogrammering eller hjernevask.....	67
Andre bivirkninger.....	67
Medicin.....	67
Amputation.....	67
Kapitel 6 Demokratisk Samfund.....	68
Den utopiske drøm.....	68
Det mindste af en række onder.....	68
Flertallet har altid taget fejl!.....	68
En værdig død.....	69
Døden som uforsonlig fjende.....	69
Retfærdiggørelse af formålsløs livsforlængelse.....	69
Hvad er en værdig død?.....	70

Eutanasi og selvmord.....	70
Det indebærer også... eutanasi og retten til selvmord.	70
Gud alene er Herre over liv og død!.....	70
Guds pædagogiske hjælpemidler	71
Angsten som drivkraft og motivation.....	72
Vi må have magt over tingene!.....	72
Krænkelser af privatlivet.....	72
Staten som Gud.....	73
Deltagerdemokrati.....	73
Adskillelse af Kirke og Stat.....	74
Økonomisk velfærd som målestok for succes	74
Moralsk ligeværd eller lovløshed?.....	75
Hos Gud er der ingen personsanseelse.....	75
Selvforbedring.....	75
Den enkelt må opmuntres til at bidrage til sin egen forbedring.	75
Borger-løn.....	75
Omsorgen for svage og afvigere.....	76
Kundskabens træ i stordriftsplantager.....	76
Undervisning og uddannelse til alle.....	76
Ingen diskrimination.....	77
Mand og Kvinde er ligeværdige.....	77
Hurra for den lille forskel!.....	77
Kvindelige præster.....	78
Det almindelige præstedømme i NT.....	78
Intet Hierarki.....	78
De fem tjeneste gaver.....	78
Kineseren.....	79
Tillærte Menneskebud.....	79
Det sande Paradis: det teokratisk samfund.....	80
Kapitel 7 Verdenssamfundet.....	81
Vigtigheden af verdensherredømmet.....	81
Babylon Headquarters.....	81
Mennesket som stråmand.....	81
Satan er indsat af mennesker – ikke af Gud.....	81
Satan franarrede mennesket magten.....	82
Babylon – den store skøge.....	82
Babelstårnet.....	82
En verdens-regering.....	83
De nyttige idioter.....	83
Herredømme uden vold.....	84
Antikristen som mester manipulator.....	84
Et lille suk fra Mor Gaia.....	84
Idealer med undertoner.....	85
Hjælp til de svagere.....	85
Udryddelse af fattigdom m. m.	86
Teknologi og videnskab som verdens frelse.....	86
Ingen bånd og grænser blind tro på videnskaben.....	86
Videnskaben – den nye tidsalders ufejlbarlige profet.....	87
Forsøg på hindring af misbrug.....	87

Et samlet Babylon eller Dommedag?.....	87
Det grænseløse samfund er kun muligt i Kristus.....	88
Det grænseløse samfund umuligt i egen kraft.....	88
Kapitel 8 Menneskeheden som et hele.....	88
Humanismens diffuse karakter.....	88
Hvad er fællesnævneren i Den Nye Verdensorden.....	88
Den uåndgribelige organisation.....	89
Appel til fornuften.....	89
Appel til samling om bygning af babelstårnet.....	89
Dåren med overflod.....	89
Vi kan ikke vente længere.....	90
Vi må have alle med på galejen.....	90
Synergi-effekten.....	90
En urealistisk vision?.....	90
Egne herrer – eget ansvar.....	91
Vi er selv ansvarlige for, hvad vi er og hvad vi vil blive.....	91
Hvad er målet?.....	91
Terror og had kureres ikke med fornuft!.....	91
Viden er ikke tilstrækkeligt.....	91
Voldens Matematik.....	92
Den egentlige årsag – synd.....	92
Den store humanistiske fællesnævner.....	92
Den sande revolution.....	92
Lige pludselig er vi på et afgørende øjeblik i historien.....	93
Lykken er at blive verdensborgere?.....	93
Moralsk kraft fra Kronos.....	94
Løfte om generel støtte.....	94
Underskriverne.....	95
Kapitel 9 Et bedre håb.....	96
Modviljen mod magtmisbrug.....	96
Magt korrumpere.....	96
Guds Metode.....	97
Hadet til Gud.....	97
De hvide knoers klub.....	98
Humanismens håb.....	98
Et bedre håb.....	99
Fagre løfter eller realiteter?.....	99
Følelsernes fælde.....	99
Sand kærlighed er ikke en følelse.....	99
Appendix A Humanistisk Manifest II.....	102
FORORD.....	104
INDLEDNING.....	105
RELIGION.....	106
ETIK.....	107
INDIVIDET.....	108
Seksualitet.....	109
DEMOKRATISK SAMFUND.....	109
VERDENSSAMFUNDET.....	111
MENNESKEHEDEN SOM EN ENHED.....	112

Underskriverne.....	113
Appendix B Litteraturliste.....	114
Appendix C Indeks.....	116
Appendix D Indholdsfortegnelse.....	120